

เทคนิค

การเขียนผลงาน เพื่อบุรณการวิชาการ

สู่การเรียนรู้การสอน : ประสบการณ์ผู้เขียน

โดย สัทธิดา คักดีแสง

คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลหอสมุดแห่งชาติ

สิทธิกร ศักดิ์แสง

เทคนิคการเขียนผลงานเพื่อบุคลากรสู่การเรียนรู้การสอน :

ประสบการณ์ผู้เขียน

กัมปรัตน์ตั้งอัส แอนด์ ดีไซน์ : 2561, จำนวน : 102 หน้า

1. การเขียนทางวิชาการ. I. ชื่อเรื่อง

808.066

ราคา 120 บาท

ISBN 978-616-478-550-2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คำนำ

หนังสือ “เทคนิคการเขียนผลงานเพื่อบูรณาการวิชาการสู่การเรียนการสอน : ประสบการณ์ผู้เขียน” เกิดจากผู้เขียนได้เขียนบทความสั้น ๆ เผยแพร่ทางเวปเพจ sittikorn saksang ใน Facebook ประกอบด้วย เรื่องที่ 1 การเขียนผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 เรื่องที่ 2 เขียนผลงานทางวิชาการอย่างไรจึงจะไม่ถูกกล่าวหาว่า ลอกเลียนผลงานทางวิชาการ เรื่องที่ 3 ถาม - ตอบ เทคนิคการเขียนตำราเรื่องที่ 4 การจัดการความรู้เทคนิค (KM) เทคนิคการเขียนบทความวิชาการเรื่องที่ 5 หลักการเขียนอ้างอิงบทความวิจัย บทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการเรื่องที่ 6 เทคนิคการเขียนผลงานเพื่อบูรณาการวิชาการสู่การเรียนการสอน: ประสบการณ์ผู้เขียนและเรื่องสุดท้ายเรื่องที่ 7 เคล็ดลับการเขียนผลงานทางวิชาการ/บริการวิชาการงานวิจัยสู่การเรียนการสอน แล้วนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์เป็นหนังสือขึ้นมาโดยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนเนื้อ ส่วนที่ 2 ภาคผนวก ดังนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนเนื้อ ประกอบด้วย 3 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 หลักทั่วไปในการเขียนผลงานทางวิชาการเป็นการกล่าวถึง ผลงานทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 กล่าวถึงหลักการเขียนอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม บทที่ 2 เทคนิคการเขียนผลงานทางวิชาการ : ประสบการณ์ผู้เขียนกล่าวถึงวิเคราะห์ปัญหาการเขียนผลงานทางวิชาการ แนวทางการเขียนผลงานทางวิชาการ บทที่ 3 การบูรณาการผลงานทางวิชาการสู่การเรียนการสอน : ประสบการณ์ผู้เขียน กล่าวถึง การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการสู่ผลงานทางวิชาการการบูรณาการบทความวิชาการและวิจัยพัฒนาเป็นตำราการบูรณาการผลงานทางวิชาการพัฒนาเป็นหนังสือการบูรณาการบริการวิชาการสู่งานวิจัยและบทความวิชาการการบูรณาการบทความวิชาการสู่งานวิจัยและบูรณาการเป็นหนังสือวิจัยและบทสรุป

ส่วนที่ 2 ภาคผนวกจะเป็นการอธิบายถึงตารางการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตาม ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

ดังนั้นหนังสือเล่มนี้ถือการจัดการความรู้ในการเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการเขียนผลงานทางวิชาการของผู้เขียนเอง ซึ่งเป็นการดำเนินการจัดการความรู้ (Knowledge Management) หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า “KM” เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการบรรลุเป้าหมายให้ผู้สนใจที่มุ่งเขียนผลงานทางวิชาการได้มีความรู้ในการเขียนผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย 3 ประการไปพร้อม ๆ กัน ดังนี้

1. บรรลุเป้าหมายของงาน คือ มี ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการเผยแพร่
2. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคนอาจารย์สามารถเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
3. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรเช่น การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

อนึ่งหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนขออุทิศให้แก่ท่านอาจารย์ ดร.พีระพันธุ์ พาลุสุข (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) อาจารย์ผู้ประสาทวิชา และดูแลผู้เขียนหลังจากจบปริญญาโทให้เริ่มเขียนผลงานทางวิชาการ

สิทธิกร ศักดิ์แสง
นิติศาสตร์ลุ่มน้ำหลังสวน ชุมพร

	หน้า
คำนำ	3
ข้อความเบื้องต้น	9
ส่วนที่ 1 ส่วนเนื้อหา	11
บทที่ 1 หลักทั่วไปในการเขียนงานทางวิชาการ	11
1. ผลการสอน	11
1.1 เอกสารประกอบการสอน	12
1.2 เอกสารคำสอน	12
2. ผลงานทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้ง บุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์	13
2.1 งานวิจัย	14
2.2 ตำรา	17
2.3 หนังสือ	20
2.4 บทความวิชาการ	22
3. หลักการเขียนอ้างอิงและการเขียนผลงานทางวิชาการ	24
3.1 หลักการเขียนอ้างอิงผลงานทางวิชาการ	24
3.2 หลักการเขียนบรรณานุกรม	31
4. การเขียนผลงานทางวิชาการที่จะไม่ถูกกล่าวหา คัดลอก ผลงานทางวิชาการ	33
4.1 การนำความรู้และข้อมูลของผู้อื่นมาใช้อย่างถูกต้อง	33
4.2 การแปลจากภาษาต่างประเทศ	33
4.3 การทำผลงานทางวิชาการก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่	34

	หน้า
4.4 การนำภาษาอื่น คำแปล รูปภาพ ตาราง สุนทรพจน์	34
4.5 การผลงานที่เนื้อหาไม่เหมือนกันแต่รูปภาพที่ปรากฏเหมือนกัน	34
4.6 การนำผลงานวิชาการชื่อเรื่องและเนื้อหาเดียวกัน เพียงแต่เปลี่ยนตัวเลขในกลุ่มตัวอย่าง	34
4.7 การนำผลงานทางวิชาการเรื่องเดียวกันแต่นำไปตีพิมพ์ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษในวารสารต่างกัน	34
4.8 การนำผลงานทางวิชาการที่ทำอยู่ในหน่วยงานแล้ว ไปขอทุนอีกหน่วยงานหนึ่งในเรื่องเดียวกัน	34
4.9 การละเมิดผลงานทางวิชาการและบทลงโทษ	35

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 2 ปัญหาและแนวทางการเขียนผลงานเพื่อบูรณาการ วิชาการสู่การเรียนรู้ : ประสบการณ์ผู้เขียน

1. วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการเขียนผลงาน เพื่อบูรณาการวิชาการสู่การเรียนรู้	38
1.1 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในด้านความรู้ความเข้าใจ ในการเขียนผลงานทางวิชาการ	39
1.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องของเวลาการเขียน ผลงานทางวิชาการกับการสอน	42
1.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องการสนับสนุนของ หน่วยงานกับการเขียนผลงานทางวิชาการ	43
1.4 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องของการเข้าถึง แหล่งข้อมูลในการเขียนผลงานทางวิชาการ	44

	หน้า
1.5 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องบรรยากาศ การเขียนผลงานทางวิชาการ	45
2. แนวทางการเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อบูรณาการวิชาการ สู่การเรียนการสอน	47
2.1 การค้นหาข้อมูลเพื่อประกอบการเขียน ผลงานทางวิชาการ	48
2.2 การรวบรวมและเก็บเอกสาร	49
2.3 การอ้างอิง/การเขียนบรรณานุกรม/การเขียนดัชนีคำค้น	52
บทที่ 3 การบูรณาการผลงานทางวิชาการสู่การเรียนการสอน :	56
ประสบการณ์ผู้เขียน	
1. การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการผลงานทางวิชาการ	56
1.1 การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการ มาเป็นเอกสารคำสอน	57
1.2 การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการ มาเป็นตำรา	58
1.3 การเขียนเอกสารประกอบการสอนพัฒนาเป็น เอกสารคำสอนและบูรณาการเป็นตำรา	63
1.4 การบูรณาการหัวข้อเรื่องในเอกสารประกอบการสอน/ เอกสารคำสอนมาเขียนบทความวิชาการ	66
2. การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นงานวิจัย	69
2.1 การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับ การกระทำและการควบคุมการกระทำทางปกครอง	70

	หน้า
2.2 การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับ กระบวนการยุติธรรมทางเลือก	71
3. การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นตำราและหนังสือ	71
3.1 การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นตำรา	72
3.2 การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นหนังสือ	74
4. การบูรณาการงานวิจัยมาเขียนไว้ในตำราและหนังสือ	80
4.1 การบูรณาการงานวิจัยมาเขียนไว้ในตำรา	81
4.2 การบูรณาการงานวิจัยมาเป็นหนังสือ	83
5. การบูรณาการบริการวิชาการสู่งานวิจัยและบทความวิชาการ	84
5.1 การบริการวิชาการบูรณาการสู่งานวิจัย	84
5.2 การบริการวิชาการบูรณาการสู่บทความวิชาการ	91
6. สรุป	92
บรรณานุกรม	93
ส่วนที่ 2 ภาคผนวก	95
ตารางการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตาม ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560	
ประวัติผู้เขียน	100

ข้อความเบื้องต้น

นับจากผู้เขียนได้รับการฝึกอบรมโครงการการเขียนผลงานทางวิชาการเชิงปฏิบัติการ ใน ปี 2549 จากรองศาสตราจารย์ ดร.ชุดิมา สัจนันท์ (ตำแหน่งทางวิชาการในขณะนั้น ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์) จัดโดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปี ผู้เขียนก็ได้เดินตามคำแนะนำที่อาจารย์ชุดิมา ที่ให้ความรู้แนวทางการการเขียนผลงานทางวิชาการตลอดมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนความรู้ด้านเนื้อหาในผลงานทางวิชาการประกอบด้วย เอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน/ตำรา/หนังสือ/บทความทางวิชาการ/และงานวิจัย ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์หลายท่านด้วยกัน อาทิเช่น ศาสตราจารย์ ดร.คณิต ฒ นคร ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ปรีชา สุวรรณทัต ศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต ศาสตราจารย์ (พิเศษ) สนิท โชค ศรีเจริญ รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี รูปสุวรรณ (เสียชีวิต) รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี วงษ์วิฑิต รองศาสตราจารย์ ดร.ปกป้อง ศรีสนิท ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ ปกติ ดร.พีระพันธุ์ พาลุสุข (เสียชีวิต) ดร.ประสาธ พงษ์สุวรรณ เป็นต้น

การเขียนผลงานทางวิชาการของผู้เขียนจะเน้นเขียนผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเป็นหลัก เช่น เขียนเอกสารประกอบการสอน นำเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอนบางหัวข้อ มาเขียนเป็นบทความวิชาการ แล้วนำบทความวิชาการมาบูรณาการเขียนตำรา/หนังสือ และถ้าบทความวิชาการนั้นมีประเด็นที่จะขยายวิจัยได้ก็ทำวิจัย และเมื่อทำวิจัยเสร็จก็ทำเป็นหนังสือวิจัยใช้ในการเรียนการสอนหรือนำงานวิจัยมาเขียนในตำราต่างๆเพื่อนำไปสู่การเผยแพร่สู่สาธารณชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ 1 ส่วนเนื้อหา

บทที่ 1 หลักทั่วไปในการเขียนงานทางวิชาการ

หลักทั่วไปในการเขียนงานทางวิชาการในเล่มนี้ผู้เขียนขออธิบายถึงการเขียนผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง “หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560”¹ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2661² แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ผลการสอน กับส่วนที่ 2 ผลงานทางวิชาการ ดังนี้

1. ผลการสอน

ผลการสอน ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560³ ให้คำนึงถึงการเผยแพร่ของเอกสารประกอบการสอนและเอกสารคำสอน ดังนี้

¹หนังสือราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา <https://www.kpru.ac.th/personnel/personnel01.html>

²เมื่อพิจารณาถึงประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 ข้อ 2 ได้กำหนดให้ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2560 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 134 ตอนพิเศษ 265 ง ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2560 หน้า 43-55) จึงทำให้มีผลบังคับใช้ประกาศนี้ในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2561

³เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 5. ตัวอย่างเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินการสอน หน้า 39-40 (อ้างใน หนังสือราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา <https://www.kpru.ac.th/personnel/personnel01.html>)

1.1 เอกสารประกอบการสอน

เอกสารประกอบการสอน (Teaching) จะกล่าวถึง ความหมายของเอกสารประกอบการสอน รูปแบบการเผยแพร่เอกสารประกอบการสอน และเงื่อนไขการเผยแพร่เอกสารประกอบการสอน ดังนี้

1.1.1 ความหมายของเอกสารประกอบการสอน

เอกสารประกอบการสอน หมายถึง เอกสารหรือสื่ออื่น ๆ ที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ

1.1.2 รูปแบบการเผยแพร่เอกสารประกอบการสอน

เป็นเอกสารประกอบการสอนสื่ออื่นๆที่เกี่ยวข้องในวิชาที่ตนสอนประกอบด้วย แผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร) และอาจมีสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้นก็ได้ รายชื่อบทความ หนังสืออ่านประกอบ บทเรียงคดีย่อยเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (chart) แถบเสียง (tape) ภาพเคลื่อนไหว (slide) หรือสื่ออื่นการออนไลน์อื่น ๆ ซึ่งมีการอ้างอิง

1.1.3 เงื่อนไขการเผยแพร่เอกสารประกอบการสอน

การเผยแพร่เอกสารประกอบการสอนมีเงื่อนไขที่สำคัญ คือ เป็นการเอกสารประกอบการสอนที่จัดทำรูปเล่มหรือถ่ายสำเนาเย็บเล่มที่ได้ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษามาแล้ว 1 ภาคการศึกษา

1.2 เอกสารคำสอน

เอกสารคำสอน (Doctrine) จะกล่าวถึง ความหมายของเอกสารคำสอน รูปแบบการเผยแพร่เอกสารคำสอนและเงื่อนไขการเผยแพร่เอกสารประกอบการสอน ดังนี้

1.2.1 ความหมายของเอกสารคำสอน

เอกสารคำสอน หมายถึง เอกสารคำบรรยายหรือสื่ออื่น ๆ ที่ใช้สอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ และมีความสมบูรณ์กว่าเอกสารประกอบการสอน

1.2.2 รูปแบบของเอกสารคำสอน

เป็นเอกสารคำสอนสื่ออื่นๆที่เกี่ยวข้องในวิชาที่ตนสอนประกอบด้วย แผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร)

และอาจมีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้นก็ได้ รายชื่อบทความ หนังสืออ่านประกอบ บทเรียงคำย่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (chart) แถบเสียง (tape) ภาพเคลื่อนไหว (slide) หรือสื่ออื่นการออนไลน์อื่นๆ ซึ่งมีการอ้างอิงอย่างเป็นระบบ

1.2.3 เงื่อนไขการเผยแพร่เอกสารคำสอน

เอกสารคำสอนจะมีเงื่อนไขการเผยแพร่ที่สำคัญ คือ เป็นเอกสารคำสอนที่จัดทำรูปเล่มหรือถ่ายสำเนาเย็บเล่มที่ได้ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษามาแล้ว 1 ภาคการศึกษา

2. ผลงานทางวิชาการ

เมื่อพิจารณาศึกษาถึงผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง “หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560”⁴ ได้กำหนดประเภทของผลงานทางวิชาการ ไว้อยู่ 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 งานวิจัย กลุ่มที่ 2 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น⁵ กลุ่มที่ 3 ผลงานวิชาการที่ใช้สังคม⁶กลุ่มที่ 4 ตำรา หนังสือ

⁴เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

6. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ หน้า 42-66 (อ้างในหนังสือราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพิ่งอ้าง)

⁵เมื่อพิจารณาศึกษาถึงเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ.เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 ได้อธิบายถึง “ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น” 10 ประเภท ดังนี้ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ กรณีศึกษา (Case Study) งานแปล ผลงานนุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการในลักษณะเดียวกัน ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิทธิบัตร ซอฟต์แวร์ (อ้างในหนังสือราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อ้างแล้ว)

⁶เมื่อพิจารณาศึกษาถึงถึง เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 ได้อธิบายถึง “ผลงานทางวิชาการที่ใช้สังคม” หมายถึง ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่งผลให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมจะต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านเกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิตหรือสุขภาพ เป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตร หรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจนหรือสร้างการเปลี่ยนแปลงจากการ

บทความวิชาการ ในที่นี้จะกล่าวถึง ผลงานทางวิชาการที่ผู้เขียนได้ดำเนินการจาก
ประสบการณ์เขียน ได้แก่ งานวิจัย ตำรา หนังสือและบทความวิชาการ ดังนี้

2.1 งานวิจัย

งานวิจัย (Research) จะกล่าวถึง ความหมายของวิจัย รูปแบบวิจัยที่
เผยแพร่และการเผยแพร่วิจัย⁷ ดังนี้

2.1.1 ความหมายของงานวิจัย

งานวิจัย คือ ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรือ
งานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีการวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมี
วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่
ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเอื้อต่อการนำวิชานั้นไปประยุกต์

2.1.2 รูปแบบวิจัยที่เผยแพร่

การเผยแพร่งานวิจัยอาจจัดได้เป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

2.1.2.1 รายงานการวิจัย

รายงานวิจัย ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และ
ชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (Research Process) อาทิ การกำหนดประเด็น
ปัญหา วัตถุประสงค์ การท้าวรรณกรรมปริทัศน์ สมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล
การพิสูจน์สมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ
การอ้างอิง และอื่นๆ

ตระหนักและการรับรู้ปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน (อ้างในหนังสือราชการของสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา อ้างแล้ว)

⁷เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคล
ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 6. คำจำกัด
ความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ 6.1 งานวิจัย หน้า 42-
43 (อ้างในหนังสือราชการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อ้างแล้ว)

2.1.2.2 บทควมวิจัย

บทควมวิจัย ที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ

2.1.3 การเผยแพร่งานวิจัย

การงานเผยแพร่งานวิจัยต้องเป็นไปตามข้อกำหนดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

2.1.3.1 เผยแพร่ในรูปของบทควมวิจัยในวารสารทางวิชาการ

การเผยแพร่ในรูปของบทควมวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้น อาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจนและเป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556⁹ที่สามารถเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

⁹ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 130 ตอนพิเศษ 127 ง ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2556 หน้า 14

9เมื่อพิจารณาศึกษาถึงประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ข้อ 2 การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามประกาศนี้ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาใช้วารสาร ทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ ตามเอกสารแนบท้ายประกาศวารสารทางวิชาการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ วารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติดังต่อไปนี้

1. ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ

- Academic Search Premier (<http://www.ebsco.com/home>) (select ebscohost and then academic search premier)
- Agricola (<http://agricola.nal.usda.gov>)
- BIOSIS (<http://www.biosis.org>)

2.1.3.2 เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัย ในรูปแบบอื่น

เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยในรูปแบบอื่น
ที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ

2.1.3.3 นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุม ทางวิชาการ

นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทาง
วิชาการ ซึ่งภายหลังจากการประชุมทางวิชาการได้มีการบรรณาธิการ

- CINAHL (<http://www.ebscohost.com/academic/cinahl-plus-with-full-text>)

- EICOMPENDEX (<http://www.ei.org>)

- ERIC (<http://www.eric.ed.gov/>)

- H.W.Wilson (<http://www.ebscohost.com>) (select ebscohost and then H.W.Wilson)

- Infotrieve (<http://www.infotrieve.com>)

- Ingenta Connect (<http://www.ingentaconnect.com>)

- INSPEC (<http://www.theiet.org/publishing/inspec>)

- MathSciNet (<http://www.ams.org/mathscinet>)

- MEDLINE/Pubmed (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/>)

- PsycINFO (<http://www.apa.org/pubs/databases/psycinfo/index.aspx>)

- Pubmed (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/>)

- ScienceDirect (<http://www.sciencedirect.com>)

- SciFinder (<https://scifinder.cas.org/>)

- Scopus (<http://www.info.scopus.com>)

- Social Science Research Network (<http://papers.ssrn.com/sol3/DisplayAbstractSearch.cfm>)

- Web of Knowledge (<http://wokinfo.com>)

2. ฐานข้อมูลระดับชาติได้แก่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index TCI) เฉพาะวารสารที่มีชื่ออยู่ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 (http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/list%20journal.php)

และนำไปรวมเล่มเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

2.1.3.4 การเผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การเผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดและความยาว ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและแสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้น และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง เช่น การแสดงเอกสารการตอบรับให้ตีพิมพ์จากบรรณาธิการ ปีที่ ฉบับที่ ที่แน่นอน เป็นต้น

เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของงานวิจัยนั้นแล้ว การนำงานวิจัยนั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใด ส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์และให้มีการประเมินคุณภาพ งานวิจัยนั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

2.2 ตำรา

ตำรา¹⁰ (Text book) จะกล่าวถึง ความหมายของตำรา รูปแบบของ

ตำราการเผยแพร่ตำรา ดังนี้¹¹

¹⁰หลักการเขียนตำราผู้เขียนได้นำข้อมูลมาจากการเขียนบทความ เรื่อง “ถาม-ตอบ เทคนิคการเขียนตำรา” บริการวิชาการทางเวปเพจ sittikorn saksang ใน Facebook โดยผู้เขียน ได้รวบรวมจากงานเขียนและการบรรยายของ ศาสตราจารย์ ดร.ชุตินา สัจจนันท์ใน “โครงการอบรมสัมมนาการเขียนผลงานเชิงปฏิบัติการเขียนผลงานทางวิชาการ” จัดโดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปี ในปี 2549 ซึ่งนับว่าเป็นเอกสารที่สำคัญต่อผู้เขียน ในการเขียนตำรา เป็นอย่างมาก และที่สำคัญในระดับอุดมศึกษาตำราเป็นผลงานวิชาการที่สำคัญที่มีความสำคัญต่อการศึกษา การเรียนการสอนตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในฐานะเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ การสื่อสารองค์ความรู้ การค้นพบทางวิชาการและเผยแพร่วิทยาการให้ปรากฏ ในสังคมความรู้และการเรียนรู้ ตำราจึงมีคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างกว้างขวางต่อการศึกษาและการให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้สนใจทั่วไป

¹¹เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 6. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ 6.4 ตำรา

2.2.1 ความหมายของตำรา

ตำรา หมายถึง งานวิชาการที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน ทั้งวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา ซึ่งเกิดจากการนำข้อค้นพบจากทฤษฎี จากงานวิจัยของผู้ขอหรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้าศึกษามาวิเคราะห์ สังเคราะห์ รวบรวมและเรียบเรียง โดยมีโนทัศน์¹² ที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นแกนกลาง ซึ่งสัมพันธ์กับโนทัศน์ย่อยอื่นอย่างเป็นระบบ มีเอกภาพสัมพันธ์ภาพและสารัตถภาพ ตามหลักการเขียนที่ดี ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการและให้ความรู้ใหม่ อันเป็นความรู้สำคัญที่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อวงวิชาการนั้น ๆ ดังนั้น ตำรา จึงต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ได้

การเขียนตำราอาจนำบทความวิชาการ งานวิจัยมาเขียนไว้ในตำรา และถือว่าตำราที่ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ โดยตำรานั้นต้องเขียนครอบคลุมตามคำอธิบายรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงนั้นที่ผู้ขออื่นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ ผู้ขอจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย ผลงานทางวิชาการที่เป็น “ตำรา” นี้อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอน จนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้นก็ได้

2.2.2 รูปแบบตำรา

รูปแบบของตำราจะต้อง เป็นรูปแบบที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ การ

หนังสือและบทความวิชาการ 6.4.1 ตำรา หน้า 62-63 (อ้างในหนังสือราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อ้างแล้ว)

¹²เมื่อพิจารณาการศึกษาถึงคำว่า “**มโนทัศน์**” (Concept) หมายถึง ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประเภทของสิ่งต่าง ๆ ตามความเข้าใจของแต่ละคน เช่น เข้าใจว่าสิ่งของลักษณะเช่นใดเรียกว่า “หนังสือ” สิ่งของลักษณะเช่นใดเรียกว่า “สิ่งมีชีวิต” สิ่งมีชีวิตลักษณะเช่นใดเรียกว่า “คน” คนลักษณะเช่นใดเรียกว่า “วัยรุ่น” การกระทำลักษณะเช่นใดเรียกว่า “เขียนหนังสือ” ตลอดจนความคิดลักษณะเช่นใดเรียกว่า “ชาตินิยม”

อธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ

2.2.3 การเผยแพร่ตำรา

การเผยแพร่ตำราจะกล่าวถึงวิธีการเผยแพร่ตำราและเงื่อนไขการเผยแพร่ตำรา ดังนี้

2.2.3.1 วิธีการเผยแพร่ตำรา

การเผยแพร่ตำรามีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

1. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (Printing House) หรือสำนักพิมพ์ (Publishing House) หรือโดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่มหรือทำในรูปแบบอื่น ๆ¹³
 2. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ
- ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม ฯลฯ

2.2.3.2 เงื่อนไขการเผยแพร่ตำรา

เงื่อนไขการเผยแพร่ตำรา มีดังนี้

1. การเผยแพร่ดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จึงจะ

¹³เมื่อพิจารณาศึกษาวิธีการพิมพ์เผยแพร่ใน 3 รูปแบบ คือ การพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (Printing House) การพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ (Publishing House) และการพิมพ์โดยการถ่ายสำเนาเย็บเล่ม จากประสบการณ์ผู้เขียนพบว่า มีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. การพิมพ์เผยแพร่โดยโรงพิมพ์ (Printing House) เป็นการพิมพ์โดยส่วนใหญ่ผู้เขียนหรือผู้สนับสนุนเป็นคนว่าจ้างโรงพิมพ์ และโดยส่วนใหญ่โรงพิมพ์จะขอหมายเลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ (ISBN= International Standard Book Number)
2. การพิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์ (Publishing House) เป็นการพิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์ที่มีผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาสมควรให้มีการจัดพิมพ์จำหน่าย โดยลิขสิทธิ์การจัดพิมพ์เป็นของสำนักพิมพ์ และผู้เขียนจะได้ส่วนแบ่ง (ค่าลิขสิทธิ์) ในแต่ละครั้งที่สำนักพิมพ์จัดพิมพ์ ตามที่กำหนดในข้อตกลงระหว่างสำนักพิมพ์กับผู้เขียน โดยสำนักพิมพ์เป็นผู้ดำเนินการขอหมายเลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ (ISBN)
3. การพิมพ์เผยแพร่โดยการถ่ายสำเนาเย็บเล่มเป็นการจัดทำโดยการถ่ายสำเนาเย็บเล่มจากร้านทั่ว ๆ ไป ไม่ได้จัดพิมพ์จากโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ โดยหลักจะไม่มีหมายเลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ (ISBN)

พิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่อาจแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน

2. การเผยแพร่ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องใช้ในการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา

ในกรณีการขอตำแหน่งทางวิชาการที่เป็นตำรา เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของตำราไปแล้ว การนำตำรานั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในตำราเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพตำรานั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ตำรานั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

2.3 หนังสือ

หนังสือ (Book) จะกล่าวถึง ความหมายของหนังสือ รูปแบบของหนังสือ การเผยแพร่หนังสือ¹⁴ ดังนี้

2.3.1 ความหมายของหนังสือ

หนังสือ คือ ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขานั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาและครอบคลุม โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และ

¹⁴เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 6. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ 6.4 ตำรา หนังสือและบทความวิชาการ 6.4.2 หนังสือ หน้า 64-65 (อ้างในหนังสือราชการของคณะกรรมการการอุดมศึกษา อ้างแล้ว)

ไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้ เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัยเมื่อพิจารณาถึงวันที่จัดพิมพ์

2.3.2 รูปแบบหนังสือ

รูปแบบของหนังสือจะต้องเป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้ อาจมีอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ การอธิบายสาระสำคัญที่มีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ

2.3.3 การเผยแพร่หนังสือ

การเผยแพร่หนังสือจะกล่าวถึงวิธีการเผยแพร่หนังสือและเงื่อนไขการเผยแพร่หนังสือ ดังนี้

2.3.3.1 วิธีการเผยแพร่หนังสือ

การเผยแพร่หนังสือมีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้

1. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์

(PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) เช่นเดียวกับตำรา

2. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ

ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ

2.3.3.2 เงื่อนไขการเผยแพร่หนังสือ

การเผยแพร่หนังสือมีเงื่อนไขการเผยแพร่ ดังนี้

1. การเผยแพร่ดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไป

อย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน

2. การเผยแพร่ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรอง

การเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทาง

วิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 4 เดือน

ในกรณีการขอตำแหน่งทางวิชาการที่เป็นหนังสือ เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ หนังสือไปแล้ว การนำ หนังสือ นั้น ไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในหนังสือเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทาง วิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพหนังสือนั้นอีกครั้งหนึ่งอาจจะทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่หนังสือนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

2.4 บทความวิชาการ

บทความวิชาการ (Academic articles) จะกล่าวถึง ความหมายของ บทความวิชาการ รูปแบบของบทความวิชาการ การเผยแพร่บทความวิชาการ ดังนี้¹⁵

2.4.1 ความหมายบทความวิชาการ

บทความวิชาการ คือ งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีกำหนด ประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้ มีการวิเคราะห์ประเด็น ดังกล่าวตามหลักวิชาการโดยมีการสำรวจวรรณกรรม เพื่อสนับสนุนผลการ วิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวล ร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

¹⁵เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคล ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 6. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ 6.4 ตำรา หนังสือและบทความวิชาการ 6.4.3 บทความวิชาการ หน้า 66 (อ้างในหนังสือราชการของ คณะกรรมการการอุดมศึกษา อ้างแล้ว)

2.4.2 รูปแบบบทความวิชาการ

รูปแบบบทความวิชาการ ประกอบด้วย การนำความที่แสดง เหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือ วิเคราะห์และบทสรุปมีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์

2.4.3 การเผยแพร่บทความวิชาการ

การเผยแพร่บทความวิชาการในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้อง (Peer Reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้

2.4.3.1 การเผยแพร่ในรูปแบบบทความ

การเผยแพร่บทความวิชาการในวารสารที่มีอยู่ใน ฐานข้อมูลตามที่ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสาร ทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556¹⁶ทั้งนี้ วารสาร อาจเป็นการเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2.4.3.2 การเผยแพร่ในหนังสือรวมบทความ

การเผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มี บรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้นๆ (Peer Reviewer) ประเมินคุณภาพ

¹⁶เมื่อพิจารณาถึงบทความวิชาการที่จะเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการได้นั้น ต้องเป็นตามเงื่อนไขตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสาร ทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ที่อ้างอิงไว้ในเชิงอรธที่ 2 เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ในกรณีบทความวิชาการที่ไม่เสนอขอตำแหน่ง อาจเสนอตีพิมพ์ ในวารสารที่สภาสถาบันอนุมัติในกรณีวารสารวิชาการที่เกิดขึ้นใหม่หรือกำหนดการประเมิน มาตรฐานวารสารจาก TCI (Thai – Journal Citation Index) เพื่อใช้ประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อเป็นผลงานวิชาการของคณาจารย์ในการบริการวิชาการตามที่ได้ทำ TOR กับ สถาบันการศึกษาที่สังกัดอยู่ก็ได้

ในกรณีการขอตำแหน่งทางวิชาการด้วยบทความ
วิชาการ เมื่อได้เผยแพร่บทความวิชาการตามลักษณะข้างต้นการนำบทความ
วิชาการนั้นมาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอกำหนด
ตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพบทความวิชาการนั้นอีกครั้งหนึ่ง
จะกระทำไม่ได้

3. หลักการเขียนอ้างอิงและการเขียนผลงานทางวิชาการ

เนื่องจากการเขียนผลงานทางวิชาการ เป็นงานที่เขียนขึ้นบนพื้นฐานของ
วิชาการที่ได้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยกันมาแล้วและการวิเคราะห์ วิจัยนั้นอาจมีการ
เชื่อมโยงกับผลงานของผู้อื่นจึงจำเป็นต้องมีการอ้างอิงเมื่อนำข้อความหรือ
ผลงานของผู้อื่นมาใช้ โดยการระบุให้ชัดเจนว่าเป็นงานของใคร ทำเมื่อไร และนำมา
จากไหน เป็นการให้เกียรติเจ้าของผลงานและประกาศให้ผู้อ่านรับรู้ว่าส่วนนั้นไม่ใช่
ความคิดของตนเป็นความคิดผู้อื่น รวมทั้งเป็นการให้หลักฐานแก่ผู้อ่าน ให้ผู้อ่าน
สามารถสืบเสาะแสวงหาความรู้เพิ่มเติม หรือติดตามตรวจสอบหลักฐานได้ ดังนี้

3.1 หลักการเขียนอ้างอิงผลงานทางวิชาการ

โดยทั่วไป การอ้างอิงทำได้หลายแบบที่นิยมกันก็เป็นการอ้างอิง
แทรกปนไปในเนื้อหากับการอ้างอิงแบบลงเชิงบรรณานุกรม ดังนี้¹⁷

¹⁷หลักการเขียนอ้างอิงผลงานทางวิชาการในเรื่องนี้ผู้เขียนได้นำมาจากบทความที่
ผู้เขียนเขียนขึ้นมาเพื่อบรรยายโครงการ “อบรมเชิงปฏิบัติการการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์
ในวารสารวิชาการ” ให้กับคณาจารย์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ณ อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการดำเนินการจัดการความรู้ (Knowledge
Management) หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า “KM” เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการบรรลุเป้าหมายให้
ผู้ที่สนใจที่มุ่งเขียนผลงานทางวิชาการ ได้มีความรู้ในการเขียนผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย
3 ประการไปพร้อม ๆ กัน ดังนี้

1. บรรลุเป้าหมายของงาน คือ มีผลงานทางวิชาการที่ได้มีการเผยแพร่

3.1.1 หลักการเขียนอ้างอิงแบบแทรกปนไปในเนื้อหา

การอ้างอิงแบบแทรกปนไปในเนื้อหา มี 2 ระบบ คือระบบนามปีกับระบบหมายเลข ดังนี้

3.1.1.1 ระบบนามปี

การอ้างอิงแบบแทรกปนไปในเนื้อหาระบบนามปี เป็นการอ้างอิงโดยลงชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และเลขหน้าของเอกสารที่อ้างอิง 1 มีโครงสร้าง 2 แบบ คือ ชื่อผู้แต่งไว้ในวงเล็บและใช้ชื่อผู้แต่งวางไว้นอกวงเล็บ

1. การอ้างอิงนามปีแบบที่ 1 ชื่อผู้แต่งวางไว้ในวงเล็บ ใช้ในกรณีมีได้อ้าง ชื่อผู้แต่งหรือที่มาไว้ก่อนข้อความที่อ้างในวงเล็บ จะต้องระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ เลขหน้าที่อ้างไว้ในวงเล็บด้วย และถ้ากรณีผู้แต่งเป็นชาวต่างชาติให้ใช้เฉพาะนามสกุล

ตัวอย่างเช่นการอ้างอิงนามปีแบบที่ 1

เมื่อพิจารณาศึกษาถึงแนวความคิดของ เฮทแอล เอ ฮาร์ท (H.L.A. Hart) ได้กล่าวถึงในประเด็นเกี่ยวกับศาลเป็นผู้สร้างหลักกฎหมาย โดยเริ่มต้น จากการอธิบายถึงกฎหมายระบบกฎเกณฑ์ของ ฮาร์ท มองว่ากฎหมายโดยแท้จริงแล้ว เป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ที่รวมตัวกันเป็นระบบมีลักษณะเป็นบรรทัดฐาน ความประพฤติในระบบแห่งกฎเกณฑ์ (System of rules) (จรัญ โฆษณานันท์ : 2552 : 76) ซึ่งมีการแยกกฎหมายออก 3 ประเภท คือ กฎหมายปฐมภูมิ กฎหมายทุติยภูมิ และช้อยกเว้น คือ กฎหมายที่ผู้พิพากษามีดุลพินิจที่สร้างหลักกฎหมาย ดังนี้ (Neil Mac Cormic : 1981: 2)

2. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคนอาจารย์สามารถเขียนผลงานทางวิชาการ เพื่อขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

3. บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กร คือ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในการเขียนบทความทางวิชาการ โดยการจัดการให้มีการค้นพบความรู้ คือ การจัดการอบรมสัมมนาการเขียนบทความวิชาการกับคณาจารย์ที่มีความรู้ด้านกฎหมายมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถให้คณาจารย์มีประเด็นในการเขียนผลงานทางวิชาการและต้องการให้คณาจารย์ มีความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมเกิดขึ้นจากการเอาความรู้ในการอบรมเชิงปฏิบัติการมาพัฒนาการเขียนผลงานทางวิชาการ

2. การอ้างอิงนามปีแบบที่ 2 ใช้ชื่อผู้แต่งวางไว้ในวงเล็บ ใช้ในกรณีอ้างผู้แต่งหรือที่มาไว้ก่อนข้อความที่อ้างในวงเล็บจะต้องระบุปีที่พิมพ์ เลขหน้าที่ย่อไว้ในวงเล็บ และถ้ากรณีผู้แต่งเป็นชาวต่างชาติให้ใช้เฉพาะนามสกุลผู้แต่ง โดยต้องเขียนเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงกำกับด้วยชื่อในภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างเช่นการอ้างอิงนามปีแบบที่ 2 : กรณีผู้แต่งเป็นชาวไทย

ประไพ อุดมทัศน์ (2530, หน้า 20) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการดำเนินงานของศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขาว่ามุ่งจะให้ชุมชนชาวเขามีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี

ตัวอย่างเช่นการอ้างอิงนามปีแบบที่ 2 : กรณีผู้แต่งเป็นชาวต่างชาติ

โรเบิร์ต เทเลอร์ (Taylor : 2002 : pp. 181-182) ได้แสดงความเห็นไว้ว่าเมื่อบุคคลต้องการ ข้อเสนอแนะจากกลุ่มเพื่อน ๆ ก่อนเป็นอันดับแรกเพื่อทราบถึงแหล่งวรรณกรรม หากไม่ได้คำตอบที่ต้องการแล้วจึงค้นหาข้อมูลโดยการใช้อินเทอร์เน็ต

3.1.1.2 ระบบหมายเลข

การอ้างอิงแบบแทรกกันไปในเรื่องระบบหมายเลขเป็นการใช้วิธีระบุหมายเลขสำคัญแต่ระบบนี้จะใช้หมายเลขแทนชื่อผู้แต่งเอกสารซึ่งปัจจุบันในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพนิยมใช้

ตัวอย่างเช่นการอ้างอิงระบบหมายเลข

เมื่อพิจารณาการศึกษาถึงแนวความคิดของ เฮทแอล เอ ฮาร์ท (H.L.A. Hart) ได้กล่าวถึงในประเด็นเกี่ยวกับศาลเป็นผู้สร้างหลักกฎหมาย โดยเริ่มต้นจากการอธิบายถึงกฎหมายระบบกฎเกณฑ์ของ ฮาร์ท มองว่ากฎหมายโดยแท้จริงแล้ว เป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ที่รวมตัวกันเป็นระบบมีลักษณะเป็นบรรทัดฐาน ความประพฤตินี้ในระบบแห่งกฎเกณฑ์ (System of rules) ซึ่งมีการแยกกฎหมายออก 3 ประเภท คือ กฎหมายปฐมภูมิ กฎหมายทุติยภูมิ และข้อยกเว้น คือ กฎหมายที่ผู้พิพากษามีดุลพินิจที่สร้างหลักกฎหมาย ดังนี้ (2:186)

เมื่อพิจารณาการอ้างอิงในวารสารสังคมศาสตร์ในฐาน TCI (Thai Journal Citation Index) กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 จะให้

ความสำคัญกับการอ้างอิงแบบแทรกปนไปในเนื้อหาระบบนามปีแต่ในวารสารที่เป็นกฎหมาย เช่น วารสารกฎหมาย ของคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วารสารนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้ระบบอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ เป็นต้น

3.1.2 การอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ

การอ้างอิงแบบเชิงอรรถมี 3 ประเภท คือ เชิงอรรถอ้างอิง เชิงอรรถขยายความ และเชิงอรรถโยง การอ้างอิงเชิงอรรถ ซึ่งเป็นข้อความที่คัดลอกหรือเก็บแนวคิดมาโดยใส่หมายเลขกำกับไว้ท้ายหน้าใต้เส้นคั่นยาว 2 นิ้วจากขอบซ้ายหน้ากระดาษ และบอกแหล่งที่มาของข้อความโดยใส่ตัวเลขกำกับไว้ตรงกับข้อความในเนื้อหา ดังนี้

3.1.2.1 เชิงอรรถอ้างอิง

เชิงอรรถอ้างอิง เป็นการ บอกแหล่งที่มาของข้อความที่คัดลอกหรือเก็บแนวคิดการอ้างอิงเชิงอรรถ ซึ่งเป็นข้อความที่คัดลอกหรือเก็บแนวคิดมาโดยใส่หมายเลขกำกับไว้ท้ายหน้าใต้เส้นคั่นยาวสองนิ้วจากขอบซ้ายหน้ากระดาษ และบอกแหล่งที่มาของข้อความโดยใส่ตัวเลขกำกับไว้ตรงกับข้อความในเนื้อหา ซึ่งอาจแยกอธิบายการเขียนอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถอยู่ 2 ลักษณะ

ลักษณะที่ 1 ถ้ามีเชิงอรรถมากกว่า 1 รายการ
ในหน้าเดียวกันให้ลำดับหมายเลขต่อเนื่องกันทั้งเรื่องที่เขียน

ลักษณะที่ 2 ถ้ามีเชิงอรรถมากกว่า 1 รายการ
ในหน้าเดียวกันให้ลำดับหมายเลขต่อเนื่องกัน และเมื่อขึ้นหน้าใหม่นิยามเริ่มต้นด้วยเลข 1

อนึ่ง การเขียนเชิงอรรถอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ
ในบทความวิชาการในวารสารต่าง ๆ จะใช้การอ้างอิงลักษณะที่ 1 คือ ถ้ามีเชิงอรรถมากกว่า 1 รายการในหน้าเดียวกันให้ลำดับหมายเลขต่อเนื่องกันทั้งเรื่องที่เขียน

ตัวอย่างการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถครั้งแรก

ความหมายของกฎ “กฎ” หมายถึง บรรทัดฐานต่างๆ ในทางกฎหมายที่ได้รับ การบัญญัติขึ้นในลักษณะที่เป็นนามธรรม (Abstract) และใช้บังคับเป็นการทั่วไป (general) โดยองค์กรของรัฐที่ใช้อำนาจในลักษณะที่เป็นอำนาจบริหาร หรือโดย “นิติบุคคลทางกฎหมายมหาชน” ที่มีอำนาจปกครองตนเอง เพื่อกำหนด กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการปกครองของรัฐ¹

¹กมลชัย รัตนสกววงศ์ “สาระสำคัญและหลักกฎหมายพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539”, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2539 หน้า 7-8

ตัวอย่างการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถครั้งที่ 2

การกระทำทางปกครองปกครองในระบบบริการสาธารณะ “ในแดนของ กฎหมายปกครอง” ที่มีลักษณะมุ่งผลในทางกฎหมาย ซึ่งเราอาจจำแนกกระทำทาง ปกครองในระบบบริการสาธารณะอยู่ด้วยกัน 4 ประเภท ประกอบด้วย นิติกรรมทาง ปกครอง คำสั่งทั่วไปในทางปกครอง ปฏิบัติการทางปกครองและสัญญาทางปกครอง ดังนี้²

¹กมลชัย รัตนสกววงศ์ “สาระสำคัญและหลักกฎหมายพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539”, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2539 หน้า 7-8

²กมลชัย รัตนสกววงศ์ เพิ่งอ้าง หน้า 9

ตัวอย่างการเขียนเชิงอรรถอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถครั้งที่ 3 และต่อไป

การปกครองโดยนิติรัฐในเชิงเนื้อหาการปกครองแบบนิติรัฐเชิงเนื้อหา¹มุ่งหมายคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและประโยชน์ของประชาชน¹จากการกระทำโดยอำเภอใจของรัฐและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ทั้งนี้เพราะรัฐได้ยอมตนอยู่ภายใต้ระบบกฎหมายและยอมผูกพันการกระทำใดๆ ของตน² กับกฎเกณฑ์ของกฎหมายที่รัฐได้ตราขึ้นแต่ต้องเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้น ดังนี้³

1. อาศัยวิถีทางประชาธิปไตย คือ การตรากฎหมายโดยความเห็นชอบของประชาชนโดยตรงหรือขององค์กรผู้แทนปวงชนในระบอบประชาธิปไตย (Democracy)

2. เนื้อหาของกฎหมายต้องไม่ฝ่าฝืนหลักกฎหมายทั่วไปอันเป็น “**หลักความยุติธรรมตามธรรมชาติ**” อันได้แก่ หลักสมควรแก่เหตุหรือหลักความได้สัดส่วนและหลักความเสมอภาค เป็นต้น การมีบทบัญญัติที่รับรองคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน โดยทั่วไปกฎหมายที่บัญญัติรับรองคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนไว้ในระดับ “**รัฐธรรมนูญ**” (Constitution)

¹ กมลชัย รัตนสกววงศ์ “สาระสำคัญและหลักกฎหมายพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539”, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2539 หน้า 7-8

² กมลชัย รัตนสกววงศ์ เพิ่งอ้าง หน้า 9

³ กมลชัย รัตนสกววงศ์ อ้างแล้ว หน้า 10

3.1.2.2 เชิงอรรถขยายความ

การเขียนเชิงอรรถขยายความ เป็นการเขียนอธิบายรายละเอียดของคำหรือข้อความเพิ่มเติมในเรื่องนั้นให้เนื้อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างการอ้างอิงเชิงอรรถขยายความ

“**การบริการสาธารณะ**”¹ หมายถึง กิจกรรมที่ทำอยู่ในความอำนวยการหรือในความควบคุมของฝ่ายปกครองจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ดูแลความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นต้น ดูแลให้ประชาชนมีความเป็นอยู่มีชีวิตที่ดีขึ้น เช่น

การให้น้ำ มีไฟ มีขนส่งทางน้ำทางบก การให้ประชาชนมีการศึกษา การ
รักษาพยาบาล เป็นต้น

เมื่อพิจารณาศึกษาถึง “ลักษณะของการบริการสาธารณะของประเทศไทย” ได้วางหลักการ
การบริการสาธารณะ อยู่ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การบริการสาธารณะทางปกครอง เป็นการมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่
ฝ่ายปกครองกระทำทางปกครองเพื่อดูแลความมั่นคงปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน
ของประชาชน คือ ฝ่ายปกครองที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาและการกำกับดูแลของ
ฝ่ายบริหาร เช่น มอบให้ตำรวจดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ภายในรัฐ
ให้ทหารดูแลปกป้องรัฐ มิให้รัฐอื่นเข้ามารุกราน หรือมอบให้หน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่
ภายใต้การบังคับบัญชาและการกำกับดูแลของฝ่ายบริหาร เช่น มอบอำนาจให้
สำนักงานศาลยุติธรรมทำหน้าที่ด้านธุรการในการใช้อำนาจศาลยุติธรรมในการให้
ความรู้ทางด้านกฎหมายและการวิจัย เป็นต้น การบริการสาธารณะประเภทนี้
ประชาชนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรับบริการสาธารณะ
2. การบริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม เป็นการมอบให้รัฐวิสาหกิจ
ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีความสุขสบายขึ้น การ
บริการสาธารณะในลักษณะนี้มีวัตถุประสงค์ในการแสวงกำไรจากการบริการ
สาธารณะและประชาชนผู้รับบริการจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการให้บริการ
3. การบริการสาธารณะทางเทคนิคหรือตามวัตถุประสงค์ ซึ่งประเทศไทยนำหลักการ
บริการสาธารณะประเภทนี้มาใช้ เรียกว่า “การบริการสาธารณะทางสังคม
และวัฒนธรรม” เช่น เป็นการมอบให้องค์การมหาชนดำเนินการจัดทำบริการ
สาธารณะซึ่งการบริการสาธารณะประเภทนี้มีวัตถุประสงค์จัดโดยมิได้หวังผลกำไรหรือ
เป็นการมอบหมายให้องค์กรเอกชนใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทาง
ปกครอง เป็นต้น

3.1.2.3 เชิงอรรถโยง

การเขียนเชิงอรรถโยง เป็นการเขียนโยงให้ผู้อ่านไปดูรายละเอียดของเรื่องนั้นที่ได้เขียนไว้แล้วในส่วนอื่นหรือบทอื่นหรือหัวข้ออื่นหรือดูเพิ่มที่เรื่องอื่นที่ใกล้เคียงและสอดคล้องกับเรื่องที่เขียน เพื่อป้องกันการเขียนซ้ำซ้อนกัน อาจทำให้ผลงานวิชาการที่เขียนขาดความกลมกลืนได้

ตัวอย่างการอ้างอิงเชิงอรรถโยง

“การบริการสาธารณะ”¹ หมายถึง กิจกรรมที่ทำอยู่ในความอำนวยการหรือในความควบคุมของฝ่ายปกครองจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ดูแลความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นต้น ดูแลให้ประชาชนมีความเป็นอยู่มีชีวิตที่ดีขึ้น เช่น การให้มีน้ำ มีไฟ มีขนส่งทางน้ำทางบก การให้ประชาชนมีการศึกษา การรักษาพยาบาล เป็นต้น

โปรดดูรายละเอียดการบริการสาธารณะ ในบทที่ 5 หัวข้อ 5.1 การจัดทําบริการสาธารณะหน้า 69 -80

อนึ่ง การเขียนเชิงอรรถในลักษณะนี้ ถ้ารวมอยู่ท้ายเรื่องของบทความ หรือท้ายบท/ท้ายเล่มของหนังสือ ตำรา เรียกว่า “เชิงอรรถท้ายเรื่อง” (endnotes) แต่โดยส่วนใหญ่มักจะเขียนในหนังสือหรือตำรา

3.2 หลักการเขียนบรรณานุกรม

บรรณานุกรมหรือเอกสารอ้างอิง (References) เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นว่าการศึกษาค้นคว้าวิจัยของผู้เขียนว่ามีความสมบูรณ์กว้างขวาง ลึกซึ้ง ทันสมัย น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด โดยทั่วไปคำว่า “บรรณานุกรม” รวมรายการเอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อทัศน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้เขียนศึกษาค้นคว้าทั้งหมด แม้ว่าจะไม่ได้คัดลอกข้อความมาโดยตรง ส่วนคำว่า “เอกสารอ้างอิง” นิยมใช้กับรายการเฉพาะที่คัดลอกและยกมาอ้างอิงในเนื้อหา แต่อย่างไรก็ตาม การอ้างอิงแต่ละรูปแบบมีแบบแผนการเขียนแตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างกันไปตามสถาบัน ศาสตร์หรือสาขาวิชา เช่น การเขียนบรรณานุกรม สาขาสังคมศาสตร์นิยมใส่ พ.ศ. หรือ ค.ศ. ที่จัดพิมพ์ไว้ท้ายรายการ ต่อจากสำนักพิมพ์ ส่วนในทาง

วิทยาศาสตร์นิยมใส่ พ.ศ. หรือ ค.ศ. ไว้หลังรายการผู้แต่ง เพื่อแสดงความทันสมัยของข้อมูล และมีแนวโน้มว่าการอ้างอิงในสาขาสังคมศาสตร์ก็เริ่มนิยมใส่ปีที่พิมพ์หลังรายการผู้แต่งด้วย ในวารสารวิชาการหลายชื่อกำหนดแบบแผนการอ้างอิงไว้เป็นแนวทางการเขียนและการพิมพ์บทความวิชาการของวารสารแต่โดยทั่วไปมีสาระสำคัญใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีข้อจำกัดว่า การอ้างอิงจะต้องเป็นแบบใดที่ตายตัว แต่ควรใช้แบบที่เป็นสากล และใช้แบบเดียวกันในเขียนบทความวิชาการทั้งเรื่อง

ตัวอย่างการเขียนบรรณานุกรม

ภาษาไทย

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ และชูชาติ สวัสดิ์ศรี.(2519). บรรณานุกรม.“ประวัติศาสตร์และนักประวัติศาสตร์ไทย” กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น.

พระราชวรมุนี. (2519). “ปรัชญาการศึกษาของคนไทย” พระนคร : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.

สมบุญ ไพรินทร์. (2515). “บันทึกเหตุการณ์ทางการเมืองตั้งแต่ 24 มิถุนายน 2475-25 ธันวาคม เล่ม 2.” (ม.ป.ท. , ม.ป.ป.).

ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ, สมคิด แก้วสนธิ และทองอินทร์ วงศ์โสธร.“การสอนแบบต่างๆในระดับอุดมศึกษา” วารสารครุศาสตร์. พฤษภาคม-มิถุนายน 2519 : 34-49.

ภาษาอังกฤษ

Fontana,D.Jr. (1985). “Classroom control: Understanding and Building classroom behavior” London :The British Psychological Society.

Katz. W.A. (1974). “Introduction to reference work”. 2 Vols. 2nd ed. Now York : McGraw-HillBook Co.

4. การเขียนผลงานทางวิชาการที่จะไม่ถูกกล่าวหาคัดลอกผลงานทางวิชาการ

การเขียนผลงานวิชาการอย่างไรที่จะไม่ถูกกล่าวหาเป็นการคัดลอกผลงานทางวิชาการ¹⁸มีข้อพิจารณา ดังนี้¹⁹

4.1 การนำความรู้และข้อมูลของผู้อื่นมาใช้อย่างถูกต้อง

การนำความรู้และข้อมูลของผู้อื่นมาใช้อย่างถูกต้อง คือ ต้องมีการอ้างอิงแหล่งที่มา เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ผู้สร้างองค์ความรู้ อีกทั้งยังเป็นการป้องกันตนเองหากว่าข้อความที่นำมาใช้นั้นไม่ถูกต้อง และผู้นำองค์ความรู้นั้นไปใช้ควรเขียนบรรยายองค์ความรู้นั้นด้วยลีลาและโวหารของตนเอง

4.2 การแปลจากภาษาต่างประเทศ

การแปลจากภาษาต่างประเทศ กฎหมายลิขสิทธิ์คุ้มครองผู้เขียนบทความดั้งเดิมไว้ ดังนั้นจึงไม่สามารถแปลประโยคต่อประโยค โดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อนได้ ถ้าในกรณีต้องการนำความรู้จากบทความต่างประเทศ

¹⁸การคัดลอกผลงานโดยไม่ได้รับการอนุญาต คือ เป็นการขโมยความคิด การโจรกรรมผลงานวิจัย การลอกเลียนทางวิชาการ การลอกเลียนวรรณกรรม การโจรกรรมวรรณกรรม การขโมยคัดลอกหนังสือ การลักลอบงานทางวิชาการและวรรณกรรม ดังนั้นสรุปได้ว่า การคัดลอกผลงานทางวิชาการ คือ การใช้ผลงานหรือแนวคิดของบุคคลนั้นอื่นเพื่อทำให้งานดูเหมือนเป็นงานของตนเอง (อ้างใน มานิตย์ จุมปา “เขียนผลงานทางวิชาการอย่างไร ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์และไม่ลักลอกผลงาน (Plagiarism)” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พิมพ์ครั้งที่ 2, 2556 หน้า 97-98

¹⁹การเขียนผลงานทางวิชาการอย่างไรจะไม่ถูกกล่าวหาเป็นการคัดลอกผลงานทางวิชาการ ในหัวข้อนี้ เกิดขึ้นจากการประชุมคณาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการการเขียนตำรา/หนังสือราชบัณฑิตยสถาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561 ผู้เขียนได้สอบถามในเรื่องของลิขสิทธิ์ตำรา/หนังสือเป็นของใคร และได้คำตอบจากรักษาราชการแทนอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ชูศักดิ์ เอกเพชร) ว่าลิขสิทธิ์ “เป็นของผู้เขียน” และท่านรักษาราชการแทนอธิการบดีให้ผู้เขียนอธิบายถึงการคัดลอกผลงานทางวิชาการเป็นอย่างไร ผู้เขียนตอบสั้น ๆ ว่า “เป็นการกระทำที่ขัดจรรยาบรรณทางวิชาการ” เป็นอย่างมาก และต่อมาผู้เขียนได้กลับมาค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่ออธิบายเสริมถึง “การเขียนผลงานอย่างไรไม่ถือว่าเป็นการคัดลอกผลงานทางวิชาการ” ทางเวปเพจ sittikorn saksang ใน Facebook โดยทำการศึกษาเอกสารที่ผู้เขียนได้เข้าร่วมอบรมการเขียนผลงานทางวิชาการอย่างไรไม่ละเมิดลิขสิทธิ์และไม่ลักลอบผลงานทางวิชาการ จัดโดย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในปี 2556 วิทยากรโดยรองศาสตราจารย์ มานิตย์ จุมปา

มาใช้ ต้องเรียบเรียงและนำเสนอองค์ความรู้ด้วยลีลาและโวหารของตนเอง รวมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาขององค์ความรู้ด้วย

4.3 การนำผลงานทางวิชาการก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

การทำผลงานให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ถึงแม้คนเรามีความคิดที่คล้ายกัน แต่ภาษาที่ใช้ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ควรทำความเข้าใจและเรียบเรียงใหม่โดยใช้ภาษาของเราเอง แต่ถ้าไม่แน่ใจว่าความคิดหรือคำพูดที่ใช้จะเป็นสิ่งที่เราคิดเองหรือไม่ ให้อ้างอิงไว้ก่อน

4.4 การนำภาษาอื่น คำแปล รูปภาพ ตาราง สุนทรพจน์

การนำภาษาอื่น คำแปล รูปภาพ แผนภูมิ ตาราง สุนทรพจน์ สำนวนมาใช้ ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาทุกครั้ง แม้ว่าเป็นของตนเอง

4.5 การนำผลงานที่เนื้อหาไม่เหมือนกันแต่รูปภาพที่ปรากฏเหมือนกัน

การผลงานทางวิชาการที่มีเนื้อหาไม่เหมือนกัน แต่รูปภาพที่ปรากฏเหมือนกัน ถือว่าเป็นการลอกเลียนเป็นการละเมิดผลงานทางวิชาการ

4.6 การนำผลงานชื่อเรื่องและเนื้อหาเดียวกันเพียงแต่เปลี่ยนตัวเลข

ในกลุ่มตัวอย่าง

การนำผลงานวิชาการที่ชื่อเรื่องและเนื้อหาเดียวกัน เพียงแต่เปลี่ยนตัวเลขในกลุ่มตัวอย่าง ถือว่าลอกเลียนเป็นการละเมิดผลงานทางวิชาการ

4.7 การนำผลงานทางวิชาการเรื่องเดียวกัน แต่นำไปตีพิมพ์เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษในวารสารต่างกัน

ผลงานทางวิชาการเรื่องเดียวกัน แต่นำไปตีพิมพ์เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษในวารสารต่างกัน ต้องมีการแจ้ง ว่าจะมีการตีพิมพ์ในวารสารอีกฉบับ ทั้งนี้ถ้าตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษแล้วจะตีพิมพ์เป็นภาษาไทยอีก สามารถทำได้โดยขออนุญาตจากสำนักพิมพ์ก่อน พร้อมทั้งระบุให้ชัดเจนว่า งานชิ้นนี้ได้เคยตีพิมพ์แล้วเป็นภาษาอะไร ในวารสารใด

4.8 การนำผลงานทางวิชาการที่ทำอยู่ในหน่วยงานแล้วไปขอทุนอีก หน่วยงานหนึ่งในเรื่องเดียวกัน

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับทุนจากหน่วยงานหนึ่ง ระหว่างการเขียนผลงานทางวิชาการ เช่น งานวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง และงานวิจัยนั้นยังไม่เสร็จสิ้น ไปขอทุนที่หน่วยงานใหม่ และมีกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นจากเดิม เมื่อได้ผลวิจัยแล้ว นำไปตีพิมพ์ในวารสาร แต่ไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มาของ

กลุ่มตัวอย่างแรก เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเป็นการละเมิดผลงานทางวิชาการ เป็นต้น

4.9 การละเมิดผลงานทางวิชาการและบทลงโทษ

การละเมิดผลงานทางวิชาการและบทลงโทษการละเมิดผลงานทางวิชาการ ดังนี้

4.9.1 ลักษณะของการละเมิดผลงานทางวิชาการ

สำหรับผู้เขียนเห็นว่าผู้สร้างผลงานทางวิชาการพึงควรระมัดระวังเป็นอย่างมากในการละเมิดผลงานทางวิชาการ ซึ่งการกระทำดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการละเมิดผลงานทางวิชาการ ดังนี้²⁰

1. เป็นการลอกเลียนผลงานของผู้อื่น
2. นำเอาผลงานของผู้อื่นไปใช้ โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง
3. นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ

4. คัดลอก ข้อความใดๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

5. ละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

6. กระทำการใด ๆ ที่เบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยและไม่เสนอผลงานตามความเป็นจริง

4.9.2 บทลงโทษการละเมิดผลงานทางวิชาการ

บทลงโทษเกี่ยวกับการละเมิดผลงานทางวิชาการ จะพบว่า มีบทลงโทษอยู่ 2 ลักษณะ ดังนี้

4.9.2.1 การลงโทษในกรณีการละเมิดผลงานทางวิชาการ

การขอตำแหน่งทางวิชาการ

การลงโทษในกรณีการละเมิดผลงานทางวิชาการ การขอตำแหน่งทางวิชาการตามประกาศ ก.พ.อ.เรื่อง “หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์

²⁰ข้อ 10 ของประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 134 ตอนพิเศษ 265 ง ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2560 หน้า 43-55)

และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560” ได้วางบทลงโทษไว้ คือ ให้สถาบันอุดมศึกษา พิจารณากำหนดมาตรการในการป้องกันและลงโทษ ผู้ขอตำแหน่ง อันท่านเห็นว่า เป็นผู้ที่กระทำความผิดทางจริยธรรมและจรรยาบรรณอันเกี่ยวข้องกับ ผลงานทางวิชาการและเป็นผู้ที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณา ให้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ ดังนี้²¹

1. กรณีที่ตรวจพบว่า ผู้ขอระบุการมีส่วนร่วมในผลงาน ไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือ มีพฤติการณ์ส่อว่ามีการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของ ผู้อื่น หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ โดยอ้างว่าเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง หรือนำผลงานของตนเองในเรื่อง เดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับหรือคัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่ จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ หรือละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น หรือสิทธิมนุษยชนเพื่อก่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้อื่นและกระทำการใด ๆ ที่เบี่ยงเบน ผลการศึกษาหรือวิจัยและไม่เสนอผลงานตามความเป็นจริงให้สถาบันอุดมศึกษา มีมติให้งดการพิจารณาการขอตำแหน่งทางวิชาการในครั้งนั้นและดำเนินการทางวินัย ตามข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณีๆ ไป และห้ามผู้กระทำ ผิดนั้น จะเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติ

2. กรณีที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการไปแล้ว หากภายหลังตรวจสอบพบหรือทราบว่าผลงานทางวิชาการ ที่ใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ครั้งนั้น เป็นการลอกเลียนผลงาน ของผู้อื่นหรือนำเอาผลงานของผู้อื่นไปใช้ โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง หรือนำ ผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ หรือคัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิม ตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ หรือละเลย หรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน เพื่อก่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้อื่น และกระทำการใด ๆ ที่เบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยและ

²¹ข้อ 10 ของประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 134 ตอนพิเศษ 265 ง ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2560 หน้า 43-55)

ไม่เสนอ ผลงานตามความเป็นจริง ให้สถาบันอุดมศึกษามีมติถอดถอนตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์

สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ให้สถาบัน
อุดมศึกษาพิจารณาเสนอความเห็นต่อ ก.พ.อ. เพื่อนำความกราบบังคมทูล
เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอนและดำเนินการทางวินัย ตามข้อเท็จจริง
และความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณีๆ ไป

3. ห้ามผู้กระทำความผิดนั้น จะเสนอขอตำแหน่ง
ทางวิชาการมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีแต่ไม่เกิน 10 ปี นับตั้งแต่วันที่
สภาสถาบันอุดมศึกษา มีมติให้ถอดถอนหรือนับตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ถอดถอน แล้วแต่กรณี

4.9.2.2 บทลงโทษในกรณีการละเมิดผลงานทางวิชาการ ที่ไม่ได้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

บทลงโทษในกรณีการละเมิดผลงานทางวิชาการ
ในกรณีที่ไม่ได้ขอตำแหน่งทางวิชาการจะขึ้นอยู่กับระเบียบของสถาบัน
แต่ละแห่งที่กฎหมายสถาบันการศึกษาแห่งนั้นให้อำนาจออกข้อบังคับในการละเมิด
ผลงานทางวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 2 ปัญหาและแนวทางการเขียนผลงานเพื่อบุณาการวิชาการสู่การเรียนรู้การสอน : ประสบการณ์ผู้เขียน

เทคนิคการเขียนผลงานเพื่อบุณาการวิชาการสู่การเรียนรู้การสอนนี้ เป็นการสร้างผลงานวิชาการจากประสบการณ์ของผู้เขียนเองนับตั้งแต่เมื่อจบการศึกษา (ในปี พ.ศ. 2544) ได้มีโอกาสเป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยฉะเชิงเทรา (ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น) และได้รับมอบหมายให้สอนวิชา “หลักกฎหมายมหาชน” (Principle of public law) ผู้เขียนมุ่งมั่นที่จะมีเอกสารการสอนเป็นของตนเอง จึงได้ปรึกษาท่านอาจารย์ ดร.พีระพันธ์ พาลุสุข (คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในขณะนั้น) ผู้ซึ่งประสพวิชาความรู้และสนับสนุนค่าเล่าเรียนต่อผู้เขียนในระดับปริญญาโท ท่านแนะนำวิธีการเขียนตำราตามรูปแบบของต่างประเทศ คือ ตำราของประเทศฝรั่งเศส โดยที่ท่านแปลมาเป็นภาษาไทยให้ผู้เขียนจับจด และผู้เขียนได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสาร ตำรา หนังสือ และคำบรรยายของอาจารย์ที่ผู้เขียนได้อนุญาตถอดเทปคำบรรยายให้กับพี่ๆในกลุ่มที่เรียนระดับปริญญาโท จนเกิดเป็นรูปเล่มนำไปใช้สอน และผู้เขียนนำไปปรับปรุงทีละบททีละน้อย เกิดเป็นเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน และต่อมาได้พัฒนามาเป็น บทความวิชาการ/ตำรา/ หนังสือและงานวิจัย แต่อย่างไรก็ตามการเขียนผลงานทางวิชาการจากประสบการณ์ของผู้เขียนเองจะพบ ปัญหาการเขียนผลงานทางวิชาการและหาแนวทางการเขียนผลงานเพื่อบุณาการวิชาการสู่การเรียนรู้การสอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการเขียนผลงานเพื่อบุณาการวิชาการสู่การเรียนรู้การสอน

จากประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้เขียนผลงานทางวิชาการ เอกสารประกอบการสอน/ เอกสารคำสอน/ ตำรา หนังสือ/ งานวิจัย/ บทความวิชาการ จะพบว่ามีปัญหาอยู่หลายประเด็นด้วยกัน เช่น ปัญหาจากความรู้ในการเขียนผลงานทางวิชาการ เวลาในการเขียนผลงานวิชาการกับการสอน การสนับสนุนของหน่วยงาน บรรยากาศของการเขียนผลงานทางวิชาการและแหล่งข้อมูล ดังนี้²²

²²ปัญหาและแนวทางการเขียนผลงานทางวิชาการนี้เกิดจากผู้เขียนได้เขียนบทความเรื่อง “เทคนิคการเขียนผลงานเพื่อบุณาการวิชาการสู่การเรียนรู้การสอน : ประสบการณ์ผู้เขียน” ที่ผู้เขียนได้ทำงานในสถาบันการศึกษา ของรัฐและเอกชน นำมาเล่าถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นลงในเวปเพจ sittikorn saksang ใน Facebook

1.1 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในด้านความรู้ความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ

ปัญหาและแนวทางแก้ไขในด้านความรู้ความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการมีดังนี้

1.1.1 ปัญหาในด้านความรู้ความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ

ปัญหาในด้านความรู้ความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ ความรู้ในการเขียนผลงานวิชาการของผู้เขียนเองและคนรอบข้างที่เป็นอาจารย์ เช่นเดียวกับผู้เขียน จะพบว่า ในกรณีที่เป็นอย่างใหม่ ๆ นี้ จะเกิดปัญหาอยู่ 3 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 จะขาดเทคนิคความรู้ด้านการเขียนผลงานทางวิชาการ

กรณีที่ 2 จากประสบการณ์ผู้เขียนผลงานทางวิชาการ ในประเด็นของการจบการศึกษาในระดับปริญญาโท แผน ก (การทำวิทยานิพนธ์) กับ แผน ข (การทำสารนิพนธ์) ผู้เขียนเห็นว่าผู้ที่จบ แผน ก จะมีประสบการณ์การเขียนผลงานวิชาการได้ดีกว่าผู้ที่จบการศึกษาในแผน ข

กรณีที่ 3 ขาดความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่นในการสร้างผลงานทางวิชาการ

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเข้ามาทำงานร่วมกันใช้เวลาประสบการณ์ในการเรียนสอนในมหาวิทยาลัย จะพบว่าจะขึ้นอยู่กับความสนใจหรือกระตือรือร้นของบุคคลมากกว่า เพราะบางคนที่ยังจบการศึกษาแผน ข กลับเขียนผลงานทางวิชาการที่ดีได้ด้วยเหตุผล 3 ประการ คือ 1) ประสบการณ์ 2) ความกระตือรือร้นของบุคคล 3) ความสนใจที่จะเขียนผลงานทางวิชาการ

1.1.2 แนวทางแก้ไขปัญหในเรื่องของความรู้ความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ

สำหรับตัวผู้เขียนจบการการศึกษาระดับปริญญาโท แผน ก มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. สมคิด เลิศไพฑูรย์ (ตำแหน่งทางวิชาการในขณะนั้น ปี 2543 ปัจจุบันท่านอาจารย์มีตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์) ท่านอาจารย์ได้ฝึกให้ผู้เขียนได้มีแนวทางการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง²³ สอนให้ผู้เขียนกำหนดประเด็นเรื่องที่将会ศึกษาด้วยตนเอง โดยท่านจะคอยตรวจสอบดูว่าประเด็นที่จะศึกษาไปได้หรือไม่เป็นวิทยานิพนธ์ได้หรือไม่ และมีกรรมการสอบวิทยานิพนธ์²⁴ก็ให้คำแนะนำกับผู้เขียนในการเขียนวิทยานิพนธ์ สิ่งเหล่านี้เมื่อจบการศึกษามาทำให้ผู้เขียนไม่ค่อยจะมีปัญหาในการเขียนผลงานวิชาการเพราะได้ประสบการณ์จากการเขียนวิทยานิพนธ์ และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษากับกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตลอดมาและที่สำคัญในหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตจะมีผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์พิเศษ ผู้เขียนจะรับหน้าที่ในการติดต่อประสานงานและรับรองอาจารย์พิเศษอยู่เสมอ และจะนำงานที่ผู้เขียนผลงานเสนออาจารย์พิเศษเพื่อขอรับคำแนะนำ ดังนี้

²³วิทยานิพนธ์ของผู้เขียน เรื่อง “องค์การบริหารส่วนตำบลกับการกระจายอำนาจการจัดการทรัพยากรป่าไม้” ได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลทางด้านกฎหมายป่าไม้จากท่านอาจารย์ยืนหยัด ใจสมุทร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ผู้ทรงคุณวุฒิ (อดีตรองผู้ว่าการทางพิเศษแห่งประเทศไทยและอดีตอัยการอาวุโสโอนย้ายมาเป็นรองผู้ว่าการทางพิเศษแห่งประเทศไทย) ท่านอาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายป่าไม้นั่นเองที่รับตำแหน่งอัยการจะรับผิดชอบคดีด้านกฎหมายป่าไม้หลายคดีจึงเขียนตำรากฎหมายป่าไม้อยู่หลายเล่มทำให้ผู้เขียนนำไปใช้อ้างอิงในวิทยานิพนธ์

²⁴กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของผู้เขียนที่เป็นส่วนหนึ่งของปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประกอบด้วย

ดร.พีระพันธุ์ พาลະสุข	ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ (ตำแหน่งทางวิชาการในขณะนั้น)	กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรชัย เลื่อนฉวี	กรรมการที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี รูปสุวรรณ	กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
อาจารย์ยืนหยัด ใจสมุทร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

การเขียนบทความวิชาการนำเสนอเพื่อขอคำแนะนำจาก
ศาสตราจารย์ ดร.ทวีเกียรติ มินกนิษฐ์²⁵ รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี วงษ์วิจิต
เป็นต้น

การเขียนตำราผู้เขียนนำเสนอเพื่อขอคำแนะนำจาก ศาสตราจารย์ ดร.
สมคิด เลิศไพฑูรย์ รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ ดร.ประสาธ พงษ์สุวรรณ
ดร.พระพันธ์ พาลุสุข เป็นต้น

การเขียนหนังสือผู้เขียนนำเสนอเพื่อขอรับคำแนะนำจาก
ศาสตราจารย์ ดร. คณิต ณ นคร ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ปรีชา สุวรรณทัต รอง
ศาสตราจารย์ ดร.โกเมศ ขวัญเมือง รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ โลจายะ เป็นต้น

การเขียนวิจัยผู้เขียนนำเสนอเพื่อขอรับคำแนะนำจาก รอง
ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี วงษ์วิจิต รองศาสตราจารย์ พัฒนะ เรือนใจดี เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

²⁵ศาสตราจารย์ ดร.ทวีเกียรติ มินะกนิษฐ์ เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการเขียนบทความ
วิชาการเป็นอย่างมาก ในช่วงที่ผู้เขียนทำหน้าที่ดูแลและประสานงานกับอาจารย์ที่มาบรรยาย
พิเศษในหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล จังหวัดอุดรธานี ผู้เขียนได้
ขอคำแนะนำการเขียนบทความวิชาการ ท่านอาจารย์ได้อธิบายถึงการเขียนบทความวิชาการที่ดี
จะต้องประกอบด้วย ดังนี้

1. บทนำ เป็นส่วนที่ผู้เขียนจงใจให้อ่านเกิดความสนใจในเรื่องนั้น ๆ
2. ส่วนสาระสำคัญของเรื่อง เป็นการนำเสนอเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องซึ่งควร
คำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้

- 1) การจัดลำดับเนื้อหาสาระ
- 2) การเรียบเรียงเนื้อหา
- 3) การวิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์และการนำเสนอความคิดเห็นของผู้เขียน

3. ส่วนสรุป

4. ส่วนการอ้างอิง

และท่านอาจารย์ได้อธิบายถึงเทคนิควิธีการเขียนบทความวิชาการ เริ่มต้นการหา
ประเด็นที่จะเขียน เมื่อได้ประเด็นแล้ว สิ่งต่อมาเรามีแนวคิด หลักการหลักกฎหมายอะไรที่จะ
นำมารองรับประเด็นที่จะศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์และการนำเสนอความคิดเห็น
และสรุป

ซึ่งอาจารย์เหล่านี้ผู้เขียนยังติดต่อยุ่เสมอเพื่อขอคำแนะนำในการเขียนผลงานทางวิชาการอยู่ถึงปัจจุบันและที่สำคัญในโอกาสต่าง ๆ ผู้เขียนจะเข้ากราบคารวะอยู่เสมอ ในฐานะศิษย์ที่ระลึกพระคุณต่ออาจารย์

อีกทั้งการเข้าร่วม อบรม สัมมนา ที่หน่วยงานจัดเองหรือสนับสนุนให้ผู้เขียนเข้าร่วมในการเขียนผลงานทางวิชาการผู้เขียนจะเข้าร่วมและตั้งใจรับฟังเพื่อหาความรู้เสมอ โดยเฉพาะการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการการเขียนผลงานทางวิชาการของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปีได้เชิญรองศาสตราจารย์ (ตำแหน่งทางวิชาการในขณะนั้น ปัจจุบันดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์) ดร.ชุติมา สัจจานันท์ มาเป็นวิทยากรบรรยายการเขียนผลงานทางวิชาการให้กับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยตาปี เมื่อปี พ.ศ. 2549 ในครั้งนั้นผู้เขียนได้รับความรู้ความเข้าใจ และสนใจในการเขียนผลงานวิชาการตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องของเวลาการเขียนผลงานทางวิชาการกับการสอน

ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องของเวลาการเขียนผลงานทางวิชาการกับการสอนแยกพิจารณาได้ ดังนี้

1.2.1 ปัญหาในเรื่องของเวลาการเขียนผลงานทางวิชาการกับการสอน

ปัญหาในเรื่องของเวลาการเขียนผลงานทางวิชาการกับการสอนถือเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งกับการเขียนผลงานทางวิชาการ โดยเฉพาะสำหรับบุคคลที่ไม่มีจิตใจมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ และถ้าเป็นอาจารย์รุ่นใหม่ต้องค้นคว้าเอกสารเพื่อเตรียมการสอน และที่สำคัญอาจจะต้องมีภาระการสอนหลายวิชาเวลาและเป็นวิชาใหม่ สลับกันไป เวลาเกือบทั้งหมดอยู่กับการเรียนการสอน เวลาในการเขียนผลงานวิชาการจึงมีน้อยและทำให้ความต่อเนื่อง

ในการสอนแต่ละรายวิชาอาจไม่ตลกสัก ทำให้เกิดประเด็นที่จะเขียนผลงานทางวิชาการมีน้อย

1.2.2 แนวทางแก้ไขในเรื่องของเวลาการเขียนผลงานทางวิชาการกับการสอน

สำหรับผู้เขียนปัญหาที่เกิดขึ้นในประเด็นนี้จะยืนยันในหลักการในรายวิชาที่ตนสอนในสาขาวิชาตนได้ศึกษามาโดยตรง จะไม่สอนในสาขาวิชาที่ตนไม่ได้ศึกษามาและไม่ถนัด เพราะถือว่าเป็นผลเสียต่อผู้เรียนและมาตรฐานการศึกษาได้ โดยผู้เขียนมุ่งมั่นที่จะสอนและค้นคว้าในสาขาวิชาที่ได้ศึกษา คือ สาขาวิชากฎหมายมหาชน และทำอย่างนั้นมาตลอด ทำให้ผู้เขียนได้สะสมความรู้จากการค้นคว้าเพื่อการเรียนการสอนสม่ำเสมอในรายวิชาที่สอน²⁶

1.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องการสนับสนุนของหน่วยงานกับการเขียนผลงานวิชาการ

ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องการสนับสนุนของหน่วยงานกับการเขียนผลงานวิชาการ สามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

1.3.1 ปัญหาการสนับสนุนของหน่วยงานการเขียนผลงานวิชาการ

ปัญหาการสนับสนุนของหน่วยงานการเขียนผลงานทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษานับเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างมากในการสนับสนุนส่งเสริมให้กับคณาจารย์ในการเขียนผลงานทางวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมด้านเวลา ด้านทุนสนับสนุนกับการค้นคว้าการเขียนผลงานวิชาการ เห็นว่า

²⁶รายวิชาที่ผู้เขียนสอนมาตั้งแต่ปี 2544 ถึงปัจจุบัน มีดังนี้ วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป นิติปรัชญา หลักกฎหมายมหาชน กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง กฎหมายปกครอง กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง กฎหมายปกครองท้องถิ่นและกฎหมายสิ่งแวดล้อม

ในสถาบันอุดมศึกษายังไม่ให้ความสำคัญปัญหาเหล่านี้ สำหรับมหาวิทยาลัยเล็ก ๆ และในมหาวิทยาลัยต่างจังหวัด²⁷

1.3.2 แนวทางแก้ไขในการสนับสนุนของหน่วยงานการเขียนผลงานวิชาการ

สำหรับผู้เขียนพยายามคิดมุงมั่นตั้งคำถามว่าเราจะทำอะไรให้มหาวิทยาลัยได้บ้าง แล้วมหาวิทยาลัยจะให้อะไรกับเรา คือ จะไม่เรียกร้องที่ตนเองต้องการถ้าตนเองไม่มีอะไรต่อรอง ซึ่งผลงานที่สามารถต่อรองกับสถาบันการศึกษาได้ก็คือ ผลงานทางวิชาการและการปฏิบัติงานในหน้าที่ ดังนั้น การสนับสนุนของหน่วยงานก็จะได้ตามมา

1.4 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องของการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการเขียนผลงานทางวิชาการ

ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในเรื่องของการเขียนผลงานทางวิชาการ แยกพิจารณา ดังนี้

1.4.1 ปัญหาแหล่งข้อมูลและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการศึกษา

ปัญหาแหล่งข้อมูลและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการศึกษา ปัญหาใหญ่ของคณาจารย์สอนที่อยู่ต่างจังหวัดการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าจะมีปัญหาเป็นอย่างมากสำหรับข้อมูลบางส่วนนั้นไม่สามารถสืบค้นได้ทางอินเทอร์เน็ต ข้อมูลที่อยู่ในห้องสมุดในมหาวิทยาลัยห้องสมุดของหน่วยงานส่วนกลาง เช่น ห้องสมุดของรัฐสภาหรือหน่วยที่ให้การสนับสนุนงานวิจัย เช่น สภาวิจัยแห่งชาติ (วช.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นต้น ซึ่ง

²⁷ผู้เขียนเริ่มต้นการเป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์และหัวหน้างานฝ่ายวินัยกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยนิวัฒนา จังหวัดสุพรรณบุรี (ปัจจุบันเปลี่ยนมาเป็นมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น) เมื่อ ปี 2544 และในปี 2546 มาเป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล จังหวัดอุดรธานี ในปี 2548 ลาออกมาเป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ และผู้อำนวยการสำนักงานวิจัย มหาวิทยาลัยตาปี จึงมีโอกาสได้กลับไปดูแลแม่ที่จังหวัดชุมพร ต่อมา ผู้เขียนได้ลาออกจากมหาวิทยาลัยตาปีมาเป็นอาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในปี 2556 ถึงปัจจุบัน

หน่วยงานเหล่านี้อยู่ในกรุงเทพฯ ทำให้การเข้าถึงข้อมูลของคณาจารย์ที่อยู่ในต่างจังหวัดจึงมีความลำบากเป็นอย่างยิ่ง

1.4.2 แนวทางแก้ไขการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการศึกษา

สำหรับผู้เขียนจะแก้ปัญหาในประเด็นเหล่านี้ ด้วยการไปค้นคว้าและถ่ายเอกสารเก็บข้อมูลไว้ในช่วงเวลาปิดเทอมหรือวันหยุด ด้วยทุนส่วนตัวของผู้เขียนเอง อนึ่งนับเป็นเรื่องของความโชคดีของผู้เขียนที่ได้รับการแต่งตั้งเป็น “อนุกรรมการพิจารณาการศึกษาการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน” ใน “คณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา” ในช่วงเวลาที่ไปประชุม (ช่วงปี พ.ศ. 2551-2554) และ “อนุกรรมการการป้องกันการปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร” (ช่วง ปี พ.ศ. 2550-2556) มักจะเข้าห้องสมุดรัฐสภา นับเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญที่สุดทางด้านกฎหมายมหาชนและมีความที่ได้เข้าไปศึกษาห้องสมุดคณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่เสมอ รวมไปถึงเข้าห้องสมุดมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยสถานที่คุณเขียนได้จบการศึกษามา ซึ่งยังมีความสัมพันธ์กับสถาบันในฐานะศิษย์เก่าตลอดมา ทำให้การศึกษาค้นคว้าเอกสารได้ง่ายและรวดเร็วในการประสานหาข้อมูลในการค้นคว้าเขียนผลงานทางวิชาการ

และที่สำคัญเราต้องอยู่กับข้อมูลปัจจุบันอยู่เสมอโดยการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลข่าวสารต่างๆ เช่น ข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต ข้อมูลในฐานข้อมูลในกูเกิล (<https://google.co.th>) ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานหรือเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาค้นคว้าในงานเขียนผลงานวิชาการของเราที่ดี และที่สำคัญจะมีฐานข้อมูล Thailand (Thai Library Integrated System) ในเว็บ thailis.or.th ซึ่งเป็นโครงการเครือข่ายห้องสมุดแห่งประเทศไทยของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา บริการข้อมูลงานวิจัย วิทยานิพนธ์และบทความทางวิชาการที่สำคัญที่สามารถนำไปศึกษาค้นคว้างานวิชาการได้เป็นอย่างดี เป็นต้น

1.5 ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องของบรรยากาศการเขียนผลงานทางวิชาการ

ปัญหาและแนวทางแก้ไขในเรื่องของบรรยากาศการเขียนผลงานทางวิชาการ แยกพิจารณาดังนี้

1.5.1 ปัญหาด้านบรรยากาศของการเขียนผลงานทางวิชาการ

ปัญหาด้านบรรยากาศของการเขียนผลงานทางวิชาการนับเป็นปัญหาหนึ่งของคณาจารย์ในการเขียนผลงานทางวิชาการที่ทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการเขียนผลงาน ด้วยเหตุผลในข้อที่ 1.1 ข้อที่ 1.2 และข้อ 1.3 และข้อ 1.4 ข้างต้น

1.5.2 แนวทางแก้ไขด้านบรรยากาศของการเขียนผลงานทางวิชาการ

สำหรับผู้เขียนที่ผ่านมานับเป็นความโชคดีได้รับหน้าที่ดูแลและประสานงานอาจารย์พิเศษโดยเฉพาะอาจารย์ที่เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมไปถึงอาจารย์ที่สอนผู้เขียนในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และเมื่อผู้เขียนได้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์และทำหน้าที่รับผิดชอบก็ได้เชิญอาจารย์เหล่านั้นมาบรรยายพิเศษในระดับปริญญาโทที่ผู้เขียนดูแลหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน²⁸ ทำให้ผู้เขียนได้เพิ่มพูนความรู้จากการสอบถามและสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ คำแนะนำจากอาจารย์เหล่านั้นในด้านการเขียนผลงานทางวิชาการอยู่เสมอ

²⁸ผู้เขียนได้รับมอบหมายทำหน้าที่เป็นเลขานุการกรรมการบริหารหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา กฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยตาปี (พ.ศ. 2550-2556) ทำหน้าที่ประสานงานและเชิญอาจารย์พิเศษที่มาสอนในหลักสูตรฯ ดังกล่าว อาทิเช่น ศาสตราจารย์ ดร.คณิต ณ นคร ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ปรีชา สุวรรณทัต ศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต ศาสตราจารย์ (พิเศษ) สิทธิโชค ศรีเจริญ รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี รูปสุวรรณ (เสียชีวิต) รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี วงษ์วิจิตร รองศาสตราจารย์ ดร.ปกป้อง ศรีสนิท ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติศักดิ์ ประกติ ดร.พีระพันธุ์ พาลุสุข (เสียชีวิต) ดร.ประสาท พงษ์สุวรรณ เป็นต้น และท่านอาจารย์ที่กล่าวมานี้จะให้คำแนะนำการเขียนผลงานทางวิชาการของผู้เขียนตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

2. แนวทางการเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อบูรณาการวิชาการสู่การเรียนรู้ การสอน

แนวทางการเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อบูรณาการวิชาการสู่การเรียนรู้ การสอนของผู้เขียน เริ่มต้นด้วยการเอกสารประกอบการสอน เอกสาร คำสอนเขียนเรียบเรียงเอกสารให้เป็นระบบ ในแต่ละหัวข้อตามคำอธิบายรายวิชา ในแต่ละหลักสูตร โดยศึกษาค้นคว้าข้อมูล ตำรา/ หนังสือ/ บทความ/ วิจัย/ วิทยานิพนธ์และ เอกสารการบรรยายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่เขียนเอกสาร ประกอบการสอน มารวบรวมให้เป็นระบบ “เป็นฐานข้อมูล”²⁹ ต่อมาได้มีการ พัฒนาเป็นเอกสารคำสอนซึ่งจะมีการเรียบเรียงและมีการอ้างอิงให้เป็นระบบมากขึ้น สามารถนำไปเป็นประเด็นเขียนเป็นบทความทางวิชาการ จากบทความวิชาการ

²⁹ฐานข้อมูล (Database) หมายถึง แหล่งที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งอยู่ในรูป แฟ้มข้อมูลมารวมไว้ที่เดียวกัน รวมทั้งต้องมีส่วนของพจนานุกรมข้อมูล (data dictionary) เก็บคำอธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างของฐานข้อมูล และเนื่องจากข้อมูลที่จัดเก็บนั้นต้องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทำให้สามารถสืบค้น (retrieval) แก้ไข (modified) ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ข้อมูล (update) และจัดเรียง (sort) ได้สะดวกขึ้นโดยในการกระทำ การดังกล่าวมาแล้ว ต้องอาศัยซอฟต์แวร์ประยุกต์สำหรับจัดการฐานข้อมูล (อ้างใน http://http://www.krumontree.com/ebook4/files/lesson2_39.htm เข้าถึงวันที่ 3 พฤษภาคม 2561)

ในเรื่องฐานข้อมูลนี้ท่านอาจารย์ ศาสตราจารย์ ดร. คณิต ณ นคร ศาสตราจารย์ ดร. ทวีเกียรติ มินะกนิษฐ ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ รองศาสตราจารย์ ดร.โกเมศ ขวัญเมือง รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี วงษ์วิฑิต ท่านอาจารย์เหล่านี้ได้อธิบายกับผู้เขียนว่า ฐานข้อมูลเป็น เรื่องที่สำคัญอย่างมากในการเขียนผลงานทางวิชาการ เพราะการเขียนผลงานทางวิชาการที่ขาด ข้อมูลจะเป็นปัญหาต่อตัวเราและตัวงานทางวิชาการที่ขาดความเชื่อถือ ดังนั้น ก่อนที่จะเขียน ผลงานทางวิชาการเรื่องใด ต้องศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลให้เพียงพอกับการการเขียนผลงานทาง วิชาการ จะทำให้งานของเรามีความคลุ่มลึกลับ รอบด้าน สมเหตุสมผล ซึ่งจะทำให้เราได้รับความ เชื่อถือในทางวิชาการ

นำไปเขียนเป็นหัวข้อหนึ่งในตำรา/ หนังสือ และบทความวิชาการที่เขียนตีพิมพ์
อาจนำไปขยายเป็นงานวิจัยได้ และนำงานวิจัยเหล่านั้นมาบูรณาการสู่การเรียน
การสอนเขียนเป็นตำรา/หนังสือ ดังนี้

2.1 การค้นหาข้อมูลเพื่อประกอบการเขียนผลงานทางวิชาการ

การค้นหาข้อมูลเพื่อประกอบการเขียนผลงานทางวิชาการ
มีวิธีการสืบค้น คือ ค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ค้นหาจากบรรณานุกรม
ท้ายตำรา หนังสือ บทความวิชาการ งานวิจัยที่เราค้นหาและค้นหา
ในห้องสมุดในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผลงานวิชาการที่จะเขียน ดังนี้

2.1.1 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การค้นหาด้วยการพิมพ์คำสำคัญ
(Keyword)³⁰ ชื่อเรื่อง ชื่อคน แหล่งค้นคว้า ในฐานข้อมูลลูกเกด (<https://google.co.th>)
หัวข้อที่เราจะเขียนในรายวิชาที่เราจะสอน ในแต่ละหัวข้อ ทั้งภาษาไทยและ
ภาษาอังกฤษ ในฐานข้อมูลลูกเกด จะได้ข้อมูลที่เราจะเขียนส่วนหนึ่ง แต่บอกที่มา
ของข้อมูลใครเขียน เรื่องอะไรในเวปไซด์ใด แล้วระบุวัน เดือน ปี ในการสืบค้น ซึ่งการ
ค้นข้อมูลที่รวดเร็วที่สุด แต่อย่างไรก็ตามข้อมูลพวกนี้ยังเป็นฐานข้อมูลอ้างอิงที่ไม่
ค่อยจะยอมรับในทางวิชาการ แต่เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่เราสามารถเขียนหรือตั้ง
ประเด็นในการเขียนได้ หรือ การค้นฐานข้อมูล ThaiLIS (Thai Library Integrated
System) ในเวป thailis.or.th ซึ่งเป็นโครงการเครือข่ายห้องสมุดแห่งประเทศไทย
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่บริการข้อมูลงานวิจัย วิทยานิพนธ์และ
บทความทางวิชาการที่สำคัญในการค้นคว้างานวิชาการ ซึ่งฐานข้อมูลทางเวปไซด์ที่
สำคัญที่จะช่วยให้เราค้นคว้าในการเขียนบทความวิชาการได้อย่างมีคุณภาพ ได้แก่
Google(<https://www.google.com>) Google Scholar
(<https://scholar.google.co.th/>) Single Search หอสมุดแห่งชาติ
(<http://search.nlt.go.th:1701>) ฐานข้อมูลเอกสารฉบับเต็ม ThaiLIS Digital
Collection (TDC) (<http://tdc.thailis.or.th/ddc/>) Thai Journal Online
(ThaiJO) (<https://www.tci-thaijo.org/>) เป็นต้น

³⁰การค้นหาด้วยการพิมพ์คำสำคัญ (Keyword) คือ คำที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อเป็นตัวแทน
เนื้อหาสารสนเทศโดยมาจากคำที่ปรากฏในหนังสือ บทความ หรือทรัพยากรสารสนเทศนั้นๆ อาจ
เป็นคำที่ปรากฏในชื่อเรื่อง บทคัดย่อ สารสังเขปหรือเนื้อหาของทรัพยากรสารสนเทศนั้นๆ อ้าง
ใน www.longdo.com เข้าถึงข้อมูลวันที่ 5 มิถุนายน 2561

2.1.2 ข้อมูลในบรรณานุกรม

ข้อมูลในบรรณานุกรมการสืบค้นที่ได้รวดเร็วและสืบค้นที่ดี คือ การสืบค้นข้อมูลบรรณานุกรมใน ตำรา /หนังสือ/ วิทย /วิทยานิพนธ์ /บทความ และเอกสารต่างๆ ที่อยู่ในหนังสือ /ตำรา /บทความ/ วิทยและวิทยานิพนธ์ ที่เขียนอ้างอิง เพราะในบรรณานุกรมในตำรา หนังสือ วิทย วิทยานิพนธ์ บทความ เอกสาร ต่าง ๆ ที่ระบุไว้ก็จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เราเขียนทั้งนั้นจะทำให้เรามีข้อมูลเพิ่มเติมที่จะเขียนผลงานทางวิชาการ

2.1.3 ข้อมูลในห้องสมุด

ข้อมูลในห้องสมุด³¹เมื่อได้ข้อมูลที่จะค้นหา เราก็กำเนินการ ค้นหาข้อมูลรายละเอียด ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ต้องการผลงานทางวิชาการ ในห้องสมุดของหน่วยงาน เช่น ห้องสมุดของรัฐสภา ห้องสมุดของมหาวิทยาลัย ต่างๆทั้งของรัฐและเอกชน หอสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดสำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัย (สกว.) ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เป็นต้น ซึ่งห้องสมุดในหน่วยงานเหล่านี้จะมีผลงานทางวิชาการที่หลากหลายมีข้อมูลที่สามารถทำให้เราเขียนผลงานทางวิชาการได้อย่างเต็มที่ และที่สำคัญในกรณีที่ไม่ใช่ข้อมูลต่างประเทศหรือของประเทศไทยในห้องสมุด สามารถนำเสนอต่อห้องสมุด เพื่อดำเนินการจัดการจัดซื้อหรือไปถ่ายเอกสารนำมาบริการให้กับประชาชน เช่น ในกรณีห้องสมุดรัฐสภา ไม่มีหนังสือในห้องสมุดผู้เขียนก็ทำเรื่องเสนอให้ห้องสมุด ดำเนินการสั่งซื้อมาให้บริการกับประชาชนได้ เป็นต้น

2.2 การรวบรวมและเก็บเอกสาร

วิธีการรวบรวมและเก็บเอกสาร ของผู้เขียน เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการเขียนผลงานทางวิชาการ ดังนี้

³¹การค้นคว้าหาข้อมูลในห้องสมุดจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเขียนผลงานทางวิชาการ ผู้เขียนเห็นว่าเป็นส่วนสำคัญมากที่สุดหรือเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุดในการค้นคว้าหาข้อมูลในการเขียนผลงานทางวิชาการ เพราะห้องสมุดในสถาบันการศึกษาจะเป็นฐานข้อมูลการศึกษาที่ถูกกำหนดมาตรฐานการศึกษาในการเปิดหลักสูตรที่ต้องมีข้อมูลแหล่งค้นคว้าเพียงพอให้กับนักศึกษา

2.2.1 การคัดลอก (copy) เอกสารหรือผลงานทางวิชาการ

การคัดลอก (copy) เอกสารหรือผลงานทางวิชาการกับประเด็นเรื่องที่น่าสนใจและประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการที่จะเขียน เช่น ข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่ได้ดำเนินการคัดลอก (copy) ไว้ โดยต้องระบุที่มาของเอกสาร วันเดือนปี ที่สืบค้นและเก็บข้อมูลไว้ เช่น การเก็บข้อมูลในดริอปบ็อกซ์ (dropbox)³²หรือเก็บไว้ในอีเมล (Email.) เป็นต้น เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการค้นคว้าและที่สำคัญเมื่อคอมพิวเตอร์เสีย สูญหาย ข้อมูลเหล่านี้ จะไม่สูญหายไปด้วย

2.2.2 ดาวน์โหลดเอกสารหรือผลงานทางวิชาการ

ดาวน์โหลด (Download)³³ เอกสารหรือผลงานทางวิชาการ ซึ่งจะเป็นการดาวน์โหลดเอกสารหรือผลงานทางวิชาการที่ไม่สามารถ copy ได้ไว้ในคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลไว้ในเช่น การเก็บข้อมูลไว้ใน ดริอปบ็อกซ์ (dropbox) เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการค้นคว้า โดยจัดไว้หมวดหมู่ของเรื่องประเภทของกฎหมาย ค่าพิพาทฯ งานวิจัย บทความ ที่จะทำให้เราดำเนินการศึกษาค้นคว้าได้ง่ายเมื่อนำมาเขียนผลงานทางวิชาการ

³²ฐานข้อมูลใน Dropbox เป็นบริการซิงค์และฝากไฟล์แบบออนไลน์ ซึ่งผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ฝากอยู่ได้จากทุกๆ ที่ที่มีอินเทอร์เน็ต กล่าวคือ เมื่อผู้ใช้งานได้ติดตั้งตัวโปรแกรมและจับไฟล์ต่างๆ โยนเข้าไปไว้บนโฟลเดอร์ที่ Dropbox สร้างแล้วมันก็จะถูกดึงไปไว้บนเซิร์ฟเวอร์ของ Dropbox โดยทันทีที่ผู้ใช้งานจึงสามารถเข้าถึงโฟลเดอร์นี้ได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ใดๆ ก็ได้ติดตั้งโปรแกรม Dropbox ไว้ (ในขณะนี้รองรับทั้ง Windows, Mac, Linux และแม้กระทั่ง iPhone)

³³เมื่อพิจารณาจากคำว่า ดาวน์โหลด (Download) ตามพจนานุกรมคอมพิวเตอร์ ให้ความหมายว่า หมายถึง การคัดลอกแฟ้มข้อมูลหรือโปรแกรมจากคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งเข้ามาในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เรากำลังใช้อยู่โดยผ่านโมเด็ม (Modem) เป็นต้นว่าคัดลอกจากคอมพิวเตอร์แม่ข่ายเข้ามาเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ของเราเอง (เพื่อว่าภายหลังจะได้ใช้ตามลำพังได้) (อ้างใน <https://dictionary.Sanook.Com/search/dict-computer/download>. สืบค้นเมื่อวันจันทร์ ที่ 2 กรกฎาคม 2561)

2.2.3 การพิมพ์ (printing) เอกสารหรือผลงานทางวิชาการ

การพิมพ์ printing³⁴ เอกสารผลงานทางวิชาการที่คัดลอก (copy) เก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ นำมาพิมพ์ (printing) แล้วนำมารวบรวมไว้เป็นเล่มแยกเป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกในการศึกษาค้นคว้าและสามารถนำไปเขียนได้ทุกสถานที่ ที่มีเวลาในการเขียนผลงานทางวิชาการ

2.2.4 จัดซื้อเอกสารหรือผลงานทางวิชาการ

การจัดซื้อเอกสารหรือผลงานทางวิชาการที่มีจำหน่ายในเรื่องที่เราสนใจและเห็นว่าเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาเขียนผลงานทางวิชาการ (ปัจจุบันที่บ้านของผู้เขียนเป็นห้องสมุดน้อยๆที่สามารถค้นคว้าเขียนงานทางวิชาการ) เนื่องจากเอกสารหรือผลงานทางวิชาการในศาสตร์ของเรานั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่เราต้องค้นคว้าในการเรียนการสอน และการเขียนผลงานทางวิชาการเป็นอย่างดี เอกสารหรือผลงานทางวิชาการของเราจำเป็นต้องมีติดตัวอยู่เสมอ

2.2.5 ถ่ายเอกสารในเรื่องที่เราต้องการที่จะนำมาเขียนผลงานทางวิชาการ

การถ่ายเอกสารในเรื่องที่เราต้องการที่จะนำมาเขียนผลงานทางวิชาการเก็บไว้ โดยเขียนระบุที่มาของเอกสารหรือผลงานทางวิชาการไว้ด้วย นำมารวบรวมทำเป็นเล่มเพื่อให้มีความคงทน เพื่อยืดอายุการใช้งานของเอกสารนั้นๆ (ส่วนใหญ่เอกสารพวกนี้จะไม่มีการจำหน่าย จะเป็นเอกสารอ้างอิง ในห้องสมุดที่ไม่มีการยืมออกนอกสถานที่นอกจากขออนุญาตถ่ายเอกสารได้เท่านั้น)

³⁴ การพิมพ์ (Printing) คือการผลิตสำเนาข้อความและภาพลงบนวัสดุที่ต้องการพิมพ์ เช่น กระดาษ ผ้า ตามความหมายในพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 คือ การทำให้เป็นตัวหนังสือหรือรูปรอยอย่างใด ๆ โดยการกด หรือ การใช้พิมพ์หิน เครื่องกล วิกิเคมี หรือวิธีอื่นใดให้เกิดเป็นสื่อพิมพ์ขึ้นหลายสำเนา (อ้างใน “ความหมายและวิวัฒนาการของการพิมพ์”

<http://www.supremeprint.net/index.php?lay=show&ac=article&id=538818848> เข้าถึงข้อมูล วันที่ 5 กรกฎาคม 2561)

2.2.6 จัดบันทึกด้วยสมุดโน้ต

สำหรับผู้เขียนจะถนัดการเขียนเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน /วิจัย/ ตำรา/ หนังสือและบทความวิชาการ ด้วยการจดบันทึกด้วยสมุดโน้ต โดยระบุที่มาของผลงานทางวิชาการที่เราอ่านและจดบันทึก ในปัจจุบันอาจมีการจดบันทึกไว้ใน ไอแพด หรือไอโฟนหรือซัมซุงหรือแท็บเล็ตเป็นต้น การจดบันทึกหรือเขียนข้อมูลที่เราเขียนสรุปด้วยภาษาความเข้าใจของเรา ถึงแม้จะนำความคิดของเขามาเขียนก็ตาม และในกรณีเป็นข้อความต้นฉบับที่เราไม่สามารถที่จะเขียนตามความเข้าใจของเราได้ เช่น พระบรมราชาบาท เป็นต้น เราอาจต้องมีเครื่องหมายคำพูด (“.....”) ในเนื้อหาที่เรานำมาเขียน และต้องมีการอ้างอิงที่มาของ ชื่อผู้เขียน ชื่อเรื่อง สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ ปีพ.ศ. และหมายเลขหน้าตลอดเวลา ในกรณีที่เรานำอ้างอิงแบบเชิงอรรถ แล้วมาเรียงเรียงเป็นเนื้อหาของแต่ละเรื่องของเอกสารประกอบการสอน /เอกสารคำสอน/ วิจัย/ ตำรา/ หนังสือและบทความวิชาการ

2.2.7 การรวบรวมเอกสารจากการประชุม/อบรม/สัมมนา

การรวบรวมเอกสารจากการประชุม/อบรม/สัมมนา ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการ เอกสารเหล่านี้ส่วนจะเป็นเอกสารที่ทันสมัย เป็นเอกสารที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามเอกสารเหล่านี้อาจเป็นเอกสารอ่านเสนา เอกสารที่กระจัดกระจายไม่เป็นรูปเล่มเหมือนหนังสือ/ตำรา จำเป็นต้องมีการจัดรวบรวบรวมเป็นหมวดหมู่ของเรื่องเพื่อให้สะดวกในการค้นหาในการเขียนผลงานทางวิชาการ

2.3 การอ้างอิง/ การเขียนบรรณานุกรม/เขียนดัชนีคำค้น

เมื่อพิจารณาถึงการศึกษาถึงการเขียนผลงานทางวิชาการ ผู้เขียนดำเนินการเขียนการอ้างอิง การเขียนบรรณานุกรม และการเขียนดัชนีสืบค้นคำ ในผลงานทางวิชาการ ดังนี้

2.3.1 การอ้างอิงผลงานทางวิชาการ

การอ้างอิงผลงานทางวิชาการของผู้เขียนประกอบด้วย เอกสารประกอบการสอน/ เอกสารคำสอน /ตำรา / วิจัย /บทความวิจัย/บทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ จะมีการอ้างอิง 2 แบบ คือ การอ้างอิง

แบบนามปี กับการอ้างอิงแบบเชิงอรรถ³⁵ แต่โดยหลักแล้วผู้เขียนใช้หลักการเขียนอ้างอิงแบบเชิงอรรถเป็นหลัก เว้นแต่การอ้างอิงการเขียนผลงานวิชาการที่เสนอขอหรือตีพิมพ์ของหน่วยงานที่กำหนดรูปแบบหลักเกณฑ์อ้างอิงแบบนามปี โดยเฉพาะวารสารวิชาการแต่วารสารกำหนดการอ้างอิงเอกสารที่แตกต่างกัน

ปัจจุบันในสายสังคมศาสตร์ทั่วไปให้เน้นการอ้างอิงแบบนามปี แต่ในสายนิติศาสตร์ เน้นการอ้างอิงแบบเชิงอรรถ ซึ่งการอ้างอิงแบบเชิงอรรถ การอ้างอิงที่เป็นงานเขียนเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน/บทความวิจัย/บทความวิชาการ/วิจัย/ ตำรา/ หนังสือ ผู้เขียนจะอ้างอิงงานเขียนผลงานวิชาการแบบเชิงอรรถเป็นส่วนใหญ่

การเขียนอ้างอิงแบบเชิงอรรถ ที่ผู้เขียนเขียนในเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน/ ตำรา หนังสือ/บทความวิจัย/ บทความวิชาการ มีอยู่ 3 แบบ ดังนี้³⁶

2.3.1.1 การเขียนอ้างอิงเชิงอรรถที่มาของผลงานวิชาการ

ที่อ้างอิง

การเขียนอ้างอิงเชิงอรรถที่มาของ วิจัย /ตำรา หนังสือ/ บทความวิจัย/บทความวิชาการเอกสารอื่นๆ หรือ กฎหมาย ต้องอธิบายชื่อผู้เขียน ชื่อเรื่อง สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ และหน้า

2.3.1.2 การเขียนอ้างอิงเชิงอรรถอธิบาย

การเขียนอ้างอิงเชิงอรรถอธิบาย เป็นการเขียนอธิบายเสริมเนื้อหาในผลงานวิชาการที่เขียน เพราะเขียนไว้ข้างใน เนื้อหาอาจจะไม่เคลื่อนไหวกันหรือเย็นเยื่อ จะทำให้ผู้อ่านสับสนได้ จึงได้เขียนไว้ในเชิงอรรถอธิบาย ซึ่งผู้เขียนจะเขียนอ้างอิงเชิงอรรถอธิบายไว้ใน เอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน/ ตำรา/ หนังสือ/ บทความวิจัย /บทความวิชาการ

³⁵โปรดย้อนไปดูรายละเอียดเกี่ยวกับหลักการเขียนอ้างอิงผลงานทางวิชาการ บทที่ 1 หลักทั่วไปในการเขียนผลงานทางวิชาการ หัวข้อ 3.1.2 การอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ หน้า 25-30

³⁶โปรดย้อนกลับไปดูรายละเอียดการเขียนอ้างอิงแบบเชิงอรรถที่ได้อธิบายไว้ใน บทที่ 1 หลักทั่วไปในการเขียนผลงานทางวิชาการ ในหัวข้อ 3.1.2 การเขียนอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ หน้า 23-27

2.3.1.3 การเขียนเชิงอรรถโยง

การเขียนเชิงอรรถโยง เป็นการเขียนผลงานวิชาการ ที่กล่าวถึงการระบุให้อ่านเพิ่มเติมในส่วนอื่นๆที่เคยได้เขียนมาแล้ว เพื่อจะไม่ให้มีการเขียนเนื้อหาซ้ำซ้อนกันกับหัวข้อที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกัน

จากการที่ผู้เขียนเขียนอ้างอิงผลงานทางวิชาการ ข้างต้น เอกสารประกอบการสอน/ เอกสารคำสอน/ ตำรา/ หนังสือ /บทความวิจัย /บทความวิชาการ จะพบว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบจะกำหนดวิธีการอ้างอิง ที่ต่างกัน เช่น การอ้างอิงในวารสารแต่ละวารสารที่กำหนดให้อ้างอิงแบบนามปี ในกรณีที่เขียนอธิบายเนื้อความเสริมผู้เขียนก็เขียนแบบเชิงอรรถอธิบายเช่นกัน และ ในกรณีที่เนื้อหาเกี่ยวเนื่องกันหรือเหมือนกัน ผู้เขียนก็เขียนเป็นเชิงอรรถโยง ซึ่งทางวารสารก็ยอมรับการเขียนของผู้เขียน ก็สามารถตีพิมพ์เผยแพร่ได้เช่นกัน เป็นต้น

อนึ่ง การเขียนอ้างอิงผลงานทางวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร ในสายสังคมศาสตร์จะใช้การอ้างอิงระบบนามปี เป็นส่วนใหญ่ ส่วนวารสาร ที่เกี่ยวกับนิติศาสตร์โดยเฉพาะ ซึ่งเป็นสายสังคมศาสตร์เช่นกันมักจะใช้การอ้างอิงแบบเชิงอรรถเป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตามการอ้างอิงเชิงอรรถอธิบาย เชิงอรรถโยง จะใช้ทั้งระบบนามปีและระบบอ้างอิง

2.3.2 การเขียนบรรณานุกรม

การเขียนบรรณานุกรม ในเขียนเอกสารประกอบการสอน/ เอกสารคำสอน /ตำรา /หนังสือ/ วิจัย /บทความวิจัย/ บทความวิชาการ จะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของแหล่งทุนที่รับผิดชอบเผยแพร่และแหล่งทุนสนับสนุนการเขียนผลงานวิชาการดังกล่าวว่าจะกำหนดในรูปแบบใด แต่เป็นมาตรฐานที่สุด คือ ชื่อผู้เขียน (ปี พ.ศ.) สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ อนึ่งถ้าเป็นการเขียนบทความวิจัย

บทความวิชาการ ในส่วนของบรรณานุกรม (เอกสารอ้างอิง) ให้เขียนระบุหน้าที่
จะเขียนระหว่างไหนถึงหน้าไหน³⁷

2.3.3 การเขียนดัชนีคำค้น

การเขียนดัชนีคำค้น ผู้เขียนได้รับคำแนะนำจาก ศาสตราจารย์
ดร. คณิต ณคร ว่าควรเขียนดัชนีคำค้นไว้ใน ตำรา/หนังสือ ไว้หลังบรรณานุกรม เพราะ
ช่วยให้ผู้อ่านจะถึงความหมายของเรื่องได้ง่าย เพราะคำหรือนี้ ระบุไว้
หน้าไหนก็เปิด และจะสัมพันธ์กันอย่างไร จากประโยคเดียวกันหรือคำเดียวกัน
แทรกซึมไปในแต่ละบทเพื่อให้เห็นถึงความสอดคล้องของเนื้อหาในตำราและ
หนังสือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

³⁷โปรดย้อนกลับไปดูรายละเอียดการเขียนอ้างอิงแบบเชิงอรรถที่ได้อธิบายไว้ใน
บทที่ 1 หลักทั่วไปในการเขียนผลงานทางวิชาการ ในหัวข้อ 3.2 หลักการเขียนบรรณานุกรม
หน้า 27-28

บทที่ 3 การบูรณาการผลงานทางวิชาการสู่ การเรียนการสอน : ประสบการณ์ผู้เขียน

การเขียนผลงานทางวิชาการเริ่มต้นของผู้เขียน คือ การเขียนเอกสารประกอบการสอน เมื่อจบการศึกษาผู้เขียนได้มีโอกาสเป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น) และได้รับมอบหมายให้สอนวิชา “หลักกฎหมายมหาชน” (Principle of Public Law) ผู้เขียนมุ่งมั่นที่จะเขียนตำราเพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการสอน จึงได้ปรึกษาท่านอาจารย์ ดร.พีระพันธุ์ พาลุสุข³⁸ (คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยในขณะนั้น) ท่านแนะนำวิธีการเขียนตำราตามรูปแบบของต่างประเทศ คือ ตำราของประเทศฝรั่งเศสโดยที่ท่านแปลมาเป็นภาษาไทยให้ผู้เขียนจับจด ผู้เขียนได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมขึ้นมา จนเกิดเป็นรูปเล่มนำไปใช้สอนและนำไปปรับปรุงทีละนิดทีละน้อย จนเป็นเอกสารประกอบการสอนวิชา “หลักกฎหมายมหาชน”

1. การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการผลงานทางวิชาการ

การเขียนเอกสารประกอบการสอนผู้เขียนจะเขียนตามที่กำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชาของแต่ละวิชา ว่าเรื่องอะไรบ้าง โดยจัดระบบให้สอดคล้อง

³⁸ท่านอาจารย์ ดร.พีระพันธุ์ พาลุสุข ท่านมีพระคุณต่อผู้เขียนเป็นอย่างมากเป็นทั้งอาจารย์ เป็นทั้งพ่อ ที่ดูแลลูกศิษย์ ดูแลผู้เขียนเหมือนลูกทั้งในด้านความเป็นอยู่และงานวิชาการ ซึ่งช่วงที่เรียนหนังสือท่านอาจารย์มักจะเรียกใช้ผู้เขียนให้ช่วยเหลืองานวิชาการ ส่งผู้เขียนเข้าร่วมประชุมสัมมนาและให้ผู้เขียนทำหน้าที่ต้อนรับอาจารย์พิเศษที่มาสอนในระดับปริญญาโทผู้เขียนจึงได้มีโอกาสนั่งดูเทคนิคการสอน (sitin) ของอาจารย์พิเศษ และเมื่อผู้เขียนจบการศึกษา มาเป็นอาจารย์สอนหนังสือท่านอาจารย์ก็ฝึกฝนให้ผู้เขียนเขียนเอกสารประกอบการสอนเพื่อใช้สอนกับนักศึกษาและพัฒนาเป็นตำราต่อไป

สัปดาห์ที่กำหนดตามระยะเวลาสอนในเทอมนั้นๆ อาจจะเขียน 15 บท/ต่อครั้ง/ต่อสัปดาห์ และครั้งที่หรือสัปดาห์ที่ 16 เป็นการประเมินผลด้วยการสอบ เป็นต้น โดยหลักการเขียนเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอนจะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ แผนบริหารสอนของรายวิชา แผนบริหารการสอนประจำบทหรือประจำสัปดาห์ที่สอน จะต้องประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้ 1. หัวข้อเรื่อง 2. แนวคิด 3. จุดประสงค์ของการสอน 4. กิจกรรมระหว่างเรียน 5. สื่อการสอน 6. การประเมินผล

แต่ทั้งนี้ เพื่อสะดวกต่อการรายงานการสอนที่เป็นข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยเมื่อสอนเสร็จต้องรายงานการสอนคณะ เป็นต้น ตัวอย่างเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอนที่ดีที่สุดและชัดเจนที่สุด คือ เอกสารคำสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นตัวอย่างในการเขียนเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอนได้เป็นอย่างดี (ถ้ามหาวิทยาลัยแห่งนั้นกำหนดให้ต้องทำรายงานการสอนเมื่อสอนเสร็จในภาคการศึกษานั้นๆต่อคณะ) เอกสารประกอบการสอนที่ผู้เขียนใช้สอนพัฒนามาเป็นเอกสารคำสอน พัฒนามาเป็นตำราดังนี้

1.1 การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการมาเป็นเอกสาร

คำสอน

ผู้เขียนได้เขียนเอกสารประกอบการสอน วิชา “นิติปรัชญา” (Legal Philosophy) โดยเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอนดังกล่าวมาจากที่ผู้เขียนได้เลคเชอร์และขออนุญาตอัดสำเนาคำบรรยายของรองศาสตราจารย์ จริฎ โฆษณานันท์ (ตำแหน่งทางวิชาการในขณะนั้นปัจจุบันดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์) ทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทนำมาสรุปเรียบเรียงตามคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรเป็นเอกสารประกอบการสอน³⁹ เพื่อเสนอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต่อมาได้

³⁹เอกสารประกอบการสอนวิชานิติปรัชญาเป็นเอกสารที่ผู้เขียนขอประเมินการสอนเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. 2550 โดยผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้ให้คำแนะนำในเอกสารประกอบการสอน ว่าควรเขียนเนื้อหาวิเคราะห์

พัฒนาบูรณาการโดยนำบทความวิชาการ และงานวิจัยมาวิเคราะห์สังเคราะห์มาเขียนเพิ่มเติมเป็นเอกสารคำสอน วิชา “นิติปรัชญาตามแนวคำสอนศาสตราจารย์จรูญ โฆษณานันท์” การเขียนเอกสารคำสอนเล่มนี้ผู้เขียนใช้วิธีการเขียนอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1.2 การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการมาเป็นตำรา

การเขียนเอกสารประกอบการสอนใช้สอนและต่อมาได้พัฒนาบูรณาการ

การเป็นตำรา ผู้เขียนดำเนินการ อยู่ 3 เล่ม ด้วยกัน ดังนี้

1.2.1 การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการมาเป็นตำรา

หลักกฎหมายมหาชน

การเขียนเอกสารประกอบการสอนวิชา “ทฤษฎีและหลักกฎหมายมหาชน”⁴⁰ ใช้สอนกับนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาซึ่งจะพบประเด็น

และให้มีการอ้างอิงที่มาของเอกสารที่เขียนเพิ่มเติมและผู้เขียนได้ดำเนินการแนะนำพัฒนาเป็นเอกสารคำสอน วิชานิติปรัชญา เล่มนี้ขึ้นมา

⁴⁰ตำราวิชา “หลักกฎหมายมหาชน” (Principle of Public Law) เป็นความเพียรพยายามของผู้เขียนที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาเป็นเวลาหลายปี นับได้ว่าเริ่มตั้งแต่เริ่มที่ศึกษาในระดับปริญญาโท วิชา “ทฤษฎีและหลักกฎหมายมหาชน” (Theory and Principle of Public Law) ซึ่งเป็นวิชาแรกที่ได้ศึกษาและประทับใจอาจารย์ผู้สอนในวิชานี้ คือ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ (ตำแหน่งทางวิชาการในขณะนั้นปัจจุบันท่านอาจารย์ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะในตุลาการศาลปกครองสูงสุด) และได้รับแนวความคิด ของ ศาสตราจารย์ ดร.อมร

ใหม่จากการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อใช้สอนและจากการสอบถามของนักศึกษา และได้รับคำแนะนำจากศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์⁴¹, รองศาสตราจารย์ ดร.โกเมศ ขวัญเมือง, ดร.ประสาธ พงษ์สุวรรณ ให้เขียนอิงกับรัฐธรรมนูญนำมา วิเคราะห์สังเคราะห์และบูรณาการมาเป็นตำรา “หลักกฎหมายมหาชน” (Principle of Public Law) และได้ตีพิมพ์เผยแพร่จากสำนักพิมพ์นิติธรรม จำนวน

จันทร์สมบุรณ์ ในตำรา บทความวิชาการและเอกสารวารสารของท่านที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เขียนตัดสินใจเลือกเรียน “สาขาวิชากฎหมายมหาชน” เมื่อจบการศึกษา ผู้เขียนได้มีโอกาสเป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยฉะเชิงเทรา (ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น) และได้รับมอบหมายให้สอนวิชากฎหมายมหาชน ผู้เขียนมุ่งมั่นที่จะมีเอกสารประกอบการสอนของตนเอง จึงได้ปรึกษาท่านอาจารย์ ดร. พิระพันธ์ พาลสุทนต์ ท่านแนะนำวิธีการเขียนตำราตามรูปแบบของต่างประเทศ คือ ตำราของประเทศฝรั่งเศส โดยที่ท่านแปลมาเป็นภาษาไทยให้ผู้เขียนจับจอต ผู้เขียนได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมขึ้นมา จนเกิดเป็นรูปเล่มนำไปใช้สอนและนำไปปรับปรุงทีละนิดทีละน้อย และต่อมาผู้เขียนได้มาเป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยตาปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับการส่งเสริมจากท่านอาจารย์รองศาสตราจารย์ ดร.โกเมศ ขวัญเมือง ที่เป็นทั้งหัวหน้า (คณบดี คณะนิติศาสตร์) และอาจารย์ในเวลาเดียวกัน ท่านให้ข้อคิดกับผู้เขียนอย่างตรงตรงและตั้งใจไปตลอดชีวิตของการที่จะก้าวไปสู่การเป็นนักวิชาการ iva ดังนี้พุทธศตวรรษที่ ๒๕๖๕ – เคล็ดลับการเป็นนักปราชญ์

*ฟังมาก	:	รวมถึง -อ่าน -รวบรวมข้อมูล
*จำมาก	:	จำสิ่งซึ่งเป็นหลักการสาระสำคัญได้มาก
*คล่องปาก	:	จดจำได้จนต้องคล่องปาก, ขึ้นใจ
*เจตนา	:	คิดวิเคราะห์บันทึกเป็นภาพขึ้นได้ในใจ
*ขอได้ด้วยทฤษฎี	:	ทำข้อมูลที่ได้มา สรุปและสร้างเป็น แนวคิดของตน และขยายผลกว้างใหญ่

(อ้างใน สิทธิกร คัดดีแสง “หลักกฎหมายมหาชน” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2554 หน้า คำนำ)

⁴¹ตำรา “หลักกฎหมายมหาชน” เล่มนี้ผู้เขียนได้รับคำแนะนำและประเมินการเขียน ตำราจากท่านอาจารย์ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ โดยท่านได้เขียนคำนิยมไว้ในตำราเล่มนี้ให้กับผู้เขียนด้วย

2 ครั้ง ปี พ.ศ. 2553 และปี พ.ศ. 2557 เป็นการเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์เผยแพร่
โดยสำนักพิมพ์ (Publishing House)⁴²

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1.2.2 การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการมาเป็น

ตำราการศึกษาแนวใหม่: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป

การเขียนเอกสารประกอบการสอนวิชา “ความรู้
เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป” ใช้สอนนักศึกษาและที่สำคัญในแต่ละหัวข้อหรือ
แต่ละบทผู้เขียนนำเสนอเพื่อขอคำแนะนำจากอาจารย์พิเศษ เช่น รองศาสตราจารย์
ดร.ภูมิ โชคเหมา⁴³ ศาสตราจารย์ อุดม รัฐอมฤต ที่มาสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต

⁴²โปรดย้อนกลับไปดูรายละเอียดการพิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์ (Publishing House) อ้างไว้ในเชิงอรรถที่ 13 หน้า 18-19

⁴³ตำราการศึกษาแนวใหม่: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป เล่มนี้
รองศาสตราจารย์ ดร. ภูมิ โชคเหมา มีอิทธิพลต่อการเขียนตำราเล่มนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจาก

มหาวิทยาลัยนิวัฒนา (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น) ท่านอาจารย์จะ
ให้นำแนะการเขียนเอกสารประกอบการสอนและพัฒนาบูรณาการมาเป็นตำรา
“การศึกษาแนวใหม่: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป” ได้รับตีพิมพ์
เผยแพร่ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์วิญญูชน ในปี พ.ศ. 2549 และตีพิมพ์ครั้งที่ 2
สำนักพิมพ์นิติธรรม ในปี พ.ศ. 2553 เป็นการเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์เผยแพร่โดย
สำนักพิมพ์ (Publishing House)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1.2.3 การเขียนเอกสารประกอบการสอนบูรณาการมาเป็นตำรา กฎหมายปกครองท้องถิ่น

การเขียนเอกสารประกอบการสอนวิชา “กฎหมายปกครอง
ท้องถิ่น” ผู้เขียนได้นำเอกสารประกอบการสอนเสนอต่อศาสตราจารย์ ดร. สมคิด

ท่านอาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิอ่านงานประเมินตำราผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการเกี่ยวกับเรื่องอยู่
หลายเรื่อง จึงมีข้อเสนอแนะประเด็นใหม่ ๆ ให้ผู้เขียนนำไปเขียนตำราเล่มนี้

เลิศไพฑูรย์⁴⁴ อาจารย์พิเศษที่มาสอนในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
กฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยตาปี เพื่อขอคำแนะนำการเขียนและพัฒนานาฏน
การมาเป็น “กฎหมายปกครองท้องถิ่น” พิมพ์ที่บริษัทพิมพ์ปิ่นดั่งแอนด์ ดีไซด์
จำกัด: นนทบุรี 2561.เป็นการเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (Printing
House)⁴⁵

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

⁴⁴ตำรากฎหมายปกครองท้องถิ่น เล่มนี้นับความโชคดีผู้เขียนได้รับคำแนะนำจาก
ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ (อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) อาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผู้เขียน เพราะท่านอาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชน
ด้านกฎหมายปกครองท้องถิ่น ผู้เขียนได้เรียนเชิญท่านอาจารย์มาเป็นอาจารย์พิเศษในหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยตาปี โดยผู้เขียนใช้เวลาในช่วงและ
จากมหาวิทยาลัยไปสนามบิน เสนอดำรากฎหมายปกครองท้องถิ่นเพื่อขอคำแนะนำและขอแนว
ทางการเขียนตำราเล่มนี้ และได้รับคำแนะนำวิธีคิดใหม่ๆเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง ท้องถิ่นเสมอ

⁴⁵โปรดย้อนกลับไปดูรายละเอียดการพิมพ์เผยแพร่โดยโรงพิมพ์ (Printing House)
อ้างอิงในเชิงอรรถที่ 13 หน้า 18

1.3 การเขียนเอกสารประกอบการสอนพัฒนาเป็นเอกสารคำสอนและ บูรณาการเป็นตำรา

ผู้เขียนได้ดำเนินการเขียนเอกสารประกอบการสอนพัฒนาเป็น
เอกสารคำสอนบูรณาการเป็นตำรา อยู่ 2 เล่ม ด้วยกัน ดังนี้

1.3.1 การเขียนเอกสารประกอบการสอนพัฒนาเป็นเอกสาร คำสอนและบูรณาการเป็นตำรากฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

การเขียนเอกสารประกอบการสอนวิชา “กฎหมายปกครอง” ใช้
สอนในแต่ละภาคการศึกษา และได้นำเสนอขอคำแนะนำต่อ ศาสตราจารย์
ดร. สมคิด เลิศไพฑูรย์ ดร.ประสาธ พงษ์สุวรรณ⁴⁶ ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษ
มาบรรยายในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา กฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัย
ตาปี ซึ่งผู้เขียนได้นำเสนองานวิชาการที่ผู้เขียนดำเนินการจัดทำขึ้นมา
เพื่อขอคำแนะนำและที่สำคัญผู้เขียนได้ไปศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรสัมฤทธิ์บัตร
พนักงานคดีปกครองสำหรับบุคคลทั่วไป ของคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

⁴⁶ตำรากฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง เล่มนี้ ดร.ประสาธ พงษ์สุวรรณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ให้คำแนะนำการเขียนตำราในช่วงที่เชิญท่านอาจารย์มาสอนพิเศษ
หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน วิชากฎหมายปกครองชั้นสูง ผู้เขียน
ก็นั่งฟังบรรยายร่วมกับนักศึกษา และทำเอกสารประกอบการสอนวิชากฎหมายปกครองไปด้วย
และนำเสนอเอกสารประกอบการสอนเพื่อขอคำแนะนำจากท่านอาจารย์ ทุกครั้งที่
ท่านอาจารย์บรรยาย รวมทั้งเดินทางไปกรุงเทพฯ เพื่อขอคำปรึกษา ด้วยเหตุที่ผู้เขียนต้องเดินทางไป
กรุงเทพฯ ในช่วงปี พ.ศ. 2552-2555 ทุกอาทิตย์เพื่อประชุมอนุกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร และ “อนุกรรมการพิจารณา
คดีอาญาการไต่ถามในชั้นพนักงานสอบสวน” ใน “คณะกรรมการยุติธรรมและการ
ตำรวจ วุฒิสภา” เมื่อเวลาว่างก็จะไปหาท่านอาจารย์ดร.ประสาธ พงษ์สุวรรณ เพื่อขอคำแนะนำ
ในการเขียนกฎหมายปกครองที่ศาลปกครอง แจ้งวัฒนะอยู่เสมอ

มหาวิทยาลัยร่วมกับสำนักงานศาลปกครอง⁴⁷ นำเอกสารและความรู้จากหลักสูตรฯ นำบทความวิชาการ นำงานวิจัยมาเขียนเป็นเอกสารคำสอน วิชา “กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง” และพัฒนามาเป็นตำรา “กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง” พิมพ์ที่โรงพิมพ์เดือนตุลา: กรุงเทพฯ, 2560 เป็นการเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (Printing House)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

⁴⁷หลักสูตรพนักงานคดีปกครองสำหรับบุคคลทั่วไป โดยความร่วมมือระหว่าง คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับสำนักงานศาลปกครองซึ่งหลักสูตรนี้เรียนเสาร์-อาทิตย์ ใช้เวลาเรียน 6 เดือน และมีการประเมินผลการสอบ มีอยู่ 2 กรณี

กรณีสอบผ่านจะได้ “สัมฤทธิ์บัตรหลักสูตรพนักงานคดีปกครองสำหรับบุคคลทั่วไป”

กรณีสอบไม่ผ่านจะได้ “ประกาศนียบัตรหลักสูตรพนักงานคดีปกครองสำหรับบุคคลทั่วไป”

หลักสูตรนี้มีประโยชน์ มีเอกสารและสามารถไปใช้ประโยชน์ในการเขียนผลงานทางวิชาการ สามารถที่นำสัมฤทธิ์บัตรนี้ใช้เป็นส่วนของการประกอบการสอบตุลาการศาลปกครองได้ และจะมีเพื่อนร่วมรุ่นที่มีความรู้และตำแหน่งหน้าที่การทำงานในแต่ละหน่วยงาน ทำให้ติดประสานงานต่างๆสามารถดำเนินการได้รวดเร็ว เช่น ในรุ่นทำงานที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ผู้เขียนจะค้นคว้าเอกสารก็จะประสานงานจะได้รับการตอบรับและการช่วยเหลือในการให้ข้อมูลและการค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญเป็นอย่างดี เป็นต้น

1.3.2 การเขียนเอกสารประกอบการสอนพัฒนาเป็นเอกสารคำสอนและบูรณาการเป็นตำรากฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง

การเขียนเอกสารประกอบการสอนวิชา “กฎหมายรัฐธรรมนูญเปรียบเทียบ” ซึ่งนับว่าเป็นวิชาแรกของการเป็นอาจารย์ผู้สอน ผู้รับผิดชอบรายวิชาหลักครั้งแรกของการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ในหลักสูตรรัฐศาสตร์ การปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์คณา (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น) ผู้เขียนได้นำเอกสารหลายเรื่องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ เช่น ตำรา “**กฎหมายรัฐธรรมนูญ**” ของ ศาสตราจารย์ ดร. วิษณุ เครืองาม พิมพ์ที่กรุงเทพฯ จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์นิติบรรณการ ปี พ.ศ. 2530 ผู้เขียนนำมาเป็นตำราหลักในการสรุปเรียบเรียงเป็นเอกสารประกอบการสอน ในแต่ละหัวข้อเรื่อง และในแต่ละสัปดาห์ และได้รับคำแนะนำจากรองศาสตราจารย์ ดร.โกเมศ ขวัญเมือง⁴⁸ ใน

⁴⁸ ตำรา “**กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง**” เล่มนี้ รองศาสตราจารย์ ดร. โกเมศ ขวัญเมือง มีอิทธิพลต่อความคิดผู้เขียนในตำราเล่มนี้เป็นอย่างมากเพราะท่านอาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชนเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี 2540 และที่สำคัญท่านอาจารย์ได้เขียนตำรา “**กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมืองชั้นสูง**” อยู่ด้วย จึงได้มีโอกาสได้สนทนาแลกเปลี่ยน

การเขียนเอกสารประกอบการสอนต่อมาได้พัฒนาเป็นเอกสารคำสอน วิชา “กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง”⁴⁹ และได้บูรณาการมาเป็นตำรา “กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง” พิมพ์ที่โรงพิมพ์เดือนตุลา : กรุงเทพฯ, 2560 เป็นการเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (Printing House)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1.4 การบูรณาการข้อหัวเรื่องในเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอนมาเขียนบทความวิชาการ

เมื่อเขียนเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน ใช้ในการเรียนการสอน ผู้เขียนได้นำหัวข้อในเอกสารประกอบการสอน/เอกสารมาวิเคราะห์ในประเด็นในทางวิชาการโดยใช้ทฤษฎีและหลักการที่เขียนในเอกสาร

ความคิดเกี่ยวกับการเขียนตำรารัฐธรรมนูญทำให้ผู้เขียนได้กระบวนการวิธีคิดใหม่ในการนำมาเขียนหัวข้อรัฐธรรมนูญ นำไปเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์อยู่หลายๆ เรื่องด้วยกัน และนำบทความวิชาการที่ตีพิมพ์มาเขียนไว้ในตำราเล่มนี้ด้วย

⁴⁹เอกสารคำสอน วิชา “กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง” เป็นเอกสารคำสอนที่ผู้เขียนได้เสนอประเมินผลการสอนตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในปี พ.ศ. 2558

ประกอบการสอน/เอกสอนมาวิเคราะห์และนำเสนอเพื่อให้เกิดสิ่งแปลกใหม่หรือ
ตอบโจทย์ในปัญหาทางสังคมในปัจจุบัน

1.4.1 การหัวข้อเรื่องในรายวิชา “นิติปรัชญา” มาเขียนเป็น บทความมาเขียนเป็นบทความวิชาการ

หัวข้อเรื่องในเอกสารคำสอน วิชา นิติปรัชญา จะมี
ประเด็นปัญหาที่ต้องค้นคว้าและถกคิดในการเรียนการสอน ได้แก่ การนำหัวข้อ
เรื่อง “ปรัชญากฎหมายธรรมชาติ” “ปรัชญากฎหมายปฏิฐานนิยม” มามาเขียน
บทความ เรื่อง “ศาลสร้างหลักกฎหมายได้หรือไม่ ? ตามทัศนะ เฮทแอลเอ ฮาร์ท
กับ โรนัลดวอกัน”⁵⁰ ตีพิมพ์ในวารสารสมาคมนักวิจัยสาขามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ ปีที่ 22 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2560.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

⁵⁰บทความเรื่องนี้เกิดจากประเด็นคำถามในชั้นเรียนของนักศึกษาในการเรียนการสอน
วิชา “นิติปรัชญา” (Philosophy of Law) ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งของผู้เขียนได้ใช้วิธีการเรียน
การสอนแบบ “โสเครติส เมทอด” (Socratic method) เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ให้ผู้สอน
และผู้เรียนใช้เหตุผลในการสืบค้นร่วมกัน โดยวิธีตั้งประเด็นคำถาม ถามไปเรื่อยจนสามารถ
ตะล่อมให้คนเรียนรู้และเข้าใจในบทเรียนได้ คำถามจะเป็นการยั่วให้คิด กระตุ้นให้ใช้เหตุผล
ใช้ตรรกะ ในการเรียนรู้และสามารถให้นักศึกษามีความเข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้จากการแสดง
ความคิดเห็นและโต้ตอบกับผู้สอนเพื่อสร้างการเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยมีผู้สอนเป็นคนแนะนำ
เมื่อเกิดการเรียนรู้ ก็เกิดความเข้าใจความสำคัญในรายวิชา “นิติปรัชญา” (Legal Philosophy)
ก็จะส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในประเด็นหัวข้อที่จะศึกษา เกี่ยวกับแนวคิด
สำนักกฎหมายธรรมชาติ (Natural Law School) กับแนวคิดของสำนักกฎหมายปฏิฐานนิยม
(Positive Law School) หรือเรียกว่า “สำนักกฎหมายบ้านเมือง” โดยทำการศึกษาวิเคราะห์
เปรียบเทียบแนวคิดของ เฮทแอลเอ ฮาร์ท (H.L.A. Hart) แห่งสำนักกฎหมายปฏิฐานนิยม กับแนวคิด
ของ โรนัลดวอกัน (Ronald M. Dworkin) แห่งสำนักกฎหมายธรรมชาติหัวข้อ “ศาลเป็นผู้สร้าง
หลักกฎหมายหรือศาลเป็นเพียงผู้ค้นหาหลักการทางกฎหมาย”

1.4.2 การนำหัวข้อเรื่องในเอกสารประกอบการสอน วิชา หลักกฎหมายมหาชน มาเขียนเป็นบทความมาเขียนเป็นบทความวิชาการ

หัวข้อเรื่องในเอกสารประกอบการสอน วิชา กฎหมายมหาชน จะมีประเด็นที่ต้องศึกษาค้นคว้าและถกคิดในการเรียนการสอน ได้แก่ การนำหัวข้อ เรื่อง รัฐในสถาบันกฎหมายมหาชน มาเขียนบทความเรื่อง “การศึกษา รัฐในแง่สังคมศาสตร์ และรัฐในแง่นิติศาสตร์” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 65 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน 2551 เป็นต้น

1.4.3 การนำหัวข้อเรื่องในเอกสารคำสอนวิชา กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมืองมาเขียนเป็นบทความมาเขียนเป็นบทความวิชาการ

นำหัวข้อเรื่อง “รูปแบบของรัฐและรูปแบบการปกครองของ รัฐ” มาเขียนบทความเรื่อง “รูปแบบของรัฐและรูปแบบการปกครองของ รัฐ: ในกรณีศึกษารูปแบบการปกครองของประเทศไทย”⁵¹ วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 61 ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม 2556. นำหัวข้อเรื่อง “อำนาจอธิปไตย”⁵² เขียนบทความ

⁵¹บทความเรื่องนี้เกิดจากผู้เขียนได้สอนวิชา “กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง” ในหัวข้อ “รูปแบบการปกครองของรัฐ” ผู้เขียนได้ทำการค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อเตรียมการสอนและในขณะเดียวกันผู้เขียนทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่เลี้ยงคอยดูแลนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยตาปี (ช่วง ปี 2550-2555) ต้องมีหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษากับนักศึกษาในวิชา “กฎหมายรัฐธรรมนูญขั้นสูง” และเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของหัวข้อวิชา “ทฤษฎีและหลักกฎหมายมหาชน” ที่ผู้เขียนเป็นอาจารย์พิเศษ หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ชลบุรี และหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมกุฎราชวิทยาลัย ศูนย์สุราษฎร์ธานี

⁵²บทความเรื่องนี้เกิดจากผู้เขียนได้สอนวิชา “กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง” ในหัวข้อเรื่อง “อำนาจอธิปไตย” ผู้เขียนได้ทำการค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อเตรียมการสอน โดยการศึกษาอธิบายเพิ่มเติมในเรื่องของการใช้อำนาจอธิปไตยภายใต้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และเพื่อเป็นบทความวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ใน

เรื่อง “แนวคิดและทฤษฎีในทางกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าด้วยอำนาจอธิปไตยที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550” ลงตีพิมพ์ในวารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2558. นำหัวข้อเรื่อง “การควบคุมกฎหมายมิให้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ” มาเขียนบทความเรื่อง “การควบคุมกฎหมายมิให้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญโดยศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เพื่อการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ในอนาคต”⁵³ ตีพิมพ์ในวารสารกระบวนการยุติธรรม ปีที่ 8 เล่มที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2558 เป็นต้น

2. การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นงานวิจัย

การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นงานวิจัย ผู้เขียนได้ดำเนินการพัฒนาบทความวิชาการมาเป็นงานวิจัย อยู่ 2 เรื่อง ดังนี้

วารสารวิชาการ ที่สามารถใช้ประกันคุณภาพการศึกษาได้และเพื่อประเมินผลงานของตนเองกับมหาวิทยาลัยด้วย

⁵³บทความเรื่องนี้เกิดขึ้นจากผู้เขียนได้สอน วิชา “กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง” ในหัวข้อเรื่อง “การควบคุมกฎหมายมิให้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ” และอยู่ในช่วงเวลาการรัฐประหารยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ในรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวกำหนดให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ใช้แทนฉบับเดิม ผู้เขียนจึงได้เขียนบทความขึ้นมาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการบริการวิชาการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการทบทวนการควบคุมกฎหมายมิให้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญให้เหมาะสมกับสังคมไทย บทความดังกล่าวได้ถูกนำไปอ้างอิงในงานวิจัย/ตำรา/หนังสือหลายเรื่องด้วย สืบค้นได้จาก [https : google.co.th](https://www.google.co.th).

2.1 การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการกระทำและการควบคุมการกระทำทางทางปกครอง

งานวิจัยเรื่องนี้เกิดขึ้นจากที่ผู้เขียนได้เขียนบทความเกี่ยวกับ “การกระทำและการควบคุมการกระทำทางปกครอง” ลงเวปเพจ sittikorn saksang ใน Facebook ที่ผู้เขียนได้จัดทำขึ้นมาเพื่อบริการวิชาการด้านกฎหมาย โดยเฉพาะทางด้านกฎหมายมหาชน มีผู้ที่สนใจบทความที่ผู้เขียนทางเวปเพจ ได้ส่งข้อความถามถึง “หน่วยงานใดบ้างเป็นหน่วยงานทางปกครองที่อยู่ภายใต้ บังคับของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ภายใต้ บังคับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ภายใต้ การบังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และกฎหมาย ทั้ง 3 ฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างไร” ผู้เขียนได้ตอบคำถามด้วยการเขียน บทความ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและการ ควบคุมการกระทำทางปกครองโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง” ในเวปเพจ ต่อมาผู้เขียนนำมาพัฒนาปรับปรุงลงตีพิมพ์ในวารสารวันรพี 58 ของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จากการที่ได้พัฒนาปรับปรุงบทความพบประเด็น ที่จะขยายเป็นงานวิจัยได้ จึงได้ดำเนินการจัดทำเป็นข้อเสนอโครงการวิจัย เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการกระทำทางปกครอง ในระบบบริการสาธารณะโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง : กรณีศึกษากฎหมายว่า ด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ” ต่อมหาวิทยาลัยและได้รับอนุมัติให้ จัดทำโครงการวิจัยดังกล่าว⁵⁴

⁵⁴อ้างในกิจกรรมประกาศ รายงานวิจัย ของ สิทธิกร ศักดิ์แสง “ความสัมพันธ์ ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะ โดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง : กรณีศึกษากฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

2.2 การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือก

การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นงานวิจัย เรื่อง “กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน” เกิดขึ้นจากผู้เขียนได้รับแต่งตั้งเป็น “อนุกรรมการพิจารณาการศึกษาไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน” ใน “คณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ” ทำหน้าที่ศึกษากระบวนการยุติธรรมทางเลือกกับให้อำนาจตำรวจใช้ดุลพินิจระงับข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวนเพื่อลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล ได้เขียนบทความเรื่อง “การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในการระงับข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวนมาใช้ในประเทศไทย” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสารปีที่ 57 ฉบับที่ 10 ตุลาคม 2552 และต่อมาได้นำบทความดังกล่าวมาพัฒนาบูรณาการเป็นงานวิจัยเสนองานวิจัยต่อคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภาสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยในเรื่องดังกล่าว ในปี พ.ศ. 2553

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

3. การบูรณาการบทความวิชาการพัฒนามาเป็นตำราและหนังสือ

การบูรณาการบทความวิชาการ พัฒนามาเป็นตำราและหนังสือ ซึ่งผู้เขียนได้ดำเนินการโดยเขียนอ้างอิงที่มาของบทความในวารสารไว้ในตำราเล่มนี้ด้วย ถึงแม้จะเป็นผลงานของตนเองก็ตามเพื่อจะไม่ให้เกิดปัญหาการลักลอบผลงานตนเอง ซึ่งเป็นการค้ำึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ⁵⁵ ดังนี้

กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ”
เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2559

⁵⁵เมื่อพิจารณาถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ตามประกาศประเภท ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

1. ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็น ผลงานของตน และไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่

3.1 การบูรณาการบทความวิชาการ พัฒนามาเป็นตำรา

การนำบทความวิชาการมาบูรณาการในตำรา ซึ่งผู้เขียนได้ดำเนินการอยู่ 2 เล่ม ด้วยกัน ดังนี้

3.1.1 การนำบทความวิชาการมาบูรณาการในตำรา วิชา “กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง”

การนำบทความวิชาการมาบูรณาการในตำรา วิชา “กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง” เช่น นำบทความวิชาการเรื่อง “วิเคราะห์เปรียบเทียบพรรคการเมืองและกฎหมายพรรคการเมืองของประเทศไทยในอดีตถึงปัจจุบัน” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 58 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม 2553 มาเขียนตำราในบทที่ 10 “สิทธิเสรีภาพของประชาชนกับพรรคการเมือง” นำบทความวิชาการเรื่อง “วิเคราะห์การแก้ไขเพิ่มเติมและการยกเลิกรัฐธรรมนูญของประเทศไทย: อนาคตของประเทศไทย” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 60 ฉบับที่ 5 เดือนพฤษภาคม 2555 มาเขียนตำราในบทที่ 5 “การยกเลิกรัฐธรรมนูญ” นำ บทความเรื่อง “สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสารปีที่ 60 ฉบับที่ 9 กันยายน 2556 มาเขียนตำราในบทที่ 9 “สิทธิ เสรีภาพของประชาชนและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ”

ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิง ผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

2. ต้องอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงาน ทางวิชาการของตนเองเพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

3. ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิ ส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน

4. ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการ เป็นเกณฑ์ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัย โดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

5. ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

6. หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำการวิจัยในคน หรือสัตว์ ผู้ขอตำแหน่งจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของ สถาบันที่มีการดำเนินการ

(อ้างในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 134 ตอนพิเศษ 265 ง ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2556

หน้า 43)

นำบทความวิชาการเรื่อง “รูปแบบของรัฐและรูปแบบการปกครองของรัฐ: ในกรณีศึกษาการปกครองของประเทศไทย” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 61 ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม 2556 มาเขียนตำราในบทที่ 7 “รูปแบบของรัฐและรูปแบบการปกครองของรัฐตามรัฐธรรมนูญ” นำบทความวิชาการเรื่อง “แนวคิดและทฤษฎีในทางกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าด้วยอำนาจอธิปไตยที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550” ตีพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ฉบับที่ 6 เล่ม 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 มาเขียนตำราในบทที่ 8 “อำนาจอธิปไตย” นำบทความวิชาการเรื่อง “อำนาจสำคัญในทางกฎหมายรัฐธรรมนูญ : กรณีศึกษาอำนาจที่ได้รับมอบมาจากรัฐธรรมนูญในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 62 ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2557 มาเขียนตำราในบทที่ 4 “การเกิดขึ้นของรัฐธรรมนูญ” นำบทความวิชาการเรื่อง “วิเคราะห์ระบบรัฐบาลแบบรัฐสภาของประเทศไทย: รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในอนาคต” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 63 ฉบับเดือน มีนาคม 2558 มาเขียนตำราในบทที่ 11 “ระบบรัฐบาล” นำบทความวิชาการเรื่อง “การควบคุมกฎหมายมิให้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญโดยศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เพื่อการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ในอนาคต” ตีพิมพ์ในวารสารกระบวนการยุติธรรม ปีที่ 8 เล่มที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2558 มาเขียนตำราในบทที่ 6 “การควบคุมกฎหมายมิให้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ” นำบทความวิชาการเรื่อง “สถานะทางกฎหมายของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของไทย” หนังสือวารสารวิชาการแต่อาจารย์สมบัติ วอทอง คณบดีผู้ก่อตั้งคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 2559 มาเขียนตำราในบทที่ 2 “กฎหมายที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรัฐธรรมนูญ” เป็นต้น

อนึ่ง ผู้เขียนจะอ้างอิงที่มาของบทความวิชาการในวารสารไว้ในตำราเล่มนี้ด้วย ถึงแม้จะเป็นผลงานของตนเองก็ตามเพื่อจะไม่ให้เกิดปัญหาการลักลอบผลงานตนเอง ซึ่งถือเป็นการละเมิดจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและการเขียนตำราเล่มนี้ผู้เขียนวิธีการอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ

3.1.2 การบูรณาการบทความวิชาการมาเขียนไว้ในตำรา “กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง”

การบูรณาการบทความวิชาการมาเขียนไว้ในตำรา “กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง” เช่น นำบทความวิชาการเรื่อง

“เครื่องมือฝ่ายปกครองที่เป็นมาตรการภายในฝ่ายปกครองเป็นนิติกรรมทางปกครองที่เป็น “กฎ” หรือ “คำสั่งทางปกครอง” ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 หรือไม่” ตีพิมพ์ในวารสารราชนรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์ ปีที่ 13 ฉบับที่ 29 มกราคม-มิถุนายน 2559 มาเขียนตำราในบทที่ 8 “เครื่องมือของฝ่ายปกครองในการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะ” เป็นต้น

อนึ่ง ผู้เขียนจะอ้างอิงที่มาของบทความในวารสารไว้ตำราเล่มนี้ด้วยถึงแม้จะเป็นผลงานของตนเองก็ตามเพื่อจะไม่ให้เกิดปัญหาการลักลอบผลงานตนเองและการเขียนตำราเล่มนี้ผู้เขียนวิธีการอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ

3.2 การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นหนังสือ

การบูรณาการบทความวิชาการมาเป็นหนังสือ ผู้เขียนดำเนินการ อยู่ 2 แนวทาง คือ บูรณาการบทความวิชาการ ที่ได้เขียนมาจัดระบบ ให้เป็นเรื่องใหม่ กับ การบูรณาการบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ บทความที่เผยแพร่ทางเวปเพจ sittikorn saksang ใน Facebook นำมาวิเคราะห์สังเคราะห์บูรณาการเป็นหนังสือ ดังนี้

3.2.1 บูรณาการบทความวิชาการที่ได้นำมารวบรวมและวิเคราะห์สังเคราะห์ให้เป็นเรื่องใหม่⁵⁶

ผลงานหนังสือ ที่เกิดจากการที่ผู้เขียนนำบทความวิชาการมารวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ บูรณาการมาเป็นหนังสือ⁵⁷มีอยู่ 2 เล่ม ดังนี้

⁵⁶เมื่อพิจารณาถึงการนำบทความของตนเองที่ตีพิมพ์ในวารสารต่าง ๆ นำมารวบรวมเป็นหนังสือนี้ถือเป็นบทความที่ไม่มีการดัดแปลง แต่เป็นการที่ผู้เขียนเขียนลงตีพิมพ์เผยแพร่บ้างแต่ไม่มีการจ่ายเงินค่าตอบแทน กรณีนี้ย่อมขัดเจนว่าลิขสิทธิ์ในบทความนั้นเป็นของผู้เขียนในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงาน ดังนั้นผู้เขียนจึงสามารถนำบทความมารวบรวมเป็นหนังสือได้ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์

⁵⁷หนังสือ “ศาสตร์แห่งการตีความกฎหมาย” เล่มนี้ ผู้เขียนได้รับแรงบันดาลใจจากท่านอาจารย์ ศาสตราจารย์ ดร. คณิต ณ นคร ท่านมีอิทธิพลทางความคิดต่อผู้เขียนเป็นอย่างมาก ท่านอาจารย์แนะนำให้ผู้เขียนดำเนินการรวบรวมบทความวิชาการวิเคราะห์สังเคราะห์ทำเป็นหนังสือและที่สำคัญท่านอาจารย์มีเมตตากรุณาต่อผู้เขียนรับอ่านประเมินหนังสือและเขียนคำนิยมในหนังสือเล่มนี้ให้กับผู้เขียนด้วย

3.2.1.1 ผลงานหนังสือ เรื่อง “ศาสตร์แห่งการตีความกฎหมาย”

ผลงานหนังสือ เรื่อง “ศาสตร์แห่งการตีความกฎหมาย” เล่มผู้เขียนได้นำบทความวิชาการจำนวน 5 เรื่อง มารวบรวมและวิเคราะห์สังเคราะห์บูรณาการเป็นหนังสือ ดังนี้ บทความเรื่อง “ข้อสังเกตเกี่ยวกับการตีความกฎหมาย: กรณีศึกษาการตีความกฎหมายย้อนหลังการตัดสินคดีเลือกตั้ง (สมัครรับเลือกตั้ง) กรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย” ลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 55 ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม 2550 บทความเรื่อง “ปัญหาผู้ติดตามรัฐธรรมนูญกรณีพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” ตีพิมพ์ในวารสารกฎหมายใหม่ วารสารกฎหมายรายเดือน ปีที่ 4 ฉบับที่ 73 กรกฎาคม 2549 บทความเรื่อง “การยกเลิกของกฎหมายนอกวิสัยทางรัฐธรรมนูญขัดต่อหลักนิติรัฐหรือไม่” ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยตาปี ปีที่ ฉบับที่ 4 เมษายน-มิถุนายน 2550 บทความเรื่อง “ศาลเป็นผู้สร้างหลักกฎหมายได้หรือไม่ในระบบกฎหมายของไทย” ลงตีพิมพ์ในวารสารกฎหมายใหม่ ปีที่ 5 ฉบับที่ 83 เดือนพฤษภาคม 2550 และได้ลงตีพิมพ์อีกครั้งในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 55 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 บทความเรื่อง “ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของประกาศคณะปฏิวัติ” บทความนี้ได้รับพิจารณาให้เสนอผลงานวิชาการในการสัมมนาทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ครั้งที่ 3 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กับสำนักงานกิจการยุติธรรมกระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2551 วันที่ 1 พฤษภาคม 2551 ณ โรงแรมรามาคาร์เด็นส์ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร และผู้เขียนได้ปรับปรุงเนื้อหาตามอาจารย์ผู้วิพากษ์ผลงาน⁵⁸ และได้ลงตีพิมพ์อีกครั้งในวารสารกระบวนการ

⁵⁸ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ดังนี้

ศาสตราจารย์ ดร.ชุมพร ปัจจุสานนท์

ยุคธรรม เล่มที่ 1 ปีที่ 2 มกราคม – มีนาคม 2552 โดยผู้เขียนจะอ้างอิงที่มาของบทความในวารสารไว้หนังสือเล่มนี้ด้วย ถึงแม้จะเป็นผลงานของตนเองก็ตามเพื่อจะไม่ให้เกิดปัญหาการลักลอบผลงานตนเองและการเขียนหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนวิธีการอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ

หนังสือเล่มดังกล่าวได้ตีพิมพ์เผยแพร่ มา 2 ครั้ง พิมพ์ครั้งที่ 1 โรงพิมพ์เดือนตุลา 2553 เป็นการเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (Printing House) พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์นิติธรรม,2557 เป็นการเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ (Publishing House)

3.2.1.2 ผลงานหนังสือ เรื่อง “การปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรมกับปรัชญากฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำและแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ”

ศาสตราจารย์วิทิต มั่นตราภรณ์

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) พิชัยศักดิ์ หรรยางกูร

ผลงานหนังสือ เรื่อง “การปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรมกับปรัชญากฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำและแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ”⁵⁹ ผู้เขียนได้นำบทความวิชาการ 5 เรื่อง ที่เขียนลงตีพิมพ์ในวารสารต่างๆมารวบรวมและเรียบเรียงด้วยการวิเคราะห์สังเคราะห์บูรณาการเป็นหนังสือ ดังนี้ บทความเรื่อง “ข้อสังเกตเกี่ยวกับการนำหลักการปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรมมาใช้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 59 ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม 2554 บทความเรื่อง “สิทธิมนุษยชนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 กับการต่อสู้เพื่อค่านิยมปรัชญากฎหมายเชิงอุดมคติ” ตีพิมพ์ในวารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 เม.ย. - มิ.ย. 2550 บทความเรื่อง “วิเคราะห์เปรียบเทียบแนวคิดปรัชญากฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญ 2540 กับ 2550” วารสารวิชาการวิทยาลัยตาปี ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2553 และผู้เขียนได้ปรับปรุงเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสารปีที่ 58 ฉบับที่ 12 เดือน ธันวาคม 2553 บทความเรื่อง “ผลกระทบของการยกเลิกรัฐธรรมนูญโดยการปฏิวัติ รัฐประหารต่อความสมบูรณ์ของกฎหมาย: กรณีศึกษาการปฏิวัติรัฐ ประหารของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.)เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549” ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารรัฐสภาสารปีที่ 60 ฉบับที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์ 2555 บทความเรื่อง “การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่ถือเป็นการยกเลิกรัฐธรรมนูญ 2550:

⁵⁹หนังสือ “การปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรมกับปรัชญากฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำและแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ” เล่มนี้ ได้รับการอ่านและประเมินเขียนคำนิยมจากศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ปรีชา สุวรรณทัต อธิการบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อนาคตของประเทศไทย” ตีพิมพ์ในวารสารวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 60 ฉบับที่ 5 เดือนพฤษภาคม 2555 โดยผู้เขียนจะอ้างอิงที่มาของบทความในวารสารไว้หนังสือเล่มนี้ด้วย ถึงแม้จะเป็นผลงานของตนเองก็ตามเพื่อจะไม่ให้เกิดปัญหาการลักลอบผลงานตนเอง หนังสือเล่มดังกล่าวได้ตีพิมพ์มาแล้ว 1 ครั้ง โรงพิมพ์เดือนตุลา 2556 เป็นการเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (Printing House)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

การเขียนหนังสือที่นำบทความวิชาการมารวบรวมนี้ผู้เขียนได้ดำเนินการเขียนอ้างอิงแหล่งที่มาของบทความด้วยไม่ว่าจะเป็นผลงานของตนเองก็ตามและการเขียนหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนได้ดำเนินการดัชนีอ้างอิงหรือดัชนีการสืบค้นคำไว้ หลังบรรณานุกรม เช่นเดียวกันกับการเขียนตำรา เพื่อประโยชน์ของผู้อ่านสามารถเข้าถึงเนื้อหาในตำราได้รวดเร็วและสามารถบูรณาการเชื่อมโยงเนื้อหาของหนังสือแต่ละบทให้เป็นเนื้อเรื่องเดียวกันได้และการเขียนหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนวิธีการอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ

3.2.2 การบูรณาการบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ บทความที่เผยแพร่ทางเวปเพจ sittikorn saksang ใน Facebook นำมาวิเคราะห์สังเคราะห์บูรณาการเป็นหนังสือ

ผลงานหนังสือที่เกิดจากบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการต่างๆและ บทความวิชาการที่เผยแพร่ทางเวปเพจ sittikorn saksang ใน Facebook นำมาวิเคราะห์สังเคราะห์บูรณาการเป็นหนังสือ คือ หนังสือเรื่อง “**หลักพื้นฐานแห่งกฎหมาย: นิตินิติวิธีเพื่อการปรับใช้และการตีความ**” การนำบทความวิชาการที่ลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการมาบูรณาการเป็นหนังสือ เช่น บทความเรื่อง “**ปัญหาผู้ตีความตามรัฐธรรมนูญ กรณีพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร**” ตีพิมพ์ในวารสารกฎหมายใหม่ วารสารรายเดือน ปีที่ 4 ฉบับที่ 73 กรกฎาคม 2549 บทความเรื่อง “**การยกเลิกของกฎหมายนอกวิถีสถิติทางรัฐธรรมนูญขัดต่อหลักนิติรัฐหรือไม่**” ตีพิมพ์ในวารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยตาปี ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (เมษายน – มิถุนายน 2550) บทความเรื่อง “**ศาลเป็นผู้สร้างหลักกฎหมายได้หรือไม่ในระบบกฎหมายไทย**” ตีพิมพ์ในวารสารกฎหมายใหม่ วารสารรายเดือน ปีที่ 5 ฉบับที่ 84 พฤษภาคม 2550 และตีพิมพ์อีกครั้งในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 55 ฉบับที่ 8 สิงหาคม 2550 บทความเรื่อง “**ข้อสังเกตเกี่ยวกับการตีความในระบบกฎหมายไทย**”วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยตาปี ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – สิงหาคม 2550 และการนำบทความที่เผยแพร่ทางเวปเพจsittikornsaksangใน Facebook มาบูรณาการเป็นหนังสือ เช่น บทความเรื่อง “**หลักสุจริต**” ลงเผยแพร่ เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2013 บทความเรื่อง “**นิตินิติวิธีทางกฎหมายเอกชน: นิตินิติกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์**” ลงเผยแพร่เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2557 บทความเรื่อง “**นิตินิติวิธีในทางกฎหมายมหาชน**” ลงเผยแพร่เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2557 บทความเรื่อง “**หลักการปกครองแบบนิติรัฐ**” ลงเผยแพร่เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2559 บทความเรื่อง “**ลำดับศักดิ์และการตรากฎ**” ลงเผยแพร่เมื่อวันที่

20 พฤษภาคม 2559 บทความเรื่อง “กฎหมายกับกฎเกณฑ์ความประพฤติในสังคมประเภทอื่น” ลงเผยแพร่เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2559 บทความเรื่อง “ความหมายและลักษณะของกฎหมายของความคิดของข้าพเจ้า” ลงเผยแพร่เมื่อ 9 กรกฎาคม 2016 บทความเรื่อง “การปรับใช้แก้คดีในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย” ลงเผยแพร่เมื่อ 5 สิงหาคม 2559 บทความเรื่อง “แนวทางหรือหลักการตีความกฎหมายในระบบกฎหมายซีวิลลอว์” ลงเผยแพร่เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2559 เป็นต้น

อนึ่ง การเขียนหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนได้ดำเนินการเขียนบรรณานุกรมไว้ด้านหลังของแต่ละบท และเขียนดัชนีคำค้นไว้ หลังบรรณานุกรมในบทสุดท้าย เพื่อประโยชน์ของผู้อ่านสามารถเข้าถึงเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ได้รวดเร็ว และสามารถบูรณาการเชื่อมโยงเนื้อหาของหนังสือแต่ละบทให้เป็นเนื้อเรื่องเดียวกันได้ และการเขียนตำราเล่มนี้ผู้เขียนวิธีการอ้างอิงแบบลงเชิงอรรถ

4. การบูรณาการงานวิจัยมาเขียนไว้ในตำราและหนังสือ

การบูรณาการงานวิจัยมาเขียนไว้ในตำราและหนังสือ ที่ผู้เขียนดำเนินการมีดังนี้

4.1 การบูรณาการงานวิจัยมาเขียนไว้ในตำรา

งานวิจัยที่ผู้เขียนได้เขียนงานวิจัยที่ผู้เขียนได้ทำแล้วนำมาบูรณาการในตำรา มีอยู่ 2 เล่มด้วยกัน ดังนี้

4.1.1 การบูรณาการงานวิจัยมาเขียนไว้ในตำรา กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง

การบูรณาการงานวิจัยมาเขียนไว้ในตำรา กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง เช่น นำงานวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน: กรณีศึกษาเปรียบเทียบการให้สิทธิประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 กับ 2550” สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยตาปี, 2552 มาเขียนตำราไว้ในบทที่ 7 “รูปแบบการปกครองของรัฐและรูปแบบของรัฐ” บทที่ 8 “อำนาจอธิปไตย” และในบทที่ 9 “สิทธิเสรีภาพของประชาชนและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ” เป็นต้น โดยมีการอ้างอิงที่มาของงานวิจัยไว้ในตำราด้วย

4.1.2 การบูรณาการงานวิจัยมาเขียนไว้ในตำรา “กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง”

การบูรณาการงานวิจัยมาเขียนไว้ในตำรา “กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง” เช่น นำงานวิจัยเรื่อง “ปัญหาการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันที่ราชการส่วนกลางราชการ ส่วนภูมิภาคในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่มีผลกระทบต่อเทศบาล: ศึกษากรณีเทศบาลในจังหวัดชุมพร” สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยตาปี นำมาเขียนไว้ในตำรา บทที่ 2 “หลักการพื้นฐานกฎหมายปกครอง” หัวข้อ “หลักการใช้อำนาจปกครอง” การนำงานวิจัย เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง: กรณีศึกษากฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ” รายงานวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2559 นำมาเขียนตำราไว้ในบทที่ 8 “เครื่องมือของฝ่ายปกครองในการกระทำทางปกครอง” บทที่ 10 “กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” บทที่ 11 “กฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่” บทที่ 12 “กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ” เป็นต้น โดยมีการอ้างอิงที่มาของรายงานวิจัยไว้ในตำราด้วย

4.2 การบูรณาการงานวิจัยมาเป็นหนังสือ

การนำผลงานวิจัยมาเป็น “หนังสือวิจัย” ผู้เขียนได้ดำเนินการจัดทำวิจัย เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและการควบคุมกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง: กรณีศึกษากฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ” ต่อมานำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์พัฒนาเป็น “หนังสือวิจัย”⁶⁰ เพื่อใช้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งการศึกษาวิชากฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในรายงานวิจัย⁶¹

⁶⁰เมื่อพิจารณาศึกษาถึง “หนังสือวิจัย” ถือเป็นการเผยแพร่รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ซึ่งเป็นการเผยแพร่งานวิจัยอีกรูปแบบหนึ่งตามข้อกำหนดในเอกสารแนบท้ายประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 ที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 1 หลักทั่วไปในการเขียนผลงานทางวิชาการ ในหัวข้อ 2.1.3 การเผยแพร่งานวิจัย หน้า 12-15

⁶¹ในรายงานวิจัยผู้เขียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

5. การบูรณาการบริการวิชาการสู่งานวิจัยและบทความวิชาการ

การบูรณาการวิชาการสู่งานวิจัยและบทความวิชาการ ผู้เขียนดำเนินการอยู่ 2 แนวทาง คือ การบริการวิชาการบูรณาการสู่งานวิจัยกับการบริการวิชาการบูรณาการสู่บทความวิชาการ ซึ่งทั้ง 2 แนวทางนี้ผู้เขียนดำเนินการจะเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในสาขาวิชาผู้เขียนได้ศึกษามา คือ สาขาวิชากฎหมายมหาชน ดังนี้

5.1 การบริการวิชาการบูรณาการสู่งานวิจัย

แนวทางการบริการวิชาการบูรณาการสู่งานวิจัยของผู้เขียนดำเนินการอยู่ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1. ต้องการศึกษานวัตกรรมเกี่ยวกับการกระทำทางปกครองและการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะ
 2. ต้องการศึกษากฎหมายที่มีความสำคัญกับการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง
 3. ต้องการศึกษความสัมพันธ์ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง
 4. ต้องศึกษาเพื่อการบูรณาการการวิจัยสู่การเรียนการสอนในรายวิชากฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
- (อ้างอิง สิทธิกร ศักดิ์แสง “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง : กรณีศึกษากฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ” รายงานวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2559 หน้า 3)

5.1.1 การเป็นที่ปรึกษาและเป็น “อนุกรรมการพิจารณาศึกษาการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน”⁶²

จากการที่ผู้เขียนได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาและเป็น “อนุกรรมการพิจารณาศึกษาการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน” ใน “คณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา”⁶³ ในปี พ.ศ. 2552-2554 เป็นการบริการวิชาการให้คำปรึกษาแก่ กรรมการด้านกฎหมายเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานสอบสวนของตำรวจ และเป็นวิทยากรเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางเลือกให้กับตำรวจในภูธรตำรวจภาค ทุกภูมิภาค งานวิจัยเรื่อง “กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทในชั้น

⁶²การที่ผู้เขียนได้รับแต่งตั้งเป็น “อนุกรรมการพิจารณาศึกษาการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน” ในคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา นี้ ผู้เขียนได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากรองศาสตราจารย์ ดร.โสมศักดิ์ ชุณหะวัณ คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และท่านเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา ให้เข้าไปเป็นอนุกรรมการดังกล่าว

⁶³คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน ในคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา ประกอบด้วย

1. พลตำรวจตรี สุเทพ สุขสงวน	ประธานคณะอนุกรรมการ
2. พลตำรวจเอก ดร. วัชรพล ประสารราชกิจ	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ
3. พลตำรวจโท อาจิม โชติวงศ์	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ
4. พลตำรวจโท ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์	ที่ปรึกษาอนุกรรมการ
5. พลตำรวจโท เจตน์ มงคลหัตถ์	อนุกรรมการ
6. พลตำรวจตรี พันธุ์วัฒน์ ศรีวัลย์	อนุกรรมการ
7. พันตำรวจโท พัฒนา ฉายาวินัย	อนุกรรมการ
8. พันตำรวจโท จรัส ธรรมธนาภิรักษ์	อนุกรรมการ
9. พันตำรวจโท สุวิจักขณ์ โฉมวงษ์	อนุกรรมการ
10. นายสุชาติ ชวัญเกื้อ	อนุกรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิกร คักดีแสง	อนุกรรมการ
12. นายเชษฐา อนุจारी	เลขาอนุกรรมการ
- (อ้างอิงใน สิทธิกร คักดีแสง “กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทในชั้นพนักงานสอบสวน” กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2553 หน้า 99)

พนักงานสอบสวน” โดยที่ผู้เขียนเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย⁶⁴เสนอต่อสำนักงาน
เลขาธิการวุฒิสภา โดยมีวัตถุประสงค์การจัดทำร่างกฎหมายการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
ในชั้นสอบสวน⁶⁵เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและตีพิมพ์ในวารสารสุทธิปริทัศน์
ปีที่ 30 ฉบับที่ 93 เดือนมกราคม – มีนาคม 2559

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

⁶⁴คณะผู้วิจัยประกอบด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สิทธิกร ศักดิ์แสง (ผู้เขียน)
นายสราวุธเบญจาทิกุล
นายเจษฎา อนุจारी
นายสุชาติ ขวัญเกื้อ

หัวหน้าโครงการวิจัย

ผู้วิจัย
ผู้วิจัย
ผู้วิจัย

⁶⁵ร่างกฎหมายการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวนที่คณะอนุกรรมการ
พิจารณาศึกษาการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน ในคณะกรรมการการยุติธรรม
และการตำรวจ วุฒิสภา นำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักกิจการยุติธรรม กระทรวง
ยุติธรรม ได้นำร่างกฎหมายดังกล่าวมาหลอมรวม เป็นร่างพระราชบัญญัติมาตรการแทน
การฟ้องคดีอาญา เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและได้เห็นชอบหลักการเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2559 และ
ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเสนอสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.)

5.1.2 การบริการวิชาการในฐานะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร

จากการที่ผู้เขียนได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร ช่วงปี พ.ศ. 2551-2556⁶⁶ ได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันการปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ” ในเขตจังหวัดชุมพร (ปี 2552-2555) จะมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาคดีป่าไม้ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร เป็นปัญหาความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ป่าไม้กับประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้วาโดยแท้จริงเจ้าหน้าที่ป่าไม้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายป่าไม้มากนักน้อยเพียงใด เพราะบางครั้งการใช้อำนาจ (อำนาจผูกพันกับอำนาจดุลพินิจ) ของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ไม่ได้เป็นไปตามกฎหมาย เกิดประเด็นคำถามว่า “เจ้าหน้าที่ป่าไม้นั้นมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้เพียงใดในการบังคับใช้กฎหมาย” จึงนำประเด็นปัญหาเหล่านั้นมาพูดคุยกับอาจารย์ในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปี เกิดงานวิจัยเรื่อง “การขาดความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ก่อให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายทำให้ป่าไม้

⁶⁶ในช่วงปี 2551-2556 นั้นผู้เขียนเป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปี มีรองศาสตราจารย์ ดร.โกเมศ ขวัญเมือง คณบดี ท่านอาจารย์ส่งเสริมให้ผู้เขียนได้พัฒนาดนเอง และให้ความรู้ในการทำหน้าที่บริการวิชาการ คือ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เขียนได้เป็นอนุกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร ในฐานะนักวิชาการให้ความรู้ด้านกฎหมายกับอนุกรรมการในการช่วยเหลือตรวจสอบการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ต่อกรรมาธิการป้องกันการป้องกันปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎรและอีกในสถานะหนึ่งผู้เขียนได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยผู้ดำเนินการสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ (นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์)

ในเขตพื้นที่สุราษฎร์ธานีลดลง” สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยตาปี2554 และเผยแพร่
ในวารสารบัณฑิตย์ เนติบัณฑิตยสภา,2555

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

5.1.3 การบริการวิชาการในฐานะที่ปรึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล
ตะเคียนทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขณะผู้เขียนดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยตาปี ได้รับมอบหมายจากคณะฯ ทำหน้าที่ปรึกษาให้ความรู้ทางด้าน

กฎหมายและในด้านต่างๆให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง ด้วยการทำบันทึกความร่วมมือ (MOU) ระหว่างคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีกับ องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง จากการให้คำปรึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของคนในตำบลตะเคียนทองว่าในอดีตนั้นเป็นคนพื้นเพจากไหน มีอาชีพอะไร วิถีชีวิตในอดีตเป็นอย่างไร ได้นำประเด็นความต้องการของคนในตำบลตะเคียนทอง มาปรึกษากับอาจารย์ในคณะนิติศาสตร์ จนเป็นที่มาของงานวิจัยเรื่อง “ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นตำบลตะเคียนทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยวิจัยดังกล่าวได้เผยแพร่ สถานีNBT (ช่อง 11 สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดสุราษฎร์ธานี) ในปี 2555

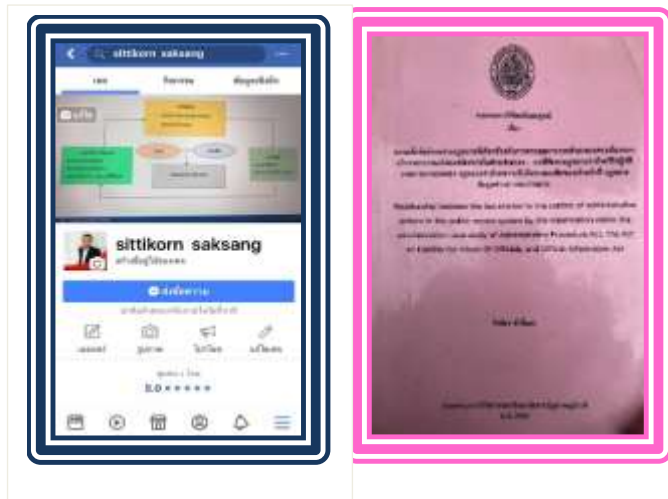
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

5.1.4 การบริการวิชาการทางเวปเพจ sittikorn saksang ใน Facebook

ผู้เขียนได้เขียนบทความวิชาการเพื่อการบริการวิชาการทางเวปเพจ sittikorn saksang ในFacebookผู้ที่เข้าไปศึกษาและอ่านบทความได้ส่งข้อความในเวปเพจมายังผู้เขียนถึง “หน่วยงานใดบ้างเป็นหน่วยงานทางปกครองที่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ภายใต้การบังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และกฎหมายทั้ง 3 ฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างไร” ผู้เขียนก็ได้ตอบกับผู้ที่สนใจและติดตามทางเวปเพจ sittikorn saksang โดยการเขียนบทความวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ต่อมาผู้เขียนได้ขยายประเด็นจนเกิดงานวิจัย เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะโดยองค์การภายในฝ่ายปกครอง : กรณีศึกษากฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ” ขึ้นมา⁶⁷และได้รับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี ปีที่ 14 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน-มิถุนายน 2561

⁶⁷สิทธิกร คัดดีแสง “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะโดยองค์การภายในฝ่ายปกครอง :กรณีศึกษา กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ” รายงานวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี,2559 หน้า กิตติกรรมประกาศ

5.2 การบริการวิชาการบูรณาการสู่บทความวิชาการ

จากที่ผู้เขียนได้ดำเนินการบริการวิชาการ เป็นวิทยากรโดยจัดทำเอกสาร “ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนในด้านการป้องกันปราบปรามการทุจริต ภายใต้รัฐธรรมนูญ 2550” ให้ “กรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร” นำเอกสารที่บรรยายมาพัฒนาเป็นบทความวิชาการ เช่น บทความวิชาการเรื่อง “สิทธิ เสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ 2550” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสารปีที่ 60 ฉบับที่ 9 เดือนกันยายน 2555. หรือเป็นวิทยากรบรรยาย เรื่อง “การใกล้ชิดพิพาทในชั้นสอบสวน” ให้กับตำรวจกองบัญชาการตำรวจภูธรภาคต่างๆ ของกรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา นำมาเขียนบทความวิชาการ เรื่อง “การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในการระงับข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวนมาใช้ในประเทศไทย” ตีพิมพ์ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 57 ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม 2555. เป็นต้น

6. สรุป

จากการนำเสนอเอกสารประกอบการสอน/ เอกสารคำสอน/ พัฒนาเป็นตำรา/ หนังสือ/บทความวิชาการ และการบูรณาการบทความวิชาการสู่ตำรา/สู่หนังสือ/สู่งานวิจัย/ การบูรณาการบริการวิชาการสู่บทความวิชาการ/สู่งานวิจัย ผู้เขียนเห็นว่าเก๋ประโยชน์กับผู้เขียนผลงานทางวิชาการอยู่ 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านที่ 1 ได้ผลงานวิชาการจากการที่ผู้เขียนได้เขียนเอกสารประกอบการสอน/เอกสารคำสอน พัฒนามาเป็น ตำรา/ หนังสือ/ บทความวิชาการ และงานวิจัย และได้ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานตำรา/ หนังสือ/ บทความทางวิชาการ โดยเฉพาะ ตำรา หนังสือและงานวิจัย สามารถขอตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ส่วนบทความวิชาการที่มีความคล่องและสามารถเป็นบทความที่มีคุณภาพ สามารถเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ตามที่กำหนดในประกาศ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560

2. ด้านที่ 2 ผลงานวิชาการที่ได้รับตีพิมพ์สามารถนำไปใช้ประกันคุณภาพการศึกษา ผลงานวิชาการ ตำรา หนังสือ และบทความวิชาการที่ได้รับตีพิมพ์นั้นได้เป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ เป็นเกณฑ์ประเมินประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะและของมหาวิทยาลัย ถือเป็นเกณฑ์หนึ่งที่กรรมการหลักสูตรต้องมีผลงานวิชาการและผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสาร TCI (Thai Journal Citation Index) ฐาน 1 ฐาน 2 จะได้รับรางวัลการตีพิมพ์ด้วย นอกจากรางวัลของค่าผลงานที่บางวารสารที่มีให้กับผู้เขียนส่วนผลงานทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารที่เกิดขึ้นใหม่ที่ยังรอการรับรองมาตรฐาน TCI นั้น บางสถาบันการศึกษาจะให้การรับรองเพื่อที่จะผลงานงานที่ตีพิมพ์ใช้เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาได้

บรรณานุกรม

- จินดารัตน์ โพธิ์นอก.(2561). “มโนทัศน์”สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน
[http://www.royin.go.th/?knowledges=\(21](http://www.royin.go.th/?knowledges=(21) มีนาคม 2547) เข้าถึง
ข้อมูลวันที่ 16 มกราคม 2561
- ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560
(ราชกิจจานุเบกษาเล่ม 134 ตอนพิเศษ 256 ง 31 ตุลาคม 2560)
- มานิตย์ จุมปา. (2556). “เขียนผลงานทางวิชาการอย่างไรไม่ละเมิดลิขสิทธิ์และ
ไม่ลักลอบผลงานทางวิชาการ (Plagiarism)” กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,พิมพ์ครั้งที่ 2.
- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2554). “หลักกฎหมายมหาชน” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
นิติธรรม.
- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2553). “กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์การระงับ
ข้อพิพาทในชั้นพนักงานสอบสวน” กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการ
วุฒิสภา.
- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2559). “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ
การควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะ
โดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง: กรณีศึกษากฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติ
ราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบละเมิดของ
เจ้าหน้าที่ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ”รายงานวิจัยเสนอต่อ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา “เอกสารแนบท้าย ประกาศ กพอ.
เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560”

หนังสือราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
<https://www.kpru.ac.th/personnel/personnel01.html>

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ 2 ภาคผนวก

ตารางเปรียบเทียบ การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการระหว่างประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) กับ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ.๒๕๖๐

ผลงานทางวิชาการในการยื่นตำแหน่ง ผศ.	
ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) (เก่า) (สิ้นสุดบังคับใช้ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑)	ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ.๒๕๖๐ (ใหม่) (มีผลบังคับใช้ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)
๑. ผลงานวิจัย (คุณภาพดี) หรือ	๑. ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง (คุณภาพดี) หรือ
๒. ผลงานหนังสือ (คุณภาพดี) หรือ	๒. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานหนังสือ (คุณภาพดี) หรือ
๓. ผลงานหนังสือ (คุณภาพดี) หรือ	๓. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดี) หรือ
๔. ผลงานบทความวิชาการ (คุณภาพดี) หรือ	๔. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง (คุณภาพดี) หรือ
๕. ผลงานการรับใช้สังคม (คุณภาพดี) หรือ	๕. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (คุณภาพดี)
๖. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น (คุณภาพดี)	
	หมายเหตุ สายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจใช้ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมหรือบทความวิชาการ (คุณภาพดีมาก) แทนงานวิจัยตาม ข้อ ๒-๕ ได้ ดังนี้ ๑. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมหรือบทความวิชาการ (คุณภาพดีมาก) และหนังสือ หรือตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดี) หรือ ๒. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมหรือบทความวิชาการ (คุณภาพดีมาก)และผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง (คุณภาพดี) หรือ ๓. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานการรับใช้สังคมหรือบทความวิชาการ (คุณภาพดีมาก) และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานทางวิชาการในการตำแหน่งรองศาสตราจารย์ วิธีที่ ๑

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) (เก่า) (สิ้นสุดบังคับใช้ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑)	ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (ใหม่) (มีผลบังคับใช้ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)
๑. ผลงานวิจัย และผลงานหนังสือ (คุณภาพดี) หรือ	๑. ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง และผลงานหนังสือ ๑ เล่ม (คุณภาพดี) หรือ
๒. ผลงานวิจัยและผลงานตำรา (คุณภาพดี) หรือ	๒. ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง และผลงานตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดี) หรือ
๓. ผลงานหนังสือและผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม (คุณภาพดี) หรือ	๒. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานหนังสือ ๑ เล่มและผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง (คุณภาพดี) หรือ
๔. ผลงานตำราและผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม (คุณภาพดี) หรือ	๓. ผลงานวิจัย ๑ เรื่องและผลงานตำรา ๑ เล่มและผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง (คุณภาพดี) หรือ
๕. ผลงานหนังสือและผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (คุณภาพดี) หรือ	๔. ผลงานวิจัย ๑ เรื่องและผลงานหนังสือและผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ (คุณภาพดี)
๕. ผลงานตำราและผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (คุณภาพดี)	๕. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานตำราและผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ (คุณภาพดี)

ผลงานทางวิชาการในการตำแหน่งรองศาสตราจารย์ วิธีที่ ๒

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) (เก่า) (สิ้นสุดบังคับใช้ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑)	ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (ใหม่) (มีผลบังคับใช้ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)
๑. ผลงานวิจัยและผลงานหนังสือ หรือ	๑. ผลงานวิจัยอย่างน้อย ๓ เรื่อง (คุณภาพดีมาก ๒ เรื่อง) หรือ
๒. ผลงานวิจัยและผลงานตำรา หรือ	๒. ผลงานวิจัยอย่างน้อย ๒ เรื่อง (คุณภาพดีมาก) และผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม (คุณภาพดี)
๓. ผลงานหนังสือและผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หรือ	๓. ผลงานวิจัยอย่างน้อย ๒ เรื่อง (คุณภาพดีมาก) และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (คุณภาพดี)
๔. ผลงานตำราและผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หรือ	หมายเหตุ: สำหรับสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเสนอขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ด้วยผลงานทางวิชาการ ดังนี้ ผลงานหนังสือหรือผลงานตำรา ๓ เล่ม (คุณภาพดีมาก) อย่างน้อย ๒ เล่ม และ (คุณภาพดี) ๑ เล่ม ใช้แทน ผลงานตาม ข้อ ๑-๓ ได้
๕. ผลงานหนังสือและผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือ	
๖. ผลงานตำราและผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น	

ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งศาสตราจารย์ วิธีที่ ๑	
ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) (เก่า) (สิ้นสุดบังคับใช้ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑)	ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ.๒๕๖๐ (ใหม่) (มีผลบังคับใช้ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)
๑. ผลงานวิจัย ๑ เรื่องและผลงานหนังสือ ๑ เล่ม (คุณภาพดีมาก)	๑. ผลงานวิจัย ๕ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานหนังสือ ๑ เล่ม (คุณภาพดีมาก) หรือ
๒. ผลงานวิจัย ๑ เรื่องและผลงานตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดีมาก)	๑. ผลงานวิจัย ๕ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และ ผลงาน ตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดีมาก)
๓. ผลงานหนังสือ ๑ เล่ม และผลงานวิชาการที่ใช้สังคม (คุณภาพดีมาก)	๑. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และ ผลงานทาง วิชาการรับใช้สังคม ๕ เรื่องและผลงานตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดีมาก)
๔. ผลงานตำรา ๑ เล่มและผลงานวิชาการที่ใช้สังคม (คุณภาพดีมาก)	๔. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และ ผลงานทาง วิชาการรับใช้สังคม ๕ เรื่องและผลงานตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดีมาก)
๕. ผลงานหนังสือ ๑ เล่ม และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (คุณภาพดีมาก)	๕. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๕ เรื่อง เผยแพร่ในวารสาร นานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานหนังสือ ๑ เล่ม (คุณภาพดีมาก)
๖. ผลงานตำรา ๑ เล่มและผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (คุณภาพดีมาก)	๖. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๕ เรื่อง เผยแพร่ในวารสาร นานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดีมาก)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งศาสตราจารย์ วิธีที่ ๒	
ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) (เก่า) (สิ้นสุดบังคับใช้ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑)	ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (ใหม่) (มีผลบังคับใช้ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)
๑. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง (คุณภาพดีเด่น) หรือ	๑. ผลงานวิจัย ๕ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด (คุณภาพดีเด่น) หรือ
๒. ผลงานหนังสือ (คุณภาพดีเด่น) หรือ	๒. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๕ เรื่อง (คุณภาพดีเด่น) หรือ
๓. ผลงานตำรา (คุณภาพดีเด่น) หรือ	๓. ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๕ เรื่อง (คุณภาพดีเด่น) เผยแพร่ในวารสารนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด
๔. ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม (คุณภาพดีเด่น) หรือ	
๕. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (คุณภาพดีเด่น)	

ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งศาสตราจารย์ วิธีที่ ๒	
ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) (เก่า) (สิ้นผลบังคับใช้ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑)	ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (ใหม่) (มีผลบังคับใช้ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)
	หมายเหตุ สำหรับสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๒ วิธี ดังนี้ วิธีที่ ๑ (๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือเผยแพร่ในวารสาร TCI ๑ และหนังสือหรือตำรา ๒ เล่ม (คุณภาพดีมาก) หรือ (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่องเผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือเผยแพร่ในวารสาร TCI ๑ และผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ๒ เรื่อง และหนังสือหรือตำรา ๒ เล่ม (คุณภาพดีมาก) หรือ (๓) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือเผยแพร่ในวารสาร TCI ๑ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๒ เรื่อง และผลงานหนังสือหรือตำรา ๒ เล่ม(คุณภาพดีมาก)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งศาสตราจารย์ วิธีที่ ๒	
ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) (เก่า) (สิ้นผลบังคับใช้ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑)	ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (ใหม่) (มีผลบังคับใช้ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)
	หมายเหตุ วิธีที่ ๒ (๑) ผลงานวิจัย ๓ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือเผยแพร่ในวารสาร TCI ๑ (คุณภาพดีเด่น) หรือ (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือเผยแพร่ในวารสาร TCI ๑ และผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม อย่างน้อย ๓ เรื่องและผลงานหนังสือ ๑ เล่ม (คุณภาพดีเด่น) หรือ (๓) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือเผยแพร่ในวารสาร TCI ๑ และผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม อย่างน้อย ๓ เรื่องและผลงานตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดีเด่น) หรือ

ผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งศาสตราจารย์ วิธีที่ ๒	
ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับที่ ๒) (เก่า) (สิ้นผลบังคับใช้ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑)	ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (ใหม่) (มีผลบังคับใช้ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑)
	หมายเหตุ <u>วิธีที่ ๒</u> (๔) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือเผยแพร่ในวารสาร TCI ๑ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น อย่างน้อย ๓ เรื่องและผลงานหนังสือ ๑ เล่ม (คุณภาพดีเด่น) หรือ (๕) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือเผยแพร่ในวารสาร TCI ๑ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น อย่างน้อย ๓ เรื่องและผลงานตำรา ๑ เล่ม (คุณภาพดีเด่น) หรือ (๖) ผลงานหนังสือ หรือ ผลงานตำรา ๓ เล่ม (คุณภาพดีเด่น)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สิทธิกร ศักดิ์แสง

ประวัติการศึกษา

- มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนสวนศรีวิทยา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
- นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- นิติศาสตรมหาบัณฑิต (น.ม.) สาขากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

การอบรม

- หลักสูตร “สัมฤทธิ์บัตรหลักสูตรพนักงานคดีปกครองสำหรับบุคคลทั่วไป” โดย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมกับสำนักงานศาลปกครอง
- หลักสูตร “วิทยากรหลักสูตรการพัฒนานักวิจัย (Training for the trainers) (แม่ไก่)” สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

ประวัติการทำงาน

- อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์และหัวหน้าแผนกวินัยและพัฒนานิสิต มหาวิทยาลัยนิวัฒนา
- อาจารย์ประจำและเลขานุการคณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล

- อดีตสมาชิกสมัชชาแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2549

- ผู้ช่วยเลขาธิการอนุกรรมการการป้องกันและปราบปรามทุจริตประพฤติมิชอบ คณะที่ 1 สภาผู้แทนราษฎร

- ที่ปรึกษาอนุกรรมการอนุกรรมการพิจารณาศึกษาการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน ในคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา

- ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการพิจารณากฎหมายเกี่ยวกับที่ดินในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน การออกเอกสารสิทธิ์ และกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินและป่าไม้ สภาผู้แทนราษฎร

- อนุกรรมการอนุกรรมการพิจารณาศึกษาการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน ในคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ วุฒิสภา

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปี

- กรรมการและเลขานุการบริหารหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปี

- กรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยตาปี

- กรรมการกำกับมาตรฐานวิชาการ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปี

- กรรมการและเลขานุการพิจารณาให้ทุนสนับสนุนผลิตตำรา มหาวิทยาลัย

ตาปี

- ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำ

มหาวิทยาลัยตาปี

- ผู้อำนวยการศูนย์บริการเผยแพร่ความรู้ทางด้านกฎหมายและการวิจัย

แก่ประชาชนคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปี

- ผู้อำนวยการสำนักงานวิจัย มหาวิทยาลัยตาปี

- ผู้อำนวยการสำนักงานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยตาปี

- ผู้ช่วยผู้ดำเนินการสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 5 นายธีระชาติ

ปางวิรุณห์รักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร

- ที่ปรึกษาอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
- คณะที่ 2 สภาผู้แทนราษฎร
- กรรมการศึกษาธิการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย

ประสบการณ์สอน

- วิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป(ป.ตรี)
- วิชา นิติปรัชญา (ป.ตรีและป.โท)
- วิชา หลักกฎหมายมหาชน (ป.ตรีและป.โท)
- วิชา กฎหมายปกครอง (ป.ตรี)
- วิชา กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ป.ตรี)
- วิชา กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง (ป.ตรีและป.โท)
- วิชา กฎหมายปกครองท้องถิ่น (ป.ตรี)
- วิชา กฎหมายการคลัง (ป.ตรี)
- วิชา กฎหมายสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบัน

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- กรรมการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- กรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- กรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- หัวหน้าฝ่ายวิจัยและตำแหน่งทางวิชาการ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผลงานวิชาการ

วิจัย

- เรื่องศักดิ์ ศักดิ์แสง (สิทธิกร ศักดิ์แสง).(2543). “องค์การบริหารส่วนตำบลกับการกระจายอำนาจการจัดการทรัพยากรป่าไม้” มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2548). “ปัญหาการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันที่ราชการส่วนกลางราชการ ส่วนภูมิภาคในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่มีผลกระทบต่อเทศบาล : ศึกษากรณีเทศบาลในจังหวัดชุมพร” สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยตาปี

- พรเลิศ สุทธิรักษ์และสิทธิกร ศักดิ์แสง. (2551). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน : กรณีศึกษาเปรียบเทียบการให้สิทธิประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กับ 2550” สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยตาปี

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ. (2553). “กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน” กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภา.

- สุรินทร์ ทองแท่น อุทิศ สุภาพ และสิทธิกร ศักดิ์แสง. (2554). “การขาดความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ก่อให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายทำให้ป่าไม้ในเขตพื้นที่สุราษฎร์ธานีลดลง” สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยตาปี.

- โกเมศ ขวัญเมือง, สิทธิกร ศักดิ์แสง, วิษุณี พันธุ์น้อย, กษพร คงพยัคฆ์ และจิรวัฒน์ แก้วภูมิแท้. (2555). “ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นตำบลตะเคียนทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี” องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2559) “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง: กรณีศึกษากฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ” รายงานวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ (2561) “การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลคลองพนพัฒนา อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่” รายงานวิจัยเสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ (2561) “การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลคลองแวง อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา” รายงานวิจัยเสนอต่อ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตำรา

- โกเมศ ขวัญเมืองและสิทธิกร ศักดิ์แสง. (2549). “การศึกษาแนวใหม่ : ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน.

- โกเมศ ขวัญเมืองและสิทธิกร ศักดิ์แสง. (2553). “การศึกษาแนวใหม่ : ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน. พิมพ์ครั้งที่ 2.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2554). “หลักกฎหมายมหาชน” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2557). “หลักกฎหมายมหาชน” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2560). “กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง” กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2560). “กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง” กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2560). “กฎหมายปกครองท้องถิ่น” คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

หนังสือ

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2552). “ศาสตร์แห่งการตีความกฎหมาย” กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2557). “ศาสตร์แห่งการตีความกฎหมาย” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, พิมพ์ครั้งที่ 2.
- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2556). “การปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรมกับปรัชญากฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำและการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไทย” กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.

เอกสารคำสอน

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2560). “นิติปรัชญาตามแนวคำสอนของศาสตราจารย์ จรัญ โฆษณานันท์” คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

เอกสารประกอบการสอน

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2555). “กฎหมายการคลัง” คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยตาปี.
- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2560). “ประวัติศาสตร์กฎหมาย” คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

บทความวิชาการ

- เรื่องศักดิ์ ศักดิ์แสง (สิทธิกร ศักดิ์แสง). (2546). “สิทธิมนุษยชน : การรับรองสิทธิเสรีภาพในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540” วารสารข่าวสารป่าชุมชน ปีที่ 10 ฉบับที่ 19 เดือนพฤศจิกายน 2546 ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งเอเชียแปซิฟิก (RECOFTC) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2549). “สิทธิชุมชน : กับการรับรองสิทธิเสรีภาพในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 54 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2549) “ปัญหาผู้ตีความตามรัฐธรรมนูญ กรณีพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” วารสารกฎหมายใหม่ วารสารรายเดือน ปีที่ 4 ฉบับที่ 73 เดือนกรกฎาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2550). “การยกเลิกของกฎหมายนอกวิถีทางรัฐธรรมนูญขัดต่อหลักนิติรัฐหรือไม่” วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยตาปี ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนเมษายน – มิถุนายน

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2550). “ศาลเป็นผู้สร้างหลักกฎหมายได้หรือไม่ในระบบกฎหมายไทย” วารสารกฎหมายใหม่ วารสารรายเดือน ปีที่ 5 ฉบับที่ 84 พฤษภาคม 2550 และลงตีพิมพ์อีกครั้ง ในวารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 55 ฉบับที่ 8 เดือนสิงหาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2550). “ข้อสังเกตเกี่ยวกับการตีความในระบบกฎหมายไทย” วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยตาปี ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม – สิงหาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2550). “สิทธิมนุษยชนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 กับ การต่อสู้เพื่อค่านิยมปรัชญากฎหมายเชิงอุดมคติ” วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน – มิถุนายน

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2550). “ปัญหาการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทคดีอาญาในขั้นตอนก่อนฟ้องคดี” วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 36 ฉบับที่ 2 เดือนมิถุนายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2550). “กฎหมายกับความยุติธรรม” วารสารกฎหมายใหม่ วารสารรายเดือน ปีที่ 5 ฉบับที่ 89 เดือนพฤศจิกายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2550). “ข้อสังเกตเกี่ยวกับการตีความกฎหมาย : กรณีศึกษาการตีความกฎหมาย ย้อนหลังการตัดสินคดีเลือกตั้ง (สมัครรับเลือกตั้ง) กรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย” วารสารรัฐสภาสารปีที่ 55 ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2551). “การศึกษา รัฐในแง่สังคมศาสตร์และรัฐในแง่นิติศาสตร์” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 65 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน.

- โกเมศ ขวัญเมืองและสิทธิกร ศักดิ์แสง. (2551). “ข้อสังเกตบางประการ เหตุใดศาลปกครองได้ออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวคดีฟ้องเพิกถอนมติคณะรัฐมนตรีและแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชาเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหาร” วารสารกฎหมายใหม่ ปีที่ 6 ฉบับที่ 97 เดือนกรกฎาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2552). “สถานะทางกฎหมายของประกาศคณะปฏิวัติ..?” วารสารกระบวนการยุติธรรม เล่มที่ 1 ปีที่ 2 เดือน มกราคม-มีนาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2552). “การปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรมในประเทศไทย” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 57 ฉบับที่ 6 เดือนมิถุนายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2552). “การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในการระงับข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวนมาใช้ในประเทศไทย” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 57 ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ. (2553). “วิเคราะห์เปรียบเทียบพรรคการเมืองและกฎหมายพรรคการเมืองของประเทศไทยในอดีตถึงปัจจุบัน” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 58 ฉบับที่ 7 เดือนกรกฎาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2553). “แนวคิดปรัชญากฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญ 2550” วารสารวิชาการวิทยาลัยตาปี ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2553). “วิเคราะห์เปรียบเทียบปรัชญากฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญ 2540 กับ 2550” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 58 ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและถาวร พูลมาศ.(2554). “การวิเคราะห์การแบ่งแยกฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร : กรณีศึกษาประเทศลาวกับประเทศเวียดนาม”วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 59 ฉบับที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2554). “ข้อสังเกตในเรื่องความยุติธรรมที่มีความสัมพันธ์กับกฎหมายอาญา” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 59 ฉบับที่ 3 เดือนมีนาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ. (2554). “ข้อสังเกตเกี่ยวกับการตีความกฎหมาย : กรณีศึกษาคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 27/2544” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 59 ฉบับที่ 8 เดือนสิงหาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2554). “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับการนำหลักการปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรม” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 59 ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ. (2555). “ผลกระทบของการยกเลิกรัฐธรรมนูญโดยการปฏิวัติ รัฐประหารต่อความสมบูรณ์ของกฎหมาย : กรณีศึกษาการปฏิวัติรัฐ ประหารของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 60 ฉบับที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2555). “วิเคราะห์การแก้ไขเพิ่มเติมและการยกเลิกรัฐธรรมนูญของประเทศไทย: อนาคตของประเทศไทย” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 60 ฉบับที่ 5 เดือนพฤษภาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง “สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ” วารสารรัฐสภาสารปีที่ 60 ฉบับที่ 9 เดือนกันยายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2556). “การใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทคดีอาญาที่มีใช้ในชั้นสอบสวนของประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ (Civil Law) กับ คอมมอนลอว์ (Common Law)” วารสารรัฐสภาสารปีที่ 61 ฉบับที่ 8 เดือนกันยายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2556). “รูปแบบของรัฐและรูปแบบการปกครองของรัฐ: ในกรณีศึกษารูปแบบการปกครองของประเทศไทย” วารสารรัฐสภาสารปีที่ 61 ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและ ณัฐภัทร ธีรารังค์กุล. (2557). “แนวคิดและทฤษฎีในทางกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าด้วยอำนาจอธิปไตยที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ฉบับที่ 6 เล่ม 1 เดือน มกราคม-มิถุนายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและภูณัณชรต้นชัย. (2557). “อำนาจสำคัญในทางกฎหมายรัฐธรรมนูญ: กรณีศึกษาอำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐธรรมนูญในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550” วารสารรัฐสภาสารปีที่ 62 ฉบับที่ 5 เดือนพฤษภาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2557). “วิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างและการเข้าสู่ตำแหน่งของสมาชิกรัฐสภาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย” วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2558). “แนวคิดและทฤษฎีการเกิดขึ้นของรัฐธรรมนูญ : กรณีการออกรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557” วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2558). “วิเคราะห์ระบบรัฐบาลแบบรัฐสภาของประเทศไทย: รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในอนาคต” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 63 ฉบับเดือนมีนาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2558). “การควบคุมกฎหมายมิให้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญโดยศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เพื่อการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ในอนาคต” วารสารกระบวนการยุติธรรม ปีที่ 8 เล่มที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2558). “การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทคดีอาญามาใช้ภายใต้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 63 ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและจกฤษฎ วรวิริ์. (2559). “เครื่องมือฝ่ายปกครองที่เป็นมาตรการภายในฝ่ายปกครองเป็นนิติกรรมทางปกครองที่เป็น “กฎ” หรือ “คำสั่งทางปกครอง”ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 หรือไม่” วารสารราชชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ปีที่ 13 ฉบับที่ 29 เดือนมกราคม-มิถุนายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2559) “บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ไม่ถือเป็นการปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรม” วารสารกฎหมายคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 34 ฉบับที่ 2 เดือนกันยายน.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2559) “สถานะทางกฎหมายของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของไทย” หนังสือวารสารวิชาการต่ออาจารย์สมบัติ วอทอง คณบดีผู้ก่อตั้งคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

- อรรถ อินตะไชยวงศ์ และสิทธิกร ศักดิ์แสง (2560). “ข้อสังเกตเกี่ยวกับหลักการปกครอง “แบบนิติรัฐ” การปกครอง “แบบนิติธรรม” และการปกครอง “แบบรัฐตำรวจ” บริบทประเทศไทย” วารสารวิชาการวิจัยและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีที่ 12, ฉบับที่ 34.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและกิตติพิชญ์ โสภ (2560) “ศาลสร้างหลักกฎหมายได้หรือไม่? ตามทัศนะ เฮทแอล เอ ฮาร์ท กับ โรแนลด์วอกกิน”วารสารสมาคมนักวิจัยสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปีที่ 22 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2561) “ปัญหาทางกฎหมายของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ 37/2561” วารสารนิติศาสตร์และสังคมท้องถิ่น ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน.

บทความปริทัศน์

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2560) “บทวิจารณ์หนังสือ เรื่อง “ความยุติธรรม” วารสารนิติศาสตร์และสังคมท้องถิ่น คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีที่ 1 ฉบับที่ 1.

บทความวิจัย

- เรื่องศักดิ์ ศักดิ์แสง (สิทธิกร ศักดิ์แสง). (2548). “การกระจายอำนาจการจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540” วารสารข่าวสารป่าชุมชน ปีที่ 12 ฉบับที่ 20 เดือน มกราคม 2548 ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งเอเชียแปซิฟิก (RECOFTC) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2550). “ปัญหาการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันที่ราชการส่วนกลางราชการส่วนภูมิภาคในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่มีผลกระทบต่อเทศบาล : ศึกษากรณีเทศบาลในจังหวัดชุมพร” วารสารสิทธิปริทัศน์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ฉบับที่ 63 – 64 เดือนมกราคม – สิงหาคม.

- พรเลิศ สุทธิรักษ์และสิทธิกร ศักดิ์แสง. (2551). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน: กรณีศึกษาเปรียบเทียบการให้สิทธิประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540กับ2550” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 56 ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ. (2553). “กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน” วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 56 ฉบับที่ 5 เดือนพฤษภาคม.

- สุรินทร์ ทองแท่น,อุทิศ สุภาพ และสิทธิกร ศักดิ์แสง. (2555). “การขาดความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ก่อให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายทำให้ป่าไม้ในเขตพื้นที่สุราษฎร์ธานีลดลง” วารสารบทบัณฑิตย์ เนติบัณฑิตยสภา.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง. (2559). “ความผิดอาญาที่ควรนำมาใช้ในกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทชั้นพนักงานสอบสวน” วารสารสุทธิปริทัศน์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 93 เดือน มกราคม – มีนาคม.

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2559) “วิเคราะห์ศึกษาการใช้สิทธิประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายของสหพันธรัฐสาธารณรัฐเยอรมนี สหราชอาณาจักร สหพันธรัฐสวิสค์ แนวทางต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในอนาคต” วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน

- สิทธิกร ศักดิ์แสง (2561) “ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการกระทำทางปกครองในระบบบริการสาธารณะโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครอง: กรณีศึกษากฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ” วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี ปีที่ 14 ฉบับที่ 4 เดือน เมษายน-มิถุนายน.

การประชุมเสนอผลงานวิชาการ

การนำเสนอบทความวิชาการ

- สิทธิกร ศักดิ์แสง “สถานะทางกฎหมายของประกาศคณะปฏิวัติ...?” ได้รับพิจารณาให้เสนอผลงานทางวิชาการด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมระดับคณาจารย์คณะนิติศาสตร์ โครงการสัมมนาทางวิชาการด้านนิติศาสตร์ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานกิจการยุติธรรม สถาบันศึกษา ณ โรงแรมรามาร์คเดนส์ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร วันพุธที่ 30 เมษายน – 1 พฤษภาคม 2551

การนำเสนอบทความวิจัย

- พรเลิศ สุทธิรักษ์และสิทธิกร ศักดิ์แสง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน : กรณีศึกษาเปรียบเทียบการให้สิทธิประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 กับ 2550” การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานสาขานิติศาสตร์ครั้งที่ 2 คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี วันที่ 28 เมษายน 2553

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ “กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์กับการระงับข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานสอบสวน” การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานสาขานิติศาสตร์ครั้งที่ 3 คณะนิติศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี วันที่ 27 เมษายน 2554.

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ “การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบล
คลองพนพัฒนา อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่” รายงานวิจัยเสนอต่อสำนักงานกองทุน
สนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.). โครงการจัดเวทีนำเสนองานวิจัยเชิงพื้นที่โดยสถาบัน
วิชาการคู่ความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น ณ ห้องประชุมเดอะฟอร์ทอล ศูนย์แสดงสินค้าและ
การประชุมอิมแพคเมืองทองธานี วันที่ 5-7 กันยายน 2561 ใน “เวที Forum : นวัตกรรม
การขับเคลื่อนกระบวนการวิจัย มหาวิทยาลัยคู่ชุมชนท้องถิ่นกับการพัฒนาที่ยั่งยืน” ณ
ห้องประชุม วินัส 3 วันที่ 6 กันยายน 2561

- สิทธิกร ศักดิ์แสงและคณะ “การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบล
คลองแงะ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา” รายงานวิจัยเสนอต่อ สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). โครงการจัดเวทีนำเสนองานวิจัยเชิงพื้นที่โดยสถาบันวิชาการ
คู่ความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น ณ ห้องประชุมเดอะฟอร์ทอล ศูนย์แสดงสินค้าและการ
ประชุมอิมแพคเมืองทองธานี วันที่ 5-7 กันยายน 2561

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี